

BUDDHIST ASEAN INFOGRAPHIC

ศูนย์อาเซียนศึกษา มจร

ASEAN STUDIES CENTRE

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

อินโฟกราฟิกพุทธอาเซียน

BUDDHIST ASEAN INFOGRAPHIC

ข้อมูลทางบรรณานุกรมหอสมุดแห่งชาติ

ชื่อหนังสือ : อินโฟกราฟิกพุทธอาเซียน BUDDHIST ASEAN INFOGRAPHIC

ผู้เรียบเรียง : ส่วนงานบริหาร แผนและพัฒนาเครือข่าย ศูนย์อาเซียนศึกษา

ISBN : BN-61-160278

วันเดือนปี : 31 มกราคม พ.ศ. 2561

พิมพ์ครั้งที่ 1 : จำนวน 200 เล่ม

ที่ปรึกษา : พระราชวรเมธี, ดร., พระศรีธวัชเมธี

บรรณาธิการ : พระมหาสมพงษ์ สุนตจิตโต, ดร.

ผู้ช่วยบรรณาธิการ : พระปลัดอภิเชษฐ์ สุภทรวาทิ

คณะกรรมการ : 1. พระปลัดสมชาย ปโยโค, ดร. 2. พระมหาเกรียงศักดิ์ อินทปญโญ 3. พระสุกิจ สุจินโณ
4. ดร.อุทัย สติมัน 5. พระปลัดปัสสัทธิ สิริภทโท 6. พระธนพล วรสีห์พล
7. แม่ชีประดับรุ้ง เรืองเดช 8. นางสาวอรเนตร บุณนาค 9. นายถาวร ภูษา

ภาพประกอบ : พระมหาวัชร วัชรธนาโณ

ออกแบบรูปเล่ม : พระมหาวัชร วัชรธนาโณ

ออกแบบปก : พระมหาวัชร วัชรธนาโณ

พิสูจน์อักษร : พระปลัดอภิเชษฐ์ สุภทรวาทิ

ลิขสิทธิ์ : ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

จัดพิมพ์โดย : ศูนย์อาเซียนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พิมพ์ที่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เซน ปริ้นติง 7/414 ม.5 ต.บางใหญ่ อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

โทร. 02-9278194, 081-4894161 E-mail: chenprinting@hotmail.com

คำนิยม

“ศูนย์อาเซียนศึกษาได้รวบรวมฐานข้อมูลทางพระพุทธศาสนาไว้หนังสืออินโฟกราฟิกพุทธอาเซียน (Buddhist ASEAN Infographic) ตามพันธกิจเพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้พระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในประชาคมอาเซียนในนามอธิการบดีขอนแก่นโมทนาแก่คณะผู้ดำเนินงานโครงการทุกรูป/คนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูลทางพระพุทธศาสนาจนสำเร็จได้มา ณ โอกาสนี้”

พระพรหมบัณฑิต ศ.ดร.
อธิการบดี

“เพื่อให้ศูนย์อาเซียนศึกษาเป็นศูนย์การเรียนรู้ทางพระพุทธศาสนาในประชาคมอาเซียน ศูนย์อาเซียนศึกษาได้ดำเนินการโครงการผลิตตำราและฐานข้อมูลทางพระพุทธศาสนา เพื่อจัดทำหนังสือ 4 เล่ม คือ (1) พระพุทธศาสนาในอาเซียน เล่ม 1 (2) พระพุทธศาสนาในอาเซียน เล่ม 2 (3) คู่มือการเขียนบทความวิชาการสู่อาเซียน และ (4) อินโฟกราฟิกพุทธอาเซียน (Infographic Buddhist ASEAN) ในนามผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษา ขอนโมทนาแก่คณะผู้ดำเนินงานโครงการทุกรูป/คนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฐานข้อมูลทางพระพุทธศาสนาจนสำเร็จได้มา ณ โอกาสนี้”

พระราชมณี ดร.
ผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษา มจร

คำนำ

ด้วยศูนย์อาเซียนศึกษาได้จัดทำโครงการผลิตตำราและฐานข้อมูลทางวิชาการและการวิจัยทางพระพุทธศาสนาในอาเซียน เพื่อรวบรวมข้อมูลสารสนเทศทางพระพุทธศาสนา พหุวัฒนธรรม ประชากรในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสนับสนุนพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในด้านวิชาการพุทธอาเซียนศึกษาของคณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตนักศึกษา และบุคคลทั่วไป

โครงการนี้ประกอบด้วยหนังสือจำนวน 5 เล่มดังนี้ ลำดับแรก พระพุทธศาสนาในอาเซียน เล่ม 1 ลำดับสอง พระพุทธศาสนาในอาเซียน เล่ม 2 ลำดับสาม อินโฟกราฟิกพุทธอาเซียน ลำดับสี่ เทคนิคการเขียนบทความวิชาการสู่อาเซียน และลำดับห้า การวิจัยทางพระพุทธศาสนาในประชาคมอาเซียน

สำหรับหนังสือ อินโฟกราฟิกพุทธอาเซียน เน้นการนำเสนอข้อมูลผ่านการใช้สื่ออินโฟกราฟิก ในการจัดทำโดยมุ่งเน้นไปที่ 1) อาเซียนทั่วไป 2) พหุวัฒนธรรม พหุสังคม พหุศาสนาในอาเซียน 3) พุทธศาสนาในอาเซียน 4) มหาจุฬาฯ กับอาเซียน 5) ศูนย์อาเซียนศึกษา มจร 6) ฐานข้อมูลพุทธอาเซียน

ศูนย์อาเซียนศึกษาจัดทำหนังสือเล่มนี้เพื่อจัดทำฐานข้อมูลและบริการวิชาการด้านพุทธอาเซียนเท่านั้น มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าขายหรือแสวงหาผลประโยชน์ใดๆ หากมีภาพหรือข้อมูลใดที่ทางศูนย์มิได้อ้างอิงไว้ ทางศูนย์ต้องขอภัยและขอขอบคุณเป็นอย่างสูง เพื่อการบริการด้านวิชาการพุทธอาเซียนศึกษาศูนย์อาเซียนศึกษา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาแก่ผู้สนใจ หากคณะทำงานมีความผิดพลาดประการใด ขอภัยมา ณ โอกาสนี้

คณะดำเนินงานโครงการ

สารบัญ

1

อาเซียนทั่วไป

General ASEAN

หมวดที่

- กำเนิดอาเซียน 2
- กาลานุกรมอาเซียน 4
- ข้อมูลที่น่าสนใจอาเซียน 10
- สามเสาหลักอาเซียน 12
 - สิงคโปร์ 14
 - บรูไน 18
 - ลาว 22
 - อินโดนีเซีย 26
 - มาเลเซีย 30
 - ฟิลิปปินส์ 34
 - เวียดนาม 38
 - เมียนมาร์ 42
 - กัมพูชา 46
 - ไทย 50
- คำขวัญประจำประเทศสมาชิกอาเซียน 53
- เมืองหลวง เศรษฐกิจและวัฒนธรรมสมาชิก
ประชาคมอาเซียน 54
- สกุลเงินประเทศสมาชิกอาเซียน 55

2

พหุวัฒนธรรม สังคม พหุศาสนาในอาเซียน

Multi Socio-Cultures Religions in ASEAN

หมวดที่

หน้าที่

- พหุวัฒนธรรมในอาเซียน 58
- พหุศาสนาในอาเซียน 59
- อาณาจักรอาเซียนก่อนยุคชาติใหม่ 60
- อาเซียนยุครัฐชาติใหม่ 61
- สิ่งที่ทำในประเศอาเซียน 62
- สิ่งที่ไม่ควรทำในประเศอาเซียน 63
- ชาติพันธุ์อาเซียน 64
- เชื้อชาติในประเทศสมาชิกอาเซียน 65
- ภาษาราชการของประเทศสมาชิกอาเซียน 66
- ภาษาราชการและภาษาถิ่นในประเทศสมาชิกอาเซียน 67
- ศิลปะวัฒนธรรมอาเซียนภาคพื้นที่เป็นแผ่นดิน 68
- ศิลปะวัฒนธรรมอาเซียนภาคพื้นที่เป็นหมู่เกาะ 69
- การแต่งกายประจำชาติในอาเซียน 70
- อาหารประจำชาติสมาชิกอาเซียน 71

สารบัญ

3

พระพุทธศาสนาในอาเซียน

หมวดที่

Buddhism in ASEAN

หน้าที่

- โทมัสไลน์พุทธศาสนายุคสุวรรณภูมิ - ยุคอาเซียนปัจจุบัน	74-80
- สถิติพระสงฆ์และวัดสถานที่พระพุทธศาสนาในอาเซียน	81
- สัดส่วนประชากรชาวพุทธในอาเซียนส่วนที่เป็น แผ่นดิน และหมู่เกาะ	82-83
- กระแสพุทธศาสนาจากอินเดียสู่อาเซียนสมัยสุวรรณภูมิ	84
- พุทธศาสนาลังกาวงศ์ในอาเซียน	85
- วงศ์/คณะสงฆ์/นิกายทางพระพุทธศาสนาอาเซียนยุคอดีต	86
- นิกาย/สมาคม/องค์กรทางพุทธศาสนาอาเซียนจาริต-ปัจจุบัน	87
- ทำเนียบสมณศักดิ์คณะสงฆ์อาเซียน	88
- การปกครองของคณะสงฆ์ทางพระพุทธศาสนาอาเซียน	90
- สภาบริหารคณะสงฆ์ลาว	93
- กรรมการมหาเถรสมาคม	94
- สภาบริหารของสมเด็จพระสังฆนายก	95
- สภาบริหารของคณะสงฆ์เมียนมาร์	96
- สภาบริหารของคณะสงฆ์เวียดนาม	97
- ระบบการศึกษาทางพระพุทธศาสนา/สงฆ์อาเซียน	98
- สถาบันทางอุดมศึกษาทางพระพุทธศาสนาในอาเซียน	99
- พุทธรูป-พุทธวัตถุสำคัญในอาเซียน	101
- วัด / เจดีย์ / พุทธสถานในอาเซียน	102

- พุทธรูปองค์ใหญ่ปางประทับนั่งในอาเซียน	103
- พุทธรูปปางไสยาสน์ในอาเซียน	104
- พุทธรูปปางประทับยืนในอาเซียน	105
- พระภิกษุสงฆ์ธรรมทูต-ภายในอาเซียน	106
- พระภิกษุสงฆ์ธรรมทูตนานาชาติในอาเซียน-ลังกา	107
- พระภิกษุสงฆ์ธรรมทูตนานาชาติในอาเซียน-อินเดีย-จีน	108
- บุคคลสำคัญทางพระพุทธศาสนาในอดีต	109
- บุคคลสำคัญทางพระพุทธศาสนาในปัจจุบัน	110
- วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในอาเซียน	111
- เทศกาลทางศาสนาในอาเซียน วิสาขบูชา	112
- การบิณฑบาต และการใส่บาตร	113
- ประเพณี, เทศกาล, วัฒนธรรม พุทธอาเซียน การอุปสมบท	114
- แหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางพระพุทธศาสนาในอาเซียน	115

4

มหาจุฬาลงกรณ กับ อาเซียน

MCU and ASEAN

หมวดที่

หน้าที่

- มจร ยุค 1.0 - 4.0	118
- อธิการบดีกับอาเซียน	122
- บุคคลสำคัญมจร กับอาเซียน	123
- สถาบันสมทบ มจร ในและนอกอาเซียน	124
- มจร กับเทศกาลวิสาขบูชานานาชาติ	125

สารบัญ

4

มหาจุฬาลงกรณ กับ อาเซียน MCU and ASEAN

หมวดที่

- มจร กับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอาเซียน
- มจร กับปรัชญาอุษภณบัณฑิตศึกษาศึกษา
- สถานมหาวิทยาลัย และส่วนงานต่างๆ
- นวัตกรรมสู่การ
- การแต่งกายของนิสิตบรรพชิต/คฤหัสถ์
- สถิตินิสิตทั่วประเทศ และนานาชาติ
- ห่มจีวรของนิสิตบรรพชิตอาเซียน มจร
- โครงสร้างชมรมนิสิตนานาชาติ มจร
- ชมรมนิสิตอาเซียน - นานาชาติ มจร
- บรรยาการการรับปริญญาของนิสิตฯ

5

ศูนย์อาเซียนศึกษา ASEAN STUDIES CENTRE

หมวดที่

- กาลานุกรม : พัฒนาศูนย์อาเซียนศึกษา
- ตราสัญลักษณ์ศูนย์อาเซียนศึกษา
- ผู้บริหารศูนย์อาเซียนศึกษา
- โครงสร้างเว็บไซต์และระบบฐานข้อมูลออนไลน์
- ผลผลิต/หนังสือที่ผลิตโดยศูนย์/โบรชัวร์
- ASEAN MCU Student Network

หน้าที่

- 126
- 127
- 128
- 130
- 131
- 132
- 133
- 134
- 136
- 137

- แผนยุทธศาสตร์ศูนย์อาเซียน
- SWOT Analysis
- ยุทธศาสตร์ศูนย์อาเซียน
- คณะกรรมการประจำศูนย์
- พันธกิจศูนย์อาเซียนศึกษา มจร

- 146
- 150
- 151
- 152
- 153

6

ฐานข้อมูลทั่วไป GENERAL DATABASE

หมวดที่

- วิทยานิพนธ์
- บทความวิชาการ/วิจัย
- อ้างอิง

หน้าที่

- 156
- 159
- 160

หมวดที่ 1 : อาเซียนทั่วไป

SECTION 1 : GENERAL ASEAN

กำเนิดอาเซียน The birth of ASEAN

เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 อาเซียน(ASEAN) ย่อมาจาก Association of South-East Asian Nations หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นองค์กระระดับภูมิภาค

7 มกราคม พ.ศ. 2527 : บรูไนเข้าร่วมเป็นสมาชิก

23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 : ลาวและเมียนมาร์(พม่า)

รู้จักกับ อาเซียน+3 และ อาเซียน+6 คือ ความร่วมมืออย่างเป็นทางการในด้านต่างๆโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างกลุ่มอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาทำให้กลุ่มประเทศอาเซียนมีตลาดใหญ่ขึ้นตามลำดับ

8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 : ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์

28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 : เวียดนามเข้าร่วมเป็นสมาชิก

9 เมษายน พ.ศ. 2542 : กัมพูชา เข้าร่วมเป็นสมาชิก

โดย +3 คือ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น

และ +6 คือ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย

กำเนิดอาเซียน The birth of ASEAN

กรอบปฏิบัติอาเซียน เรียกว่า กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) เริ่มใช้เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 เป็นเอกสารมีรายละเอียดระบุโครงสร้างองค์กรและหลักปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้รวมทั้งเรื่องการสร้างประชาคมอาเซียนประชาคมอาเซียน จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ประเทศสมาชิกมีความอันหนึ่งอันเดียวกันมีความพร้อมในทุกด้านมีความสามารถในการแข่งขันสูงโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลางผู้นำอาเซียนตกลงกันว่าจะสร้างประชาคมให้สำเร็จในปี พ.ศ. 2558

ดวงตราอาเซียน เป็นสัญลักษณ์เพื่อแสดงถึงความ เป็นอาเซียน โดยมีลักษณะเป็นรูปวงข้าวสีเหลือง 10 ต้นมัดรวมกันไว้บนพื้นหลังสีแดงอยู่ในวงกลม เส้น สีขาวและเส้นสีน้ำเงินซึ่งหมายถึง ประเทศ สมาชิกรวมตัวกันเพื่อมิตรภาพและความเป็นหนึ่ง เดียวกัน พื้นทึวงกลม สีแดง สีขาว และน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกภาพมีตัวอักษรคำว่า

“asean” สีน้ำเงิน อยู่ใต้ภาพรวงข้าวอันแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความ มั่นคง สันติภาพ เอกภาพและความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน

สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง

สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญ และความก้าวหน้า

สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์

สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง อาเซียน รวมตัวกันเพื่อความร่วมมือกัน ทางการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม

ขณะนี้เรามีกฎบัตร อาเซียน (ธรรมนูญ อาเซียน หรือ ASEAN Charter) ซึ่งเป็นเสมือนแนวทางการดำเนินงานที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคม อาเซียนอย่างยั่งยืน

กาลานุกรมอาเซียน
ประเทศไทย
ASEAN
TIMELINE
ASEAN

สิงหาคม 2560

สาธารณอินโดนีเซีย มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ และราชอาณาจักรไทย ร่วมก่อตั้งอาเซียนสมาคม ประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

4-5 สิงหาคม 2520

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 2 ณ กัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย

14-15 ธันวาคม 2530

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 3 ณ มะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์

28 กรกฎาคม 2538

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เข้าร่วมเป็นสมาชิก

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 1 ณ บาหลี ประเทศอินโดนีเซีย

23-24 กุมภาพันธ์ 2519

บรูไนเข้าร่วมเป็นสมาชิก

7 มกราคม 2527

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 4 ณ ประเทศสิงคโปร์

27-29 มกราคม 2535

23 กรกฎาคม 2540

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
และสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์
เข้าร่วมเป็นสมาชิก

9 เมษายน 2542

ราชอาณาจักรกัมพูชา
เข้าร่วมเป็นสมาชิก

4-5 พฤศจิกายน 2545

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 8
ณ พนมเปญ ประเทศกัมพูชา

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 5

14-15 ธันวาคม 2538

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 6
ณ ฮานอย ประเทศเวียดนาม

15-16 ธันวาคม 2541

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 7
ณ บันดาร์เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไน

5-6 พฤศจิกายน 2544

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9
ณ บาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย

7-8 ตุลาคม 2546

29-30 พฤศจิกายน 2547

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 10
ณ เวียงจันทน์ ประเทศลาว

11-14 มกราคม 2550

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 12

16 ธันวาคม 2551

เริ่มใช้กรอบปฏิบัติอาเซียน
เรียกว่า กฎบัตรอาเซียน
(ASEAN Charter)

THE
ASEAN
CHARTER

10-11 เมษายน 2552

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14
ณ เซอ่ำ หัวหิน และพัทยา

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 11

12-14 ธันวาคม 2548

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 13
ณ ประเทศสิงคโปร์

18-12 พฤศจิกายน 2550

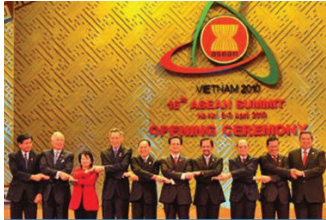

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14
ณ เซอ่ำ หัวหิน และพัทยา ประเทศไทย

27 กุมภาพันธ์-1 มีนาคม 2552

8-9 เมษายน 2553

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 16
ณ ฮานอย ประเทศเวียดนาม

7-8 พฤษภาคม 2554

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 18
ณ จาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

3-4 เมษายน 2555

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 20
ณ พนมเปญ ประเทศกัมพูชา

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 15
ณ ชะอำ หัวหิน และพัทยา

23-25 ตุลาคม 2552

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 17
ณ ฮานอย ประเทศเวียดนาม

28-30 ตุลาคม 2553

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 19
ณ จาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

17-19 พฤศจิกายน 2554

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 21
ณ พนมเปญ ประเทศกัมพูชา

18-19 พฤศจิกายน 2555

22-23 เมษายน 2556

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 22
ณ บันดาร์เสรีเบกวัน ประเทศบรูไน

10-11 พฤษภาคม 2557

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 24
ณ เนปิดอร์ ประเทศพม่า

2558

เป้าหมายสู่ประชาคมอาเซียน

ASEAN
COMMUNITY

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 23
ณ บันดาร์เสรีเบกวัน ประเทศบรูไน

9-10 ตุลาคม 2556

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 24
ณ เนปิดอร์ ประเทศพม่า (ภาคต่อ)

10-12 พฤศจิกายน 2557

วิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน 2025
และแผนงานประชาคมอาเซียน
2016-2025 มุ่งหน้าไปด้วยกัน

อาเซียน 2025

ข้อมูลที่น่าสนใจ ASEAN

นายลิม จ็อก ฮอย (Lim Jock Hoi)

ที่ตั้งสำนักงานเลขาธิการอาเซียน ณ ประเทศอินโดนีเซีย
ที่มา http://www.aseanhai.net/images/content/asean/1659asean_secretariat_building_by_halfenergized-d4da8lh.jpg

สุรินทร์ พิศสุวรรณ
อดีตเลขาธิการอาเซียน คนไทยคนที่ 2

วันก่อตั้ง : 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510

วันอาเซียน : 8 สิงหาคม

ที่ตั้งสำนักงานเลขาธิการอาเซียน : กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย

คำขวัญ : One Vision, One Identity, One Community
(หนึ่งวิสัยทัศน์, หนึ่งอัตลักษณ์, หนึ่งประชาคม)

ประธานอาเซียน : เมียนมาร์ (2557)

เลขาธิการอาเซียน : นายลิม จ็อก ฮอย (Lim Jock Hoi)

จากบรูไน (14 มกราคม 2561)

พื้นที่ในอาเซียน : 4,464,322 ตร.กม.

ประชากรอาเซียน : 600.18 ล้านคน

เพลงประจำอาเซียน : The ASEAN Way

ภาษากลาง : อังกฤษ

ข้อมูลที่น่าสนใจ ASEAN

รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชาชนอาเซียน : 3,870 ดอลลาร์สหรัฐฯ
ต่อคนต่อปี

ประเทศคู่เจรจา : จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย
นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย แคนาดา และ
1 กลุ่ม คือ สหภาพยุโรป

ทรัพยากรธรรมชาติ : น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้

สินค้าส่งออกสำคัญ : น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ อิเล็กทรอนิกส์

ตลาดส่งออกสำคัญ : ญี่ปุ่น จีน สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา

สินค้านำเข้าสำคัญ : น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ อิเล็กทรอนิกส์

ตลาดนำเข้าสำคัญ : สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น จีน

สามเสาหลักอาเซียน

เสาที่ 1

ประชาคมการเมืองและความมั่นคง ASC : ASEAN Security Community

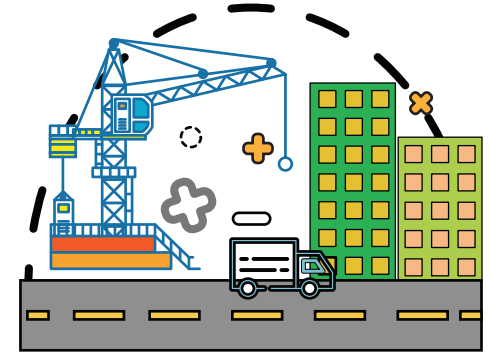
- ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political -Security Community-ASC) อาเซียนจะเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ประเทศสมาชิกมีความพร้อมในการร่วมมือป้องกันและจัดการกับความขัดแย้งระหว่างกันมากขึ้นโดยเฉพาะภัยข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งจะจัดตั้งกลไกสิทธิมนุษยชนเพื่อส่งเสริมแนวคิดประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

เสาที่ 2

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ASCC : ASEAN Socio-Cultural Community

- ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) อาเซียนกำลังมุ่งพัฒนาความร่วมมือในสาขาการศึกษา วัฒนธรรม สาธารณสุข พลังงาน สวัสดิการสังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีเป้าหมายให้ประชาชนในภูมิภาค รู้จักและเข้าใจกันมากขึ้นมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนนั้นนอกจากนี้อาเซียนยังได้ร่วมมือร่วมใจกันจัดการกับปัญหาสังคมและภัยคุกคามอื่นๆ ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันและเกินกว่าที่จะควบคุม ดูแลได้เพียงลำพัง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหายาเสพติด ปัญหาโรคระบาด เป็นต้น

เสาที่ 3

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน AEC : ASEAN Economic Community

- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community -AEC) อาเซียนกำลังเร่งรวมตัวทางเศรษฐกิจเพื่อสร้างเขตการค้าเสรีอาเซียนและเขตการลงทุนอาเซียน เพื่อพัฒนาอาเซียน ซึ่งมีประชากรกว่า 567 ล้านคน และมีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ให้เป็นตลาดและฐานการผลิตที่เป็นหนึ่งเดียวภายในปี 2558 ซึ่งจะทำให้อาเซียนน่าสนใจและมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจ

SINGAPORE

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Republic of Singapore)

เมืองหลวง : สิงคโปร์ (Singapore)

การเมืองการปกครอง

ประชาธิปไตยแบบรัฐสภาโดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข

วันชาติ : ๙ สิงหาคม

วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 8 สิงหาคม พ.ศ.2510

(สมาชิกก่อตั้ง)

ภาษาประจำชาติ : ภาษามลายู หรือ ภาษามลายู

ภาษาราชการ : อังกฤษ จีน มาเลย์ และภาษาทมิฬ

ขนาดพื้นที่ ๗๑๘.๓ ตารางกิโลเมตร

ดอกไม้ประจำชาติ

กล้วยไม้แวนด้า มิส โจควิม
(Vanda Miss Joaquim)

ประเทศสิงคโปร์

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

สิงคโปร์เป็นนครรัฐที่ตั้งอยู่บนเกาะ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 697 ตารางกิโลเมตร (มีขนาดเท่ากับเกาะภูเก็ตของไทย) โดยจะเป็นเกาะใหญ่หนึ่งเกาะ (เกาะสิงคโปร์) และเกาะเล็กๆ อีกมากกว่า 60 เกาะตั้งอยู่ทางตอนใต้ของคาบสมุทรมาลายู ทางทิศเหนือติดกับช่องแคบยะโฮร์ ทิศใต้ติดกับช่องแคบสิงคโปร์ ทิศตะวันออกติดกับทะเลจีนใต้และทิศตะวันตกติดกับช่องแคบมะละกา

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
จำนวนประชากร 5,543,494 (2013)

ภูมิประเทศ

ในภาคตะวันตกและภาคกลางของประเทศจะเป็นเนินเขา โดยภาคกลางจะมีเนินเขาที่เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำที่สำคัญของสิงคโปร์ พื้นที่บริเวณชายฝั่งของสิงคโปร์จะมีลักษณะว่าแหวกแหวนจะเป็นท่าเรือ

ภูมิอากาศ

สิงคโปร์อยู่ในเขตอากาศร้อนชื้นและมีฝนตกชุก ประเทศนี้มีอุณหภูมิคงที่ ไม่มีการแบ่งแยกฤดูกาลที่ชัดเจนในช่วงเดือนมิถุนายน

สิงคโปร์มีมรดกโลก จำนวน 1 แห่ง คือ

- สวนพฤกษศาสตร์แห่งชาติสิงคโปร์

Singapore Botanic Gardens

- กรกฎาคม จัดเป็นเดือนที่ร้อนที่สุด และในช่วงเดือนพฤศจิกายน - มกราคมจะเป็นช่วงมรสุม

ประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ 5.54 ล้านคน เป็นประเทศที่มีประชากรหนาแน่นมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก และประชากรก็มีความหลากหลายของเชื้อชาติ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นชาวจีน รองลงมาจะเป็นชาวมาเลย์ และชาวอินเดีย

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีพื้นที่จำกัดและมีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอยู่น้อย สินค้าส่งออกที่สำคัญจึงเป็นพวกเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า และส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน ส่วนสินค้านำเข้าที่สำคัญก็จะเป็นพวกพลังงาน อาหาร และวัตถุดิบในงานอุตสาหกรรม เช่น ยางพารา

กาลานุกรม : สิงคโปร์

ค.ศ. 201 - 300

ในศตวรรษที่ 3 ของประวัติศาสตร์จีนมีการกล่าวถึงสิงคโปร์เป็นครั้งแรกในชื่อของ โปหลัวซางที่หมายถึงปลายสุดคาบสมุทร เดิมสิงคโปร์เป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า เทมาเส็ก มีกษัตริย์เป็นผู้ปกครอง

พ.ศ. 2054

สิงคโปร์ตกเป็นเมืองขึ้นของโปรตุเกส

ช่วงสงครามโลก

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 สิงคโปร์ตกเป็นเมืองขึ้นของญี่ปุ่นแต่หลังจากสิ้นสุดสงคราม สิงคโปร์ก็กลายเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษอีกครั้ง

พ.ศ. 2506

สิงคโปร์แยกตัวออกมาเลเซียและประกาศตัวเป็นเอกราชตั้งแต่นั้นมาสิงคโปร์ก็พยายามพัฒนาและปรับปรุงประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า และประชากรมีมาตรฐานคุณภาพชีวิตที่สูงสุด

ค.ศ. 1201 - 1300

ในศตวรรษที่ 13 เจ้าชายแสง นิลาอุตามา แห่งปาเลมบัง เดินทางออกมาแสวงหาสถานที่สำหรับสร้างเมืองใหม่และได้สร้างเมืองขึ้นที่บริเวณเกาะเทมาเส็กและเปลี่ยนชื่อเป็น สิงคโปร์

พ.ศ. 2434

เซอร์ สแตมฟอร์ด ราฟเฟิลส์ (Sir Stamford Raffles) ตัวแทนของบริษัทบริติชอินเดียตะวันออก (The British East India Company) เดินทางมาตกลงการค้ากับสุลต่านผู้ปกครองสิงคโปร์โดยมีการลงนามทำข้อตกลงเพื่อให้สิทธิ์แก่อังกฤษในการก่อตั้งสถานีการค้าที่สิงคโปร์และจัดตั้งเป็นท่าเรือปลอดภาษีสำหรับประเทศแถบเอเชียรวมถึงสหรัฐอเมริกาและตะวันออกกลางและต่อมาก็ยึดครองสิงคโปร์ไว้ได้

พ.ศ. 2506

สิงคโปร์ได้รับเอกราชจากอังกฤษและเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสหพันธรัฐมลายา หรือมาเลเซีย

BRUNEI

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ
 บรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)
 เมืองหลวง : บันดาร์เสรีเบกาวัน (Bandar Seri Begawan)
 การเมืองการปกครอง
 ปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์
 โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 ศาสนาประจำชาติ : ศาสนาอิสลาม
 วันชาติ : 23 กุมภาพันธ์
 วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 7 มกราคม พ.ศ. 2527
 ภาษาประจำชาติ : ภาษามลายู
 ภาษาราชการ : ภาษามลายู

ขนาดพื้นที่ 5,770 ตารางกิโลเมตร

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกซิมปอร์ (Simpor)

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
 จำนวนประชากร 417,784 (2556)

ประเทศบรูไน

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

บรูไนมีพื้นที่ประมาณ 5,765 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ทาง
 ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บนเกาะบอร์เนียว ในทะเลจีนใต้

ภูมิประเทศ

ประกอบด้วยพื้นที่สองส่วนที่ไม่ติดกัน โดยพื้นที่ด้าน
 ตะวันตก มีประชากร 97% ส่วนพื้นที่ด้านตะวันออกซึ่งเป็นภูเขา
 มีประชากรเพียง 10,000 คน สำหรับพื้นที่ชายฝั่งทางด้านเหนือ
 ของบรูไน ติดกับทะเลจีนใต้ ส่วนพรมแดนทางบกที่เหลือทั้งหมดถูก
 ล้อมรอบด้วยรัฐซาราวักประเทศมาเลเซีย

ภูมิอากาศ

ภูมิอากาศเขตร้อน มีอุณหภูมิและความชื้นสูง และมีฝนตกชุกตลอดปี

มรดกโลก

อาเซียน

บรูไน

📌 ประเทศบรูไนยังไม่มีมรดกโลก
(สถานที่สำคัญในประเทศบรูไน)

ประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ 417,784 คน ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติ
มลายูรองลงมาคือ จีน และชาวพื้นเมือง

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

บรูไนเป็นประเทศร่ำรวยเพราะเป็นผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่เป็น
อันดับ 3 ในอาเซียน และเป็นผลิตก๊าซธรรมชาติ LNG เป็นอันดับ 4 ของโลก
สินค้าส่งออกที่สำคัญ คือ น้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ นอกจากนี้ บรูไน
ยังมีอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลที่มีมาตรฐานการผลิตที่ถูกต้องตามบัญญัติ
ของศาสนาอิสลาม ปัจจุบันบรูไนมีการพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความ
หลากหลาย โดยการส่งเสริมบทบาทของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม รวม
ทั้งเปิดเสรีด้านการค้า

กาลานุกรม : บรูไน

ค.ศ. ที่ 14 - 16

บรูไนมีอำนาจและชื่อเสียงทางด้านการค้า และครอบครองอาณาเขตส่วนใหญ่ในเกาะบอร์เนียวและส่วนหนึ่งของหมู่เกาะซูลูต่อมาเมื่อสเปนและฮอลันดาแผ่อำนาจเข้ามาในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บรูไนก็เสียดินแดนและเสื่อมอำนาจลง

พ.ศ. 2505

พรรคประชาชนบอร์เนียวได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้นจากการเลือกตั้ง แต่ถูกกีดกันไม่ให้จัดตั้งรัฐบาล จึงมีความพยายามที่จะยึดอำนาจจากสุลต่านแต่ไม่สำเร็จ รัฐบาลของสุลต่านจึงประกาศกฎอัยการศึก โดยต่ออายุประกาศทุกๆ 2 ปี เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2544

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 7 ณ บันดาร์เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไน

พ.ศ. 2556

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 23 ณ บันดาร์เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไน

พ.ศ. 2449

บรูไนได้ลงนามในสนธิสัญญายินยอมเป็นรัฐในอารักขาของอังกฤษ เพราะเกรงว่าจะต้องเสียดินแดนไปและหลังจากนั้นไม่นานบรูไนก็สำรวจพบน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติที่เมืองเซริอา ทำให้บรูไนเป็นประเทศที่มีฐานะมั่งคั่ง

พ.ศ. 2527

บรูไนได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2527 หลังจากอยู่ภายใต้อารักขาของอังกฤษมานานถึง 95 ปี

พ.ศ. 2556

การประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 22 ณ บันดาร์เสรีเบกาวัน ประเทศบรูไน

LAOS

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (ตัวย่อ: สปป.ลาว)

(The Lao People's Democratic Republic)

เมืองหลวง : เวียงจันทน์ (Vientiane)

การเมืองการปกครอง

มีระบบการปกครองแบบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์

ศาสนาประจำชาติ : ศาสนาพุทธนิกายเถรวาท

วันชาติ : 2 ธันวาคม

วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 23 กรกฎาคม พ.ศ.2540

ภาษาประจำชาติ : ภาษาลาว

ภาษาราชการ : ภาษาลาว

ขนาดพื้นที่ 236,800 ตารางกิโลเมตร

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกจำปาลาว
(Champa)

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
จำนวนประชากร 6,695,166 (2556)

ประเทศไทย

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ลาวมีพื้นที่ประมาณ 236,800 ตารางกิโลเมตร

ภูมิประเทศ

ไม่มีทางออกสู่ทะเล พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง มีป่าไม้ปกคลุมหนาแน่น ทิศเหนือติดกับจีน ทิศตะวันตกติดกับไทย ทิศใต้ติดกับกัมพูชา ทิศตะวันออกติดกับเวียดนาม ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับพม่า

ภูมิอากาศ

แบบเขตร้อน คล้ายกับภาคเหนือและภาคอีสานของไทย

- 📌 ลาว มีมรดกโลกทางวัฒนธรรม จำนวน 2 แห่ง
- เมืองหลวงพระบาง (Town of Luang Prabang)
 - ปราสาทหินวัดพูและสิ่งก่อสร้างใกล้เคียงในแขวงจำปาสัก (Vat Phou and Associated Ancient Settlements within the Champasak Cultural Landscape)

ประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ 6 ล้านคน ประกอบด้วย 68 ชนเผ่า ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มชนชาติ คือ ลาวลุ่ม ลาวเทิง และลาวสูง

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

ภาวะเศรษฐกิจของลาวมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับนับตั้งแต่เปลี่ยนเป็นระบบเศรษฐกิจเสรีการตลาด เมื่อ พ.ศ.2529 ลาวมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ โดยมีผืนป่าและพื้นที่ทำการเกษตรขนาดใหญ่ รวมทั้งมีแร่ธาตุต่างๆ เช่น ดีบุก ยิปซัม ตะกั่ว เหล็ก ถ่านหิน อัญมณี และน้ำมัน ไปจนถึงมีเหมืองแร่ทองคำ และยังมีแหล่งน้ำสำหรับผลิตไฟฟ้าส่งออกที่สร้างรายได้ให้ประเทศอย่างมาก

กาลานุกรม : ลาว

ช่วงเริ่มต้น

แต่เดิมลาวอยู่ใต้การปกครองอาณาจักรน่าน ต่อมาก็ตกอยู่ในการปกครองของสยามนานถึง 114 ปี จนเกิดวิกฤติการณ์ ร.ศ.112 สยามต้องยกดินแดนลาวทั้งหมดให้เป็นของฝรั่งเศส

ช่วงสงคราม

ฝรั่งเศสแพ้เวียดนามที่เดียนเบียนฟู ลาวจึงได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์ใน พ.ศ.2496 โดยมีเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ วัฒนาขึ้นครองราชย์ต่อเจ้าสุภานุวงศ์ หนึ่งในขบวนการลาวอิสระประกาศตนเป็นพวกนิยมคอมมิวนิสต์ และเป็นหัวหน้าขบวนการประเทศลาว ออกเคลื่อนไหวทางการเมือง

ช่วงสงครามโลก

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 กองทัพญี่ปุ่นรุกเข้ามาในลาว ขบวนการลาวอิสระจึงได้ประกาศเอกราชเมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามลาวจึงตกอยู่ในอำนาจฝรั่งเศสอีกครั้ง

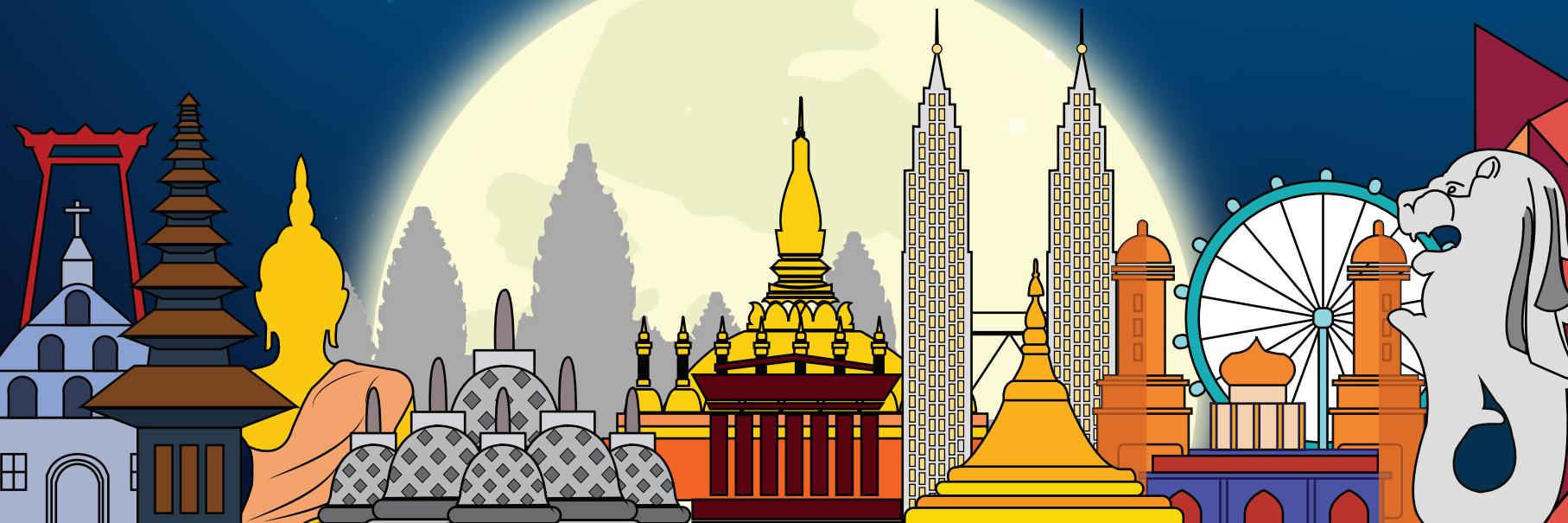

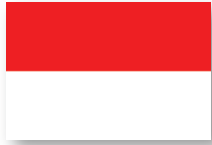
พ.ศ.2518

พรรคปฏิวัติประชาชนลาวที่นำโดยเจ้าสุภานุวงศ์ยึดอำนาจรัฐบาลของเจ้าสว่างวัฒนาได้สำเร็จและประกาศสถาปนา “สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” ขึ้นอย่างเป็นทางการในวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2518

INDONESIA

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia)
เมืองหลวง : จาการ์ตา (Jakarta)
การเมืองการปกครอง

อินโดนีเซียปกครองระบอบสาธารณรัฐแบบประชาธิปไตย มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

ศาสนาประจำชาติ : ศาสนาอิสลาม

วันชาติ : 17 สิงหาคม

วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 8 สิงหาคม พ.ศ.2510
(สมาชิกก่อตั้ง)

ภาษาประจำชาติ : ภาษาอินโดนีเซีย

ภาษาราชการ : ภาษาอินโดนีเซีย

ขนาดพื้นที่ 1,904,569 ตารางกิโลเมตร

ดอกไม้ประจำชาติ

กล้วยไม้ราตรี
(Moon Orchid)

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
จำนวนประชากร 263,991,000 (2560)

ประเทศอินโดนีเซีย

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นหมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก ตั้งอยู่ระหว่างคาบสมุทรอินโดจีนกับทวีปออสเตรเลีย และระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับมหาสมุทรแปซิฟิก มีพรมแดนติดกับประเทศมาเลเซียบนเกาะบอร์เนียวหรือกาลีมันตัน, ประเทศปาปัวนิวกินีบนเกาะนิวกินีหรืออีเรียน และประเทศติมอร์-เลสเต บนเกาะติมอร์

ภูมิประเทศ

ทิศเหนือติดกับทะเลจีนใต้และมหาสมุทรแปซิฟิก ทิศตะวันตกเฉียงใต้ติดกับมหาสมุทรอินเดีย ทิศตะวันออกติดกับติมอร์-เลสเตและปาปัวนิวกินี ทิศใต้ติดกับทะเลติมอร์ อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีหมู่เกาะมากที่สุดในโลกประมาณ 17,508 เกาะ แบ่งพื้นที่เป็น 4 ส่วน คือหมู่เกาะซุนดาใหญ่ หมู่เกาะซุนดาน้อย หมู่เกาะมาลุก และอีเรียนจายา

ภูมิอากาศ

อินโดนีเซียอยู่ในเขตร้อนชื้นแบบศูนย์สูตร มี 2 ฤดู คือ ฤดูแล้ง (พฤษภาคม – ตุลาคม) และฤดูฝน (พฤศจิกายน – เมษายน)

อินโดนีเซีย มีมรดกโลกจำนวน 8 แห่ง

มรดกโลกทางวัฒนธรรม 4 แห่ง

- โบโรบูดูร์ หรือ กลุ่มวัดบุโรพุทโธ (Borobudur Temple Compounds)
- ปรัมบานัน (Prambanan) หรือ กลุ่มวัดพรัมบานัน (Prambanan Temple Compounds)
- แหล่งมนุษย์ยุคเริ่มแรกซังจิ้งริน (Sangiran Early Man Site)
- ภูมิทัศน์วัฒนธรรมเขตบาหลี่ : ระบบสุบักหลักการตามปรัชญาไตรหิตครณะ (Cultural Landscape of Bali Province: the Subak System as a Manifestation of the Tri Hita Karana Philosophy)

มรดกโลกทางธรรมชาติ 4 แห่ง

- อุทยานแห่งชาติอูจุงกูลอน (Ujung Kulon National Park)
- อุทยานแห่งชาติโคโมโด (Komodo National Park)
- อุทยานแห่งชาติลอเรนซ์ (Lorentz National Park)
- มรดกป่าฝนเขตร้อนของเกาะสุมาตรา (Tropical Rainforest)

ประชากร

มีประชากรประมาณ 263 ล้านคน ประชากรมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ที่มีมากที่สุดคือ จาวา รองลงมาคือ ซุนดา มาดู มาเลย์ และยังมีชนชาติพื้นเมืองอื่นๆ ที่กระจายกันอยู่ตามเกาะต่างๆ

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

ในอดีตเศรษฐกิจของอินโดนีเซียพึ่งพาการส่งออกน้ำมันและก๊าซธรรมชาติเป็นหลัก แต่หลังเกิดวิกฤติการณ์น้ำมันในตลาดโลก อินโดนีเซียจึงหันมาพัฒนาอุตสาหกรรมอื่นๆ ได้แก่ การกลั่นน้ำมัน การต่อเรือ ประกอบรถยนต์ และการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้อินโดนีเซียยังอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติไม่ว่าจะเป็น ป่าไม้ แร่ธาตุต่างๆ เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน ดีบุก และเหล็ก

กาลานุกรม : อินโดนีเซีย

ในอดีตอินโดนีเซียเป็นแหล่ง
เครื่องเทศที่สำคัญจึงเป็นที่
สนใจของชาวตะวันตกและตก
เป็นอาณานิคมของประเทศ
เนเธอร์แลนด์นานกว่า 300 ปี

17 สิงหาคม พ.ศ.2488

อินโดนีเซียถือโอกาสประกาศ
เอกราชเพราะญี่ปุ่นแพ้สงคราม
โดยมี ซูการ์โนเป็นประธานาธิบดี
คนแรกแต่เนเธอร์แลนด์ไม่ยอม
รับและพยายามกลับเข้ายึด
ครองอินโดนีเซียอีกทำให้เกิด
การสู้รบกันอย่างรุนแรง

พ.ศ. 2485

ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่น
ได้ยึดครองอินโดนีเซียและขับไล่
เนเธอร์แลนด์ออกไปได้สำเร็จ

พ.ศ. 2489

ทั้งสองฝ่ายลงนามเพื่อยุติความ
ขัดแย้งใน ข้อตกลงลิงกัตยาตี
(Linggadjati Agreement)
แต่ภายหลังเนเธอร์แลนด์ละเมิด
ข้อตกลงโดยนำทหารเข้าโจมตี
อินโดนีเซียอีก

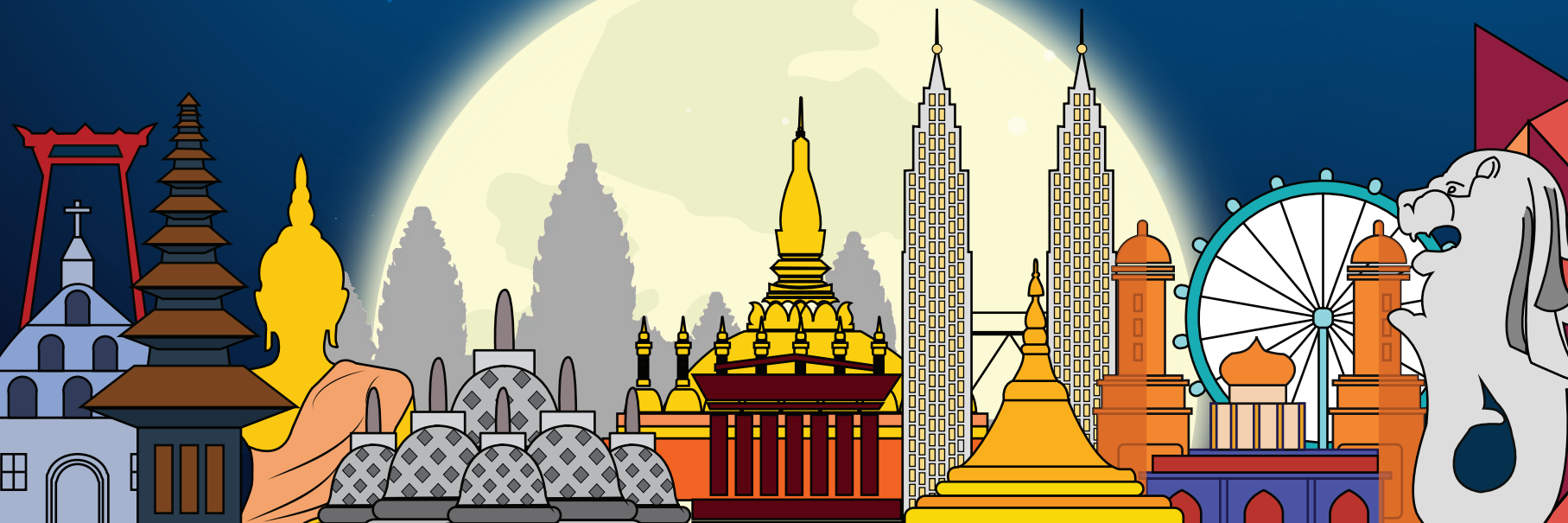

27 ธันวาคม พ.ศ.2492

อินโดนีเซียจึงได้รับเอกราชจาก
เนเธอร์แลนด์เนื่องจากสหประชา
ชาติกดดันแต่เนเธอร์แลนด์
ก็ไม่คืนดินแดนอิเรียนจายา
ตะวันตกให้จนในที่สุดประชาชน
ในดินแดนนั้นได้ลงประชามติขอ
เป็นส่วนหนึ่งของอินโดนีเซียต่อ
สหประชาชาติจึงสามารถรวม
กันได้สมบูรณ์ใน พ.ศ.2506

MALAYSIA

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ
สหพันธรัฐมาเลเซีย (Federation of Malaysia)
เมืองหลวง : กัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur)
การเมืองการปกครอง
ปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ศาสนาประจำชาติ : ศาสนาอิสลาม
วันชาติ : 31 สิงหาคม
วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 8 สิงหาคม พ.ศ.2510
(สมาชิกก่อตั้ง)
ภาษาประจำชาติ : ภาษามลายู
ภาษาราชการ : ภาษามลายู

ขนาดพื้นที่ 329,847 ตารางกิโลเมตร

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกบุนหารายา
(Bunga Raya)

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
จำนวนประชากร 31,437,000 (2560)

ประเทศมาเลเซีย

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประกอบด้วยรัฐ 13 รัฐ และดินแดนสหพันธ์ 3 ดินแดน และมีเนื้อที่รวม 330,809 ตารางกิโลเมตร (127,720 ตารางไมล์) โดยมีทะเลจีนใต้แบ่งพื้นที่ออกเป็น 2 ส่วนซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกัน ได้แก่ มาเลเซียตะวันตกและมาเลเซียตะวันออก มาเลเซียมีพรมแดนทางบกและทางทะเลร่วมกับไทย และมีพรมแดนทางทะเลร่วมกับสิงคโปร์ เวียดนาม และอินโดนีเซีย

ภูมิประเทศ

ประเทศมาเลเซียประกอบด้วยพื้นที่ 2 ส่วนโดยมีทะเลจีนใต้กั้นมาเลเซียตะวันตกตั้งอยู่บนคาบสมุทรมาลายูมีพรมแดนทิศเหนือติดกับไทย และทิศใต้ติดกับสิงคโปร์ โดยประกอบด้วย 11 รัฐ เขตที่ปกครองโดยรัฐบาลกลาง คือ เกาะลาบวนมาเลเซียตะวันออกตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเกาะบอร์เนียว (กาลิมันตัน) มีพรมแดนทิศใต้ติดกับอินโดนีเซียทั้งหมด ประกอบด้วย 2 รัฐ เขตที่ปกครองโดยรัฐบาลกลาง คือ กัวลาลัมเปอร์ (เมืองหลวง) ปูตราจายา (เมืองราชการ)

📌 ประเทศมาเลเซีย มีมรดกโลก จำนวน 4 แห่ง คือ มรดกโลกทางวัฒนธรรม 2 แห่ง

- มะละกา และจอร์จทาวน์ นครประวัติศาสตร์ บนช่องแคบมะละกา (Melaka and George Town, Historic Cities of the Straits of Malacca)
- แหล่งโบราณคดีหุบเขาเล็งกอง (Archaeological Heritage of the Lenggong Valley)

มรดกโลกทางธรรมชาติ 2 แห่ง

- อุทยานคินาบาลู (Kinabalu Park)
- อุทยานแห่งชาติกุนุงมุลู (Gunung Mulu National Park)

ภูมิอากาศ

ร้อนชื้นและฝนตกชุกตลอดปี โดยอยู่ภายใต้อิทธิพลของกระแสลมจากมหาสมุทรอินเดียและทะเลจีนใต้

ประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ 31 ล้านคน โดยมีเชื้อชาติหลัก คือ มลายู รองลงมาคือ จีน อินเดีย และเชื้อชาติอื่นๆ เช่น ไทย ทมิฬ ฮอลันดา อาหรับ เป็นต้น รวมถึงยังมีชนพื้นเมืองดั้งเดิม เช่น โอริงัสลี อีบาน และคาตาคุนซุน เป็นต้น

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

มาเลเซียมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ที่มีเศรษฐกิจก้าวหน้าแห่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเป็นรองจากสิงคโปร์ แหล่งอุตสาหกรรมจะอยู่ทางมาเลเซียตะวันตก ปีนัง เป็นเมืองท่าใหญ่ของประเทศมีถนนหลวงมาตรฐานสูงเชื่อมโยงไปทั่วประเทศ คู่ค้าสำคัญของมาเลเซียคือ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และสิงคโปร์ สินค้าส่งออก ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้า และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันปาล์ม เคมีภัณฑ์ น้ำมันสำเร็จรูป น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ เหล็ก ยางพารา และเป็นผู้ส่งออกดีบุกอันดับต้นๆ ของโลก

กาลานุกรม : มาเลเซีย

ประวัติ

มาเลเซียเคยตกเป็นเมืองขึ้นของ
ประเทศต่างๆ ตั้งแต่ พ.ศ.2054
โดยถูก โปรตุเกสยึดครองช่อง
แคบมะละกาซึ่งเป็นเส้นทางการ
ค้าสำคัญในขณะนั้นและต่อมา
ตกเป็นของเนเธอร์แลนด์

พ.ศ. 2367

อังกฤษเข้ายึดครองต่อจากดัตช์
และได้จัดตั้งเขตปกครองรวม
ปีนัง มะละกา และสิงคโปร์เรียกว่า
เขตจัดตั้งช่องแคบ (The Straits
Settlements)

พ.ศ. 2506

ได้มีการรวมสหพันธรัฐมาลายา
สิงคโปร์ ภายหลังซาบาห์บรูไนและ
สิงคโปร์ได้แยกตัวออกเป็นอิสระ

พ.ศ. 2359

ไทยหรือสยาม ได้ ไทรบุรี(เกะห์)
กลันตันและตรังกานูเป็นเมืองขึ้น

31 สิงหาคม พ.ศ. 2500

มาเลเซียได้รับเอกราชในวันที่
31 สิงหาคม พ.ศ. 2500 โดยใช้
ชื่อประเทศว่าสหพันธรัฐมาลายา
และมีนายกรัฐมนตรีคนแรกชื่อ
ตุนกู อับดุล ราห์มาน

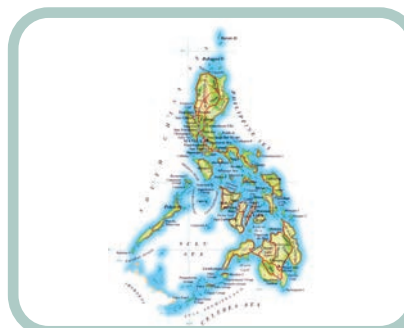

PHILIPPINES

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (Republic of the Philippines)
เมืองหลวง : มะนิลา (Manila)
การเมืองการปกครอง
ปกครองตามระบอบประชาธิปไตย
ศาสนาประจำชาติ : ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก
วันชาติ : 12 มิถุนายน
วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 8 สิงหาคม พ.ศ.2510
(สมาชิกก่อตั้ง)
ภาษาประจำชาติ : ภาษาฟิลิปปิโน
ภาษาราชการ : ภาษาฟิลิปปิโน และภาษาอังกฤษ

ขนาดพื้นที่ 300,000 ตารางกิโลเมตร

ดอกไม้ประจำชาติ

พุดแก้ว
(Sampaguita Jasmine)

ประเทศฟิลิปปินส์

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่ประกอบไปด้วยเกาะน้อยใหญ่ที่มีมากถึง 7,107 เกาะ ซึ่งเมื่อรวมแล้วจะมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 300,000 ตารางกิโลเมตร (เป็นพื้นดิน 298,170 ตารางกิโลเมตร) ถ้าลองเทียบขนาดแล้ว ก็จะมีขนาดประมาณ 3 ใน 5 ของประเทศไทย ประเทศแห่งนี้ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกติดกับทะเลจีนใต้ ทางทิศใต้และทิศตะวันออกติดกับมหาสมุทรแปซิฟิก

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
จำนวนประชากร 104,261,000 (2560)

ภูมิประเทศ

หมู่เกาะของฟิลิปปินส์จะเป็นหมู่เกาะของเทือกเขาหินใหม่ ทำให้มักเกิดแผ่นดินไหวและภูเขาไฟระเบิดอยู่บ่อยครั้ง และในปัจจุบันนี้ ก็ยังมีภูเขาไฟที่พร้อมจะปะทุอยู่อย่างน้อย 22 ลูก โดยเฉพาะภูเขาไฟมายอน พินาตูโบ และทาล นอกจากนี้ฟิลิปปินส์ยังมีที่ราบแคบๆ ซึ่งจะมีที่ราบที่สำคัญก็คือที่ราบตอนกลางของเกาะลูซอนที่เรียกว่าที่ราบมะนิลา ถือเป็นที่ราบที่ใหญ่ที่สุด ฟิลิปปินส์แบ่งออกเป็น หมู่เกาะหลักๆ คือ ลูซอน (Luzon) เป็นหมู่เกาะทางตอนเหนือของประเทศ วิซายาส

ฟิลิปปินส์ มีมรดกโลก จำนวน 6 แห่ง คือ

มรดกโลกทางวัฒนธรรม จำนวน 3 แห่ง

- นครประวัติศาสตร์วิกัน (Historic Town of Vigan)
- โบสถ์บาโรคแห่งฟิลิปปินส์ (Baroque Churches of the Philippines)
- นาขั้นบันไดแห่งเทือกเขาฟิลิปปินส์ (Rice Terraces of the Philippine Cordilleras)

มรดกโลกทางธรรมชาติ จำนวน 3 แห่ง

- อุทยานแห่งชาติแม่น้ำใต้ดินปวยร์โตรีโก-ปรินเซซา (Puerto-Princesa Subterranean River National Park)
- อุทยานปะการังทางทะเลบูบาตาฮา (Tubbataha Reefs Natural Park)
- เขตสงวนพันธุ์สัตว์ป่าภูเขาฮามิกิตัน (Mount Hamiguitan Range Wildlife Sanctuary)

(Visayas) อยู่ทางตอนกลางของประเทศ และ มินดาเนา (Mindanao) อยู่ทางตอนใต้

ภูมิอากาศ

ฟิลิปปินส์อยู่ในพื้นที่มรสุมเขตร้อน มี 3 ฤดูกาล คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว และจากผลของการอยู่ในเขตมรสุมฟิลิปปินส์ จึงต้องประสบภัยธรรมชาติบ่อยครั้งจากพายุและไต้ฝุ่น

ประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ 104 ล้านคน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น

พื้นเมืองของฟิลิปปินส์ที่เรียกว่า ชาวมลายู และรองลงมาจะเป็นลูกครึ่งจีน ลูกครึ่งสเปน และลูกครึ่งอเมริกัน

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

ฟิลิปปินส์เป็นประเทศเกษตรกรรม แต่มีเนื้อที่ใช้ในการเพาะปลูกอยู่อย่างจำกัด จึงทำให้พื้นที่เพาะปลูกส่วนใหญ่อยู่บริเวณที่ราบต่ำและเนินเขาที่ปรับให้เป็นขั้นบันได พืชเศรษฐกิจสำคัญคือมะพร้าว อ้อย ป่านอบากา และข้าวเจ้า นอกจากนี้ยังมีแหล่งออกที่สำคัญ คือ เหล็กโครไมต์ ทองแดง เงิน

กาลาทุกรม : ฟิลิปปินส์

พ.ศ. 2064

หลังจากที่เฟอร์ดินานด์มาเจลแลน (Ferdinand Magellan) นักสำรวจชาวโปรตุเกสค้นพบหมู่เกาะฟิลิปปินส์ทำให้ชาวตะวันตกได้รู้จักหมู่เกาะฟิลิปปินส์ สเปนพยายามเข้ามาทำให้คนพื้นเมืองหันมานับถือศาสนาคริสต์จนทำให้เกิดความขัดแย้งและในที่สุดสเปนก็เข้ามายึดครองฟิลิปปินส์ยาวนานกว่า 300 ปี ต่อมาเกิดขบวนการเรียกร้องอิสรภาพที่นำโดยโฮเซ รีซัล (Jose Rizal) ปัญญาชนชาวฟิลิปปินส์ ซึ่งก็ได้รับโทษประหารในเวลาต่อมา

พ.ศ. 2489

หลังจากนั้นก็เกิดสงครามต่อต้านสหรัฐฯ ที่เรียกว่า Philippine American War ก่อนจะได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์ในวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2489

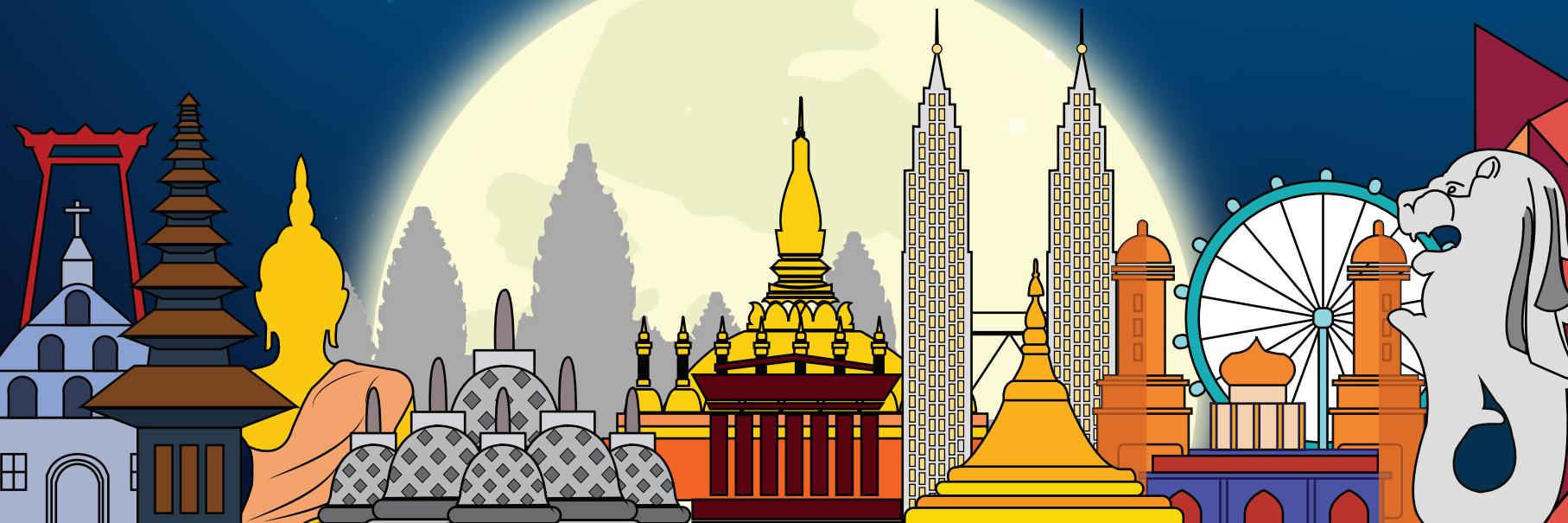

พ.ศ. 2441

ในพ.ศ. 2441 สหรัฐอเมริกาและสเปนเกิดความขัดแย้งกันจนเกิดเป็นสงครามแล้วสหรัฐอเมริกาได้เข้ามาครอบครองฟิลิปปินส์แทนสเปนนานถึง 14 ปี (ตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2442-พ.ศ. 2456)

VIETNAM

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Socialist Republic of Vietnam)

เมืองหลวง : ฮานอย (Hanoi)

การเมืองการปกครอง

เวียดนามปกครองด้วยระบอบสังคมนิยม

ศาสนาประจำชาติ : ไม่มี

วันชาติ : 2 กันยายน

วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 28 กรกฎาคม พ.ศ.2538

ภาษาประจำชาติ : ภาษาเวียดนาม

ภาษาราชการ : ภาษาเวียดนาม

ขนาดพื้นที่ 331,689 ตารางกิโลเมตร

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกบัว (Lotus)

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
จำนวนประชากร 93,700,000 (2560)

ประเทศเวียดนาม

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

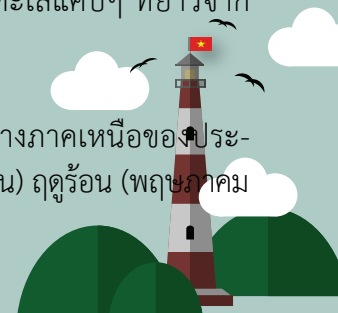
เวียดนาม มีลักษณะพื้นที่เป็นแนวยาวคล้ายตัว S มีพื้นที่ประมาณ 331,690 ตารางกิโลเมตร (3 ใน 5 ของไทยหรือประมาณ 65%) ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของคาบสมุทรอินโดจีน ทางทิศเหนือติดกับประเทศจีน ทิศใต้ติดกับทะเลจีนและอ่าวไทย ทิศตะวันออกติดกับอ่าวตังเกี๋ยและทะเลจีน และทิศตะวันตกติดกับประเทศกัมพูชาและประเทศลาว

ภูมิประเทศ

พื้นที่ภูมิประเทศของเวียดนามนั้นส่วนใหญ่จะเป็นภูเขาสูง (โดยเฉพาะทางภาคเหนือ) คั่นระหว่างที่ราบลุ่มแม่น้ำแดงและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง นอกจากนี้ยังมีชายฝั่งทะเลแคบๆ ที่ยาวจากเหนือจรดใต้

ภูมิอากาศ

เวียดนามอยู่ในพื้นที่มรสุมเขตร้อน ทางภาคเหนือของประเทศจะมี 4 ฤดู คือ ฤดูใบไม้ผลิ (มีนาคม – เมษายน) ฤดูร้อน (พฤษภาคม

เวียดนาม มีมรดกโลก จำนวน 8 แห่ง คือ

มรดกโลกทางวัฒนธรรม จำนวน 5 แห่ง

- หมู่โบราณสถานเมืองเว้ (Complex of Hue Monuments)
- เมืองโบราณฮอยอัน (Hoi An Ancient Town)
- สถานที่ศักดิ์สิทธิ์หมีเซิน (My Son Sanctuary)
- พระราชวังจักรพรรดิแห่งถังลอง-ฮานอย (Central Sector of the Imperial Citadel of Thang Long-Hanoi)
- พระราชวังแห่งราชวงศ์โฮ (Citadel of the Ho Dynasty)

มรดกโลกทางธรรมชาติ จำนวน 3 แห่ง

- อ่าวฮาลอง (Ha Long Bay)
- อุทยานแห่งชาติฟงเงา-เค บัง (Phong Nha-Ke Bang National Park)

มรดกโลกแบบผสม (วัฒนธรรมและธรรมชาติ)

- แหล่งภูมิทัศน์จำงอาน (Trang An Landscape Complex)

- สิงหาคม) ฤดูใบไม้ร่วง (กันยายน - พฤศจิกายน) และฤดูหนาว (ธันวาคม - กุมภาพันธ์) ส่วนทางภาคกลางและภาคใต้จะมีเพียง 2 ฤดู คือ ฤดูฝน (พฤษภาคม - ตุลาคม) และฤดูแล้ง (ตุลาคม - เมษายน)

ประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ 93 ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นชาวเวียดนามจะเป็นชนกลุ่มน้อย ชาวเขา และชาวเขมร

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

เวียดนามจัดได้ว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่รวดเร็ว อีกทั้งเวียดนามยังเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง ทำให้เวียดนามมีทรัพยากรธรรมชาติสำคัญๆ มากมาย และยังมีพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกอีกด้วย เวียดนามมีพืชเศรษฐกิจสำคัญ คือ ข้าวเจ้า ยางพารา ชา กาแฟ และยาสูบ สำหรับแร่ส่งออกที่สำคัญ คือ เหล็ก ถ่านหินแอนทราไซต์ นอกจากนี้ยังมีก๊าซธรรมชาติและน้ำมันอีกด้วย

กาลานุกรม : เวียดนาม

700 ปีก่อนพุทธกาล - พ.ศ. 1481

ประเทศเวียดนามตกอยู่ภายใต้การปกครองของราชวงศ์จีน ทำให้ได้รับอิทธิพลด้านศิลปวัฒนธรรม การปกครองและแนวคิดเชิงจื้อมาจากจีน

พ.ศ. 2484

เกิดขบวนการเวียดนามห์ขึ้นเพื่อขับไล่ฝรั่งเศสโดยมีโฮจิมินห์เป็นผู้นำ

พ.ศ. 2503

เกิดสงครามเวียดนาม เป็นสงครามระหว่างเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ สงครามนี้ยุติลงได้ด้วยชัยชนะของเวียดนามเหนือทำให้เวียดนามรวมกันเป็นหนึ่งเดียวภายใต้ชื่อประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

พ.ศ. 2344

เวียดนามได้รับอิสรภาพจากจีน ด้วยความช่วยเหลือจากเมอซีเยอร์ ปิกโนเอต เบออง (Pigneu fe Behaine) มิชชันนารีชาวฝรั่งเศสและความสามารถของแม่ทัพเหียน อัน (Nguyen Anh) ซึ่งต่อมาได้สถาปนาตนเองขึ้นเป็นจักรพรรดิญาลอง

-ต่อมาในสมัยพระเจ้ามิงห์หม่างมีนโยบายต่อต้านคาทอลิกเป็นเหตุให้ฝรั่งเศสเข้าแทรกแซงเวียดนาม และในพ.ศ.2426เวียดนามก็ตกเป็นอาณานิคมของประเทศฝรั่งเศส โดยฝรั่งเศสได้แบ่งเวียดนามออกเป็นสามส่วน คืออาณานิคมโคชินจีนในภาคใต้ เขตอาร์กขาอันนามในตอนกลางและเขตอาร์กขาตัวเกียในภาคเหนือ

พ.ศ.2497

เวียดนามทำอนุสัญญาเจนีวาเพื่อสงบศึกกับฝรั่งเศส เป็นผลให้เวียดนามต้องแบ่งประเทศออกเป็น 2 ส่วน คือ เวียดนามเหนือภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์และเวียดนามใต้ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย

MYANMAR

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (Republic of the Union of the Myanmar)
เมืองหลวง : เนปิดอว์ (Nay Pyi Taw)
การเมืองการปกครอง
มีรูปแบบการปกครองแบบสาธารณรัฐ
ศาสนาประจำชาติ : ศาสนาพุทธ
วันชาติ : 4 มกราคม
วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 23 กรกฎาคม พ.ศ.2540
ภาษาประจำชาติ : ภาษาเมียนมาร์
ภาษาราชการ : ภาษาเมียนมาร์

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกประดู่
(Padauk)

ขนาดพื้นที่ 676,578 ตารางกิโลเมตร

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
จำนวนประชากร 51,486,253 (2557)

ประเทศเมียนมาร์

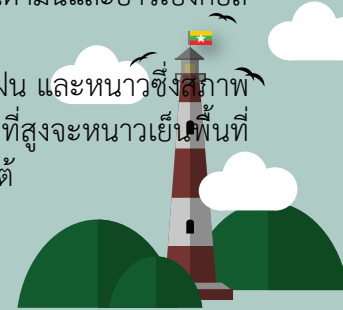
ลักษณะทางภูมิศาสตร์

เมียนมาร์เป็นรัฐเอกราชในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนติดกับอินเดีย บังกลาเทศ จีน ลาว และไทย หนึ่งในสามของพรมแดนเมียนมาร์มีความยาว 1,930 กิโลเมตรเป็นแนวชายฝั่งตามอ่าวเบงกอลและทะเลอันดามันด้วยพื้นที่ 676,578 ตารางกิโลเมตร ประเทศเมียนมาร์เป็นประเทศที่ใหญ่เป็นอันดับที่ 40 ของโลก และใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ภูมิประเทศ

ทิศเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือติดกับจีนและทิเบต ทิศใต้และตะวันออกเฉียงใต้ติดกับลาวและไทย ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับอินเดียและบังกลาเทศทิศใต้ ติดกับทะเลอันดามันและอ่าวเบงกอล

ภูมิอากาศ
แบบมรสุมเขตร้อน มี 3 ฤดู คือ ร้อน ฝน และหนาวซึ่งสภาพอากาศจะแตกต่างกันไปตามภูมิประเทศ โดยพื้นที่สูงจะหนาวเย็นพื้นที่ภาคกลางจะแห้งแล้งกว่าแถบชายฝั่งทะเลตอนใต้

เมียนมาร์ มีมรดกโลกทางวัฒนธรรม จำนวน 1 แห่ง คือ

- กลุ่มเมืองโบราณอาณาจักรพยู (Pyu Ancient Cities)

ประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ 51 ล้านคน มีหลายเชื้อชาติส่วนใหญ่มีเชื้อชาติเมียนมาร์ รองลงมา คือ ไทยใหญ่ มอญ ยะไข่ กะเหรี่ยง คะฉิ่น ไทย และจีน

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

เมียนมาร์เป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีรายได้เฉลี่ยต่อบุคคลอยู่ในเกณฑ์ต่ำ การเกษตรกรรมถือเป็นอาชีพหลักของเมียนมาร์ ซึ่งมีการปลูกข้าวเจ้า ผัก และพืชเมืองร้อนหลายชนิด นอกจากนี้ยังมีการขุดแร่และน้ำมัน รวมทั้งมีเหมืองดีบุกอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคอุตสาหกรรมนั้นอยู่ในขั้นกำลังพัฒนา โดยมีอุตสาหกรรมต่อเรือเดินสมุทรอยู่บริเวณเมืองย่างกุ้ง มะริด และทวาย ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้ อัญมณี แร่ธาตุ และน้ำมัน

กาลานุกรม : เมียนมาร์

พ.ศ. 2429

ชนเผ่ามอญเข้ามาตั้งรกรากในพม่า
หลังจากนั้นดินแดนนี้ก็ถูกชนชาติ
ชาติต่างๆ เข้ามาลัดเปลี่ยนยึด
ครองจนตกเป็นอาณานิคมของ
อังกฤษใน พ.ศ. 2429 ต่อมา มีการ
ก่อตั้งกลุ่มสันนิบาตเสรีภาพแห่ง
ประชาชนต่อต้านฟาสซิสต์โดยคณะ
ขององซาน เพื่อเจรจาเรียกร้อง
เอกราชจากอังกฤษ

พ.ศ. 2505

นายพลเนวินก่อรัฐประหาร
ปกครองพม่าแบบเผด็จการ
และปิดประเทศ

พ.ศ. 2532

พม่าเปลี่ยนชื่อประเทศจาก
“Burma” เป็น “Myanmar”
และสภาพพุกฎระเบียบ
ของชาติหรือสลอร์กจัดให้มี
การเลือกตั้งตามระบอบ
ประชาธิปไตยเป็นครั้งแรก
ในรอบ 30 ปี

ปัจจุบัน

ปัจจุบันนางออกซานซูจีได้รับการปล่อยตัวแล้ว
และพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย
หรือเอ็นแอลดีของนางก็ได้รับชัยชนะอย่างท่วม
ท้นในการเลือกตั้งซ่อมเมื่อวันที่ 1 เมษายน
พ.ศ. 2555

4 มกราคม พ.ศ. 2491

พม่าได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์

พ.ศ. 2531

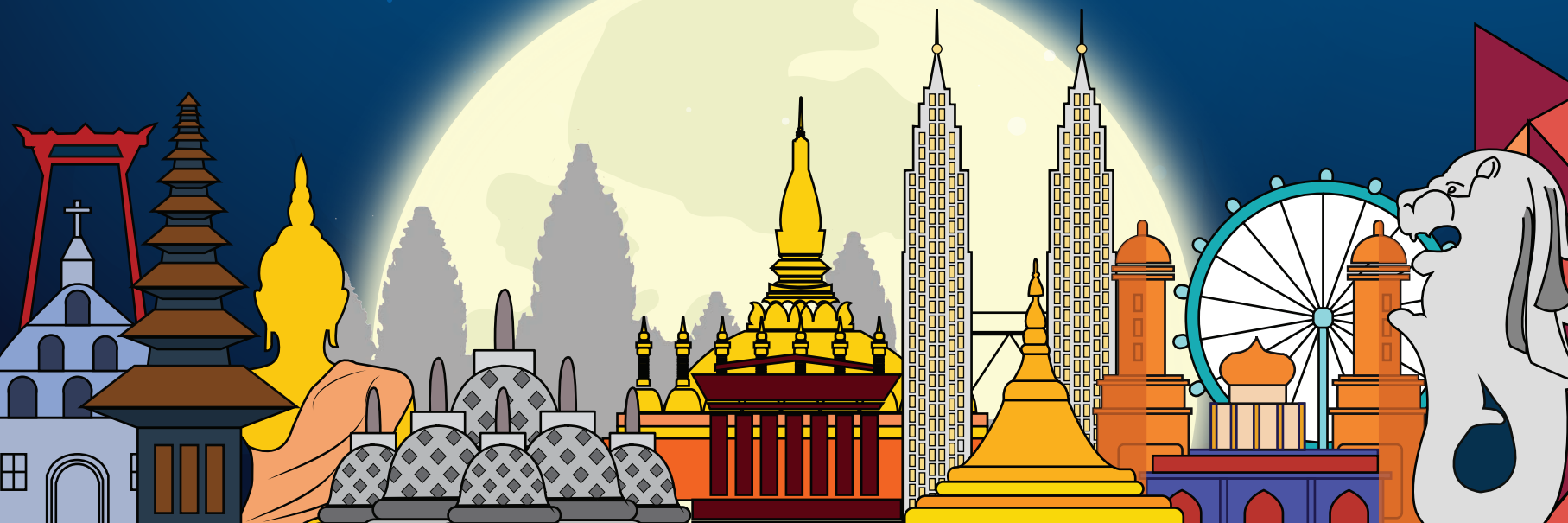

เกิดเหตุการณ์ 8888 (8 สิงหาคม
ค.ศ. 1988) ที่ทหารฆ่าประชาชน
จำนวนมาก

เหตุการณ์สำคัญ

สภาสลอร์กไม่ยอมรับชัยชนะของนางอง
ซานซูจี และสั่งกักบริเวณนาง
- สภาสลอร์กเปลี่ยนชื่อเป็นสภาแห่งชาติภาพ
และพัฒนาประเทศและถูกประกาศให้สันติภาพ
ไปในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2554
- รัฐบาลชุดแรกนำโดยพลเอก เต็ง เส่ง ปกครอง
ประเทศและเปลี่ยนชื่อจาก “สหภาพพม่า”
เป็น “สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์”

CAMBODIA

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ
ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)
เมืองหลวง : พนมเปญ (Phnom Penh)
การเมืองการปกครอง
มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภา
มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
ศาสนาประจำชาติ : ศาสนาพุทธ
วันชาติ : 9 พฤศจิกายน
วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 30 เมษายน พ.ศ.2542
ภาษาประจำชาติ : ภาษากัมพูชา
ภาษาราชการ : ภาษากัมพูชา

ขนาดพื้นที่ 181,035 ตารางกิโลเมตร

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกลำดวน
(Rumdul)

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
จำนวนประชากร 15,957,223 (2560)

ประเทศกัมพูชา

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

กัมพูชาตั้งอยู่ในอินโด - แปซิฟิก มีพื้นที่ประมาณ 181,035 ตารางกิโลเมตร

ภูมิประเทศ

มีลักษณะคล้ายอ่าง โดยตรงกลางเป็นแอ่งทะเลสาบและลุ่มแม่น้ำโขงอันกว้างขวาง มีภูเขาล้อมรอบ 3 ด้าน มีแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำโขง แม่น้ำทะเลสาบ แม่น้ำบาสัก ทะเลสาบโตนเลสาบ ด้านตะวันออกมีเทือกเขาอันนัมกั้นเวียดนาม ด้านเหนือและตะวันตกเฉียงเหนือ มีเทือกเขาพนมดงรักกั้นเขตไทย ด้านใต้และตะวันตก มีเทือกเขาบรรทัดกั้นเขตไทยด้านตะวันออกเฉียงใต้ เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง

📌 กัมพูชา มีมรดกโลกทางวัฒนธรรม จำนวน 3 แห่ง คือ

- แองกอร์ หรือ เมืองพระนคร (Angkor)
- ปราสาทพระวิหาร (Temple of Preah Vihear)
- Temple Zone of Sambor Prei Kuk, Archaeological Site of Ancient

ภูมิอากาศ

มรสุมเขตร้อน เป็นแบบร้อนชื้นแถบมรสุม มีฝนตกชุกที่ยาวนาน

ประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ 15 ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นชาวกัมพูชา รองลงมาคือ เวียดนาม จีน และอื่นๆ

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

รัฐบาลกัมพูชาให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อมุ่งขจัดความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เช่น การสร้างสนามบิน ถนน ไฟฟ้า ประปา และสาธารณูปโภคต่างๆ รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติ รายได้หลักของกัมพูชามาจากภาคเกษตรกรรม พืชที่สำคัญคือ ข้าวเจ้า ยางพารา พริกไทย นอกจากนี้ยังมีการทำประมงน้ำจืดและป่าไม้ด้วย ส่วนภาคอุตสาหกรรมยังเป็นอุตสาหกรรมขนาดย่อม

กาลานุกรม : กัมพูชา

ยุคเริ่มต้น

กัมพูชาเริ่มต้นขึ้นจากการที่พระเจ้าชัยวรมันที่ 2 ได้รวบรวมอาณาจักรขอมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันใน พ.ศ.1345 ซึ่งอาณาจักรมีความรุ่งเรืองมากกว่า 600 ปี

พ.ศ. 2497

กัมพูชาได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์ตามข้อตกลงในสนธิสัญญาเจนีวา

พ.ศ. 2522

กลุ่มกัมพูชาฝ่ายซ้ายล้มล้างรัฐบาลของเขมรแดงและปกครองประเทศ

เหตุการณ์เปลี่ยนแปลง

ต่อมาฮุนเซนได้ทำรัฐประหารและจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไปใน พ.ศ.2541 โดยมีตนเองได้ดำรงนายกรัฐมนตรีต่อมาจนถึงปัจจุบัน

พ.ศ. 2406

กษัตริย์นโรดม (Norodom) ได้ลงนามในสนธิสัญญาฉบับแรกกับฝรั่งเศส ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นที่กัมพูชาตกอยู่ในอำนาจของฝรั่งเศส

พ.ศ.2513

มีการเปลี่ยนการปกครองมาเป็นสาธารณรัฐ แต่กลับล่มสลายใน พ.ศ.2518 เมื่อเขมรแดงหรือพรรคคอมมิวนิสต์กัมพูชา ภายใต้การนำของพอล พต ขึ้นเป็นผู้นำ

พ.ศ.2535

กองกำลังสหประชาชาติ (UNTAC) เข้าจัดการและฟื้นฟูกัมพูชา โดยแต่งตั้งให้นายกรัฐมนตรี 2 คน คือ เจ้านโรดม รณฤทธิ์ และฮุนเซน

THAILAND

ชื่อทางการอย่างเป็นทางการ

ราชอาณาจักรไทย (The Kingdom of Thailand)

เมืองหลวง : กรุงเทพมหานคร (Bangkok)

การเมืองการปกครอง

ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ศาสนาประจำชาติ : ศาสนาพุทธ อิสลาม คริสต์ และฮินดู

วันชาติ : 5 ธันวาคม

วันที่เป็นสมาชิกอาเซียน : 8 สิงหาคม พ.ศ.2510

(สมาชิกก่อตั้ง)

ภาษาประจำชาติ : ภาษาไทย

ภาษาราชการ : ภาษาไทย

ขนาดพื้นที่ 513,115 ตารางกิโลเมตร

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกราชพฤกษ์
(Ratchaphruek)

สัดส่วนผู้นับถือพระพุทธศาสนาต่อประชากร
จำนวนประชากร 65,931,550 (2559)

ประเทศไทย

ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ตั้งอยู่ในอินโด - แปซิฟิก มีพื้นที่ประมาณ 513,115 ตารางกิโลเมตร
มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 รองจากอินโดนีเซีย และเมียนมาร์

ภูมิประเทศ

ทิศเหนือติดกับเมียนมาร์และลาว ทิศตะวันตกติดกับทะเล
อันดามันและเมียนมาร์ ทิศตะวันออกติดกับลาวและกัมพูชา ทิศใต้ติดกับ
อ่าวไทยและมาเลเซีย ประเทศไทยแบ่งออกเป็น 6 ภาค ซึ่งแต่ละภาคมี

ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ต่างกัันดังนี้ ภาคเหนือ มีภูเขาสูง โดย
จุดสูงสุดคือ ดอยอินทนนท์ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญ ภาคตะวันออก
ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงแห้งแล้ง ไม่เอื้อต่อการเพาะปลูก ภาคกลางเป็นที่
ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยามีความอุดมสมบูรณ์ที่สุด ภาคใต้ติดทะเลสอง
ฝั่งมีจุดแคบสุดที่คอคอตกกระ ภาคตะวันออกมีชายฝั่งทะเลเรียบยาว
และโค้งเว้า ภาคตะวันตกเป็นหุบเขาและแนวเทือกเขา

ภูมิอากาศ

แบบเขตร้อน แบ่งเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน (ช่วงเดือนมีนาคม

 ประเทศไทย มีมรดกโลกจำนวน 5 แห่ง คือ
มรดกโลกทางวัฒนธรรม จำนวน 3 แห่ง

- แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง (Ban Chiang Archaeological Site)
- นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาและเมืองบรีวาร (Historic City of Ayutthaya)
- เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบรีวาร (Historic Town of Sukhothai and Associated Historic Towns)

มรดกโลกทางธรรมชาติ จำนวน 2 แห่ง

- ผืนป่าดงพญาเย็น-เขาใหญ่ (Dong Phrayayen Khao Yai Forest Complex)
- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่-ห้วยขาแข้ง (Thungyai-Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuaries)

- พฤษภาคม) ฤดูฝน (ช่วงเดือนมิถุนายน – ตุลาคม) และฤดูหนาว (ช่วงเดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์) ซึ่งภาคใต้ของประเทศจะแบ่งเป็น 2 ฤดูคือ ฤดูฝนและฤดูร้อน

ประชากร

มีจำนวนประชากรประมาณ 65 ล้านคน ซึ่งมีความหลากหลายทางเชื้อชาติ โดยเชื้อชาติหลักคือ ชาวไทย และยังมีชาวไทยเชื้อสายต่างๆ รวมถึงชนกลุ่มน้อยตามพื้นที่ต่างๆ อีกด้วย

เศรษฐกิจและทรัพยากรที่สำคัญ

ไทยมีระบบเศรษฐกิจแบบผสม ซึ่งเกษตรกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การบริการถือเป็นกลุ่มเศรษฐกิจหลักที่ทำรายได้หลักให้กับประเทศ แรงงานส่วนใหญ่ของไทยอยู่ในภาคเกษตรกรรมมีข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญที่สุดของประเทศ ส่วนพืชผลทางการเกษตรอื่นๆ ได้แก่ ยางพารา ผักและผลไม้ต่างๆ รวมไปถึงการทำปศุสัตว์ นากุ้ง ประมงทางทะเล จนได้ชื่อว่าเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญของโลก

กาลานุกรม : ประเทศไทย

ยุคเริ่มต้น

ประวัติศาสตร์ชาติไทยเริ่มจากอาณาจักรสุโขทัยนับตั้งแต่ พ.ศ.1781 ซึ่งในอดีตนั้น ไทยมีชื่อว่า “สยาม” ซึ่งเป็นคำที่ชาวต่างชาติใช้เรียกอาณาจักรอยุธยาเมื่อราว พ.ศ.2000 ในขณะนั้นกรุงศรีอยุธยาเป็นอาณาจักรที่รุ่งเรืองมาก จนกระทั่งเสื่อมอำนาจ และเสียกรุงครั้งที่ 2 เมื่อ พ.ศ.2310

รัชกาลที่ 5

การคุกคามของชาติตะวันตกทำให้ไทยต้องยอมเสียดินแดนบางส่วนให้แก่อังกฤษและฝรั่งเศสเพื่อแลกกับเอกราช ซึ่งสยามถือเป็นประเทศเดียวในภูมิภาคนี้ที่ไม่เคยตกเป็นอาณานิคมของชาติใด

พ.ศ. 2482

วันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2482 ในสมัยจอมพลป.พิบูลสงคราม ได้เปลี่ยนชื่อ “ประเทศสยาม” มาเป็น “ประเทศไทย”

สงครามเย็น

ลัทธิคอมมิวนิสต์ได้แพร่ขยายไปทั่วภูมิภาคอาเซียนแต่ไทยก็สามารถรอดพ้นและยุติสงครามกับฝ่ายคอมมิวนิสต์ไทยได้ใน พ.ศ.2523

ช่วงยุครวมหัวและรัตนโกสินทร์

พระเจ้าตากสินมหาราชทรงกอบกู้เอกราชและตั้งกรุงธนบุรีเป็นราชธานีอยู่ 15 ปี จนเมื่อวันที่ 6 เมษายน พ.ศ.2325 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าฯ ได้สถาปนาราชวงศ์จักรีขึ้นโดยมีกรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี

พ.ศ.2475

24 มิถุนายน พ.ศ.2475 ในสมัยรัชกาลที่ 7 คณะราษฎรได้ปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตย

สงครามโลกครั้งที่ 2

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ไทยลงนามเป็นพันธมิตรกับญี่ปุ่น แต่เนื่องจากฝ่ายสัมพันธมิตรให้การยอมรับขบวนการเสรีไทยไทยจึงรอดพ้นจากประเทศผู้แพ้สงคราม

คำขวัญประจำประเทศสมาชิกอาเซียน

ประเทศเมียนมาร์

- ❖ ดินแดนแห่งทะเลเจดีย์ / เจดีย์พันองค์
- ❖ ดินแดนที่เคยถูกขนานนามว่า ฤๅษีแห่งเอเชีย
- ❖ ดินแดนเลขานุการ UN คนแรกแห่งเอเชีย
- ❖ ดินแดนแห่งคนกินหมาก
- ❖ ดินแดนแห่งพุทธสังคม พหุวัฒนธรรม พหุชาติพันธุ์
- ❖ ดินแดนแห่งสะพานไม้สักอุเบ็ง
- ❖ ดินแดนแห่งเมืองหลวงหลายสิบ
- ❖ ดินแดนแห่งชาวยู่งสะโหรง
- ❖ ดินแดนแห่งข้าวที่ต้องถอดรองเท้า
- ❖ ดินแดนแห่งสลุยด้วยทาทานาคา
- ❖ ดินแดนแห่ง ศรีธรา รอยยิ้ม
- ❖ ดินแดนแห่งพุทธเป็นศาสนาประจำชาติใน พ.ศ. 2517
- ❖ ดินแดนแห่งคนกินหมากด้วยนาคา

ประเทศลาว

- ❖ ดินแดนแห่งทุ่งไหหิน
- ❖ ดินแดนน้ำตกสวยงาม
- ❖ ดินแดนแห่งขุนเขาและสายน้ำ
- ❖ ดินแดนแห่งปราสาทวัดพู

ประเทศเวียดนาม

- ❖ เมืองแห่งคอมมิวนิสต์หัวโจกพุทธ
- ❖ ดินแดนแห่งรูบั้งกร
- ❖ ดินแดนแห่งลุงโฮ

ประเทศกัมพูชา

- ❖ ดินแดนแห่งปราสาทขอม
- ❖ ดินแดนแห่งโตนเลสาป
- ❖ ดินแดนแห่งนางอัปสร
- ❖ ดินแดนแห่งเขมรหลายฝ่าย

ประเทศไทย

- ❖ ดินแดนแห่งรอยยิ้ม
- ❖ ดินแดนแห่งมิตรไมตรี
- ❖ ดินแดนแห่งผ้าเหลือง
- ❖ ดินแดนแห่งการท่องเที่ยวว่าวอาราม
- ❖ ดินแดนแห่งช้างเป็นสัญลักษณ์
- ❖ ดินแดนแห่งโอกาส
- ❖ ดินแดนแห่ง Street food

ประเทศฟิลิปปินส์

- ❖ ดินแดนแห่งคาทอลิก
- ❖ ดินแดนวัฒนธรรมสเปน
- ❖ ดินแดนแห่งหลากหลายเกาะ
- ❖ ดินแดนนางงามจักรวาล

ประเทศมาเลเซีย

- ❖ ดินแดนแห่งตึกแฝด
- ❖ ดินแดนแห่งชัยบุตรี
- ❖ ดินแดนหลากหลายวัฒนธรรมกับความงามที่ซ่อนอยู่

ประเทศสิงคโปร์

- ❖ ดินแดนแห่งเกาะ
- ❖ ดินแดนแห่งเทคโนโลยี
- ❖ ดินแดนแห่งความสะดวกสบาย
- ❖ ดินแดนแห่งชาวจีนเป็นใหญ่ในอาเซียน
- ❖ ดินแดนแห่งแสงสี
- ❖ ดินแดนแห่งสิงโตทะเล

ประเทศอินโดนีเซีย

- ❖ ดินแดนแห่งภูเขาไฟ
- ❖ ดินแดนแห่งหมู่เกาะน้อยใหญ่
- ❖ ดินแดนบรมพุทโธ แห่งพุทธสถานขนาดใหญ่ในโลก

ประเทศบรูไน

- ❖ ดินแดนแห่งมัสยิดทองคำลือชื่อ
- ❖ ดินแดนแห่งความสงบสุข

เมืองหลวง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม สมาชิกประชาคมอาเซียน

สมาชิกประชาคมอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ มีเมืองหลวงศูนย์กลางการปกครอง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม

1. ประเทศลาว มีพรมแดนติดต่อกับไทยทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือ มีแม่น้ำโขงกั้นเขตแดน มีนครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวง เวียงจันทน์มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น ประตูดงไซ พระธาตุหลวงและหอนพระแก้ว
2. ประเทศกัมพูชา มีกรุงพนมเปญเป็นเมืองหลวง เป็นศูนย์กลางของการค้าและอุตสาหกรรมและยังเป็นศูนย์ราชการของประเทศด้วย กัมพูชามีชื่อเสียงในฐานะที่มีสถาปัตยกรรมแบบเขมรดั้งเดิม มีสิ่งมหัศจรรย์ของโลกซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี คือ ปราสาทเขาพนมดงรักและนครพนม ซึ่งอยู่ในเมืองเสียมเรียบ อันเป็นสิ่งก่อสร้างที่เกิดขึ้นในยุคอารยธรรมเขมรโบราณ
3. ประเทศเวียดนาม เป็นอีกประเทศหนึ่งในประชาคมอาเซียนที่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีกรุงฮานอยเป็น
4. ประเทศเมียนมาร์ ได้ย้ายเมืองหลวงและหน่วยราชการต่าง ๆ มาอยู่ที่เมืองเนปิดอว์เมื่อปี 2549
5. ประเทศมาเลเซีย มีพื้นที่แบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ มาเลเซียตะวันตกอยู่บนคาบสมุทรมาเลย์และกาลีมาเลเซีย
6. ประเทศบรูไน มีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่าเนกราลาบรูไนดารุสซลามมีเมืองหลวงชื่อว่าเมืองบันดาเสรีเบกาวัน บรูไนเป็นประเทศที่มีขนาดเล็กแต่เป็นแหล่งน้ำมันดิบอันอุดมสมบูรณ์บรูไน จึงจัดว่าเป็นประเทศที่ร่ำรวย
7. ประเทศสิงคโปร์ เป็นประเทศที่มีขนาดเล็กที่สุดในกลุ่มประชาคมอาเซียน มีพื้นที่เพียง 699.4 ตารางกิโลเมตรเท่านั้น หรือว่ามีขนาดเท่า ๆ กับเกาะภูเก็ตของไทยเรา แต่สิงคโปร์นับว่าเป็นประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูงที่สุดในย่านนี้
8. ประเทศอินโดนีเซีย ถือเป็นประเทศที่เป็นหมู่เกาะขนาดใหญ่ที่สุดในโลกประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม
9. ประเทศฟิลิปปินส์ ประกอบด้วยหมู่เกาะต่าง ๆ มากกว่า 7,000 เกาะ มีกรุงมนิลาเป็นเมืองหลวงกรุงมนิลาตั้งอยู่บนเกาะ
10. ประเทศไทย กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางการปกครอง เศรษฐกิจและการค้า เป็นเมืองที่มีความทันสมัย และยังรักษาอดีตอันเก่าแก่ไว้ได้ในเวลาเดียวกัน มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น พระบรมมหาราชวัง พระที่นั่งวิมานเมฆ และวัดวาอารามต่าง ๆ วัดพระแก้ว วัดโพธิ์ วัดอรุณ

สกุลเงินประเทศสมาชิกอาเซียน

สกุลเงิน : บาท (THB)
1 ดอลลาร์(USD) = 31.83 บาท

สกุลเงิน : กีบ (LAK)
1 ดอลลาร์(USD) = 8,281.98 กีบ
1 บาท(THB) = 260.23 กีบ

สกุลเงิน : เรียล (KHR)
1 ดอลลาร์(USD) = 4,016.94 เรียล
1 บาท(THB) = 126.22 เรียล

สกุลเงิน : จ๊าด (MMK)
1 ดอลลาร์(USD) = 1,330.99 จ๊าด
1 บาท(THB) = 41.82 จ๊าด

สกุลเงิน : รูเปีย (IDR)
1 ดอลลาร์(USD) = 13,317.99 รูเปีย
1 บาท(THB) = 418.48 รูเปีย

สกุลเงิน : ริงกิต (MYR)
1 ดอลลาร์(USD) = 3.93 ริงกิต
1 บาท(THB) = 0.12 ริงกิต

สกุลเงิน : เปโซ (PHP)
1 ดอลลาร์(USD) = 50.83 เปโซ
1 บาท(THB) = 1.60 เปโซ

สกุลเงิน : ดอลลาร์ (SGD)
1 ดอลลาร์(USD) = 1.32 ดอลลาร์
1 บาท(THB) = 0.04 ดอลลาร์

สกุลเงิน : ดง (VND)
1 ดอลลาร์(USD) = 22,708.74 ดง
1 บาท(THB) = 713.55 ดง

สกุลเงิน : ดอลลาร์ (BND)
1 ดอลลาร์(USD) = 1.32 ดอลลาร์
1 บาท(THB) = 0.04 ดอลลาร์

อัตราแลกเปลี่ยน วันที่ 24 มกราคม 2561

จาก <https://th.coinmill.com/>

ภาพ : <https://money.kapook.com/view76748.html>

Diversity ស័ស័ធី Xin chào
Buddhist Society
Multicultural Hindi Immigration Hijab
Religion ជំនឿ
Muslim អ៊ីស្លាម Halo
LGBT Hello ភ័ស្តុតាង
Language ភាសា Mab

selamat

uhay

หมวดที่ 2 : พหุวัฒนธรรม สังคม พหุศาสนาในอาเซียน

SECTION 2 : Multi Socio-Cultures Religions
in ASEAN

พหุวัฒนธรรมในอาเซียน

พหุศาสนาในอาเซียน

ความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี เทศกาล และพิธีกรรมต่างๆ ของชาวอาเซียนนั้น มีพื้นฐานมาจากศาสนาอย่างปฏิเสธไม่ได้ ฉะนั้น มาดูกันว่า ประชาชนของแต่ละประเทศนับถือศาสนาอะไรกันบ้าง

1. บรูไน ดารุสซาลาม : อิสลาม 67 %
พุทธ 13 %
คริสต์ 10 %

ที่เหลือนับถือศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

2. กัมพูชา : พุทธ ๙๕ %
อิสลาม ๓ %
ที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์และ
ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู

3. อินโดนีเซีย : อิสลาม 87 %
คริสต์ 9.5 %
พราหมณ์-ฮินดู 1.8 % และ
พุทธ 1.3 %

4. ลาว : พุทธ 78 %
และเป็นศาสนาประจำชาติ, คริสต์ประมาณหนึ่งแสน
และนับถือศาสนาอิสลาม ประมาณ 300 คน
ที่เหลือนับถือผี 16-17 %

5. มาเลเซีย : อิสลาม 60.4 %, พุทธ 19.2 %
คริสต์ 11.6 %, พราหมณ์-ฮินดู 6.3 %
และอื่นๆ 2.4 %

6. เมียนมาร์ : พุทธ 90 % และเป็นศาสนาประจำชาติ
คริสต์ 5 %
อิสลาม 3.8 %
ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู 0.05 %

7. ฟิlippินส์ : คริสต์ 92 %
อิสลาม 5 %
พราหมณ์-ฮินดู 2 % และ
ศาสนาพุทธ 1.5 %

8. สิงคโปร์ : พุทธ 42.5 %
อิสลาม 14.9 %
พราหมณ์-ฮินดู 4 %
ไม่นับถือศาสนา 25 %

9. เวียดนาม : พุทธ 95 %
เป็นศาสนาประจำชาติโดยพฤตินัย
อิสลาม 4 %
ศาสนาคริสต์และอื่นๆ 1 %

10. ประเทศไทย : พุทธ 95 %
เป็นศาสนาประจำชาติโดยพฤตินัย
ศาสนาอิสลาม 4 %, อื่นๆ 1 %

อาณาจักรอาเซียนในอดีต

มอญ

- ❖ อาณาจักรสะเทิม/พะไท้
- ❖ อาณาจักรเมาะตะมะ หงสาวดี
- ❖ หงสาวดีใหม่

พม่า

- ❖ อาณาจักรปยู
- ❖ อาณาจักรพุกาม
- ❖ อาณาจักรอังวะ
- ❖ อาณาจักรตอง
- ❖ อาณาจักรคองบอง

ยะไข่

- ❖ รัชฎาวดี (พศต. 1-8)
- ❖ เวสาลี (พศต. 8-13)
- ❖ เลโม่ (พศต. 13-18)
- ❖ เมียวอูหรือมรอุ (พศต. 18-23)
- ❖ มรมัง

ก่อนไทยเข้ายึดครอง

- ❖ ทวารวดี
- ❖ โคตรบูรณ
- ❖ หริภุญชัย
- ❖ ลพบุรี

หลังไทยเข้ายึดครอง

- ❖ สุโขทัย
- ❖ ล้านนา
- ❖ อโยธยา
- ❖ ธนบุรี
- ❖ กรุงเทพฯ

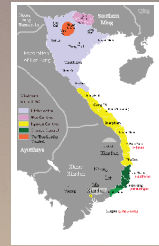
- ❖ พูลล
- ❖ ล้านช้าง
- ❖ ล้านช้าง 2 (เมืองหลวง)
- ❖ ล้านช้าง 3 (อาณาจักร)
- ❖ ล้านช้าง ภายใต้อาณาจักรสยาม

- ❖ จีนยึดครองหนึ่งพันปี
- ❖ อาณาจักรไต้เวียด
- ❖ อีสราภาพ
- ❖ ยุคการแบ่งแยก
- ❖ ยุคอาณานิคมฝรั่งเศส

อาณาจักรลีนี/จามปา

- ❖ อาณาจักรจาริต

- ❖ ฟูนัน
- ❖ เจนละ (บกและน้ำ)
- ❖ มหานคร
- ❖ หลังพระนคร
- ❖ ละแวก
- ❖ ภายใต้อาณาจักรสยาม

ฟิลิปปินส์

- ❖ ยุคก่อนอาณานิคมตะวันตก
- ❖ ภายใต้อาณานิคมสเปน
- ❖ ภายใต้อาณานิคมอเมริกา

ยุคโบราณ

- ❖ เกาะชาว
- ❖ ดรมมา
- ❖ มาทรี
- ❖ สิงห์ตสาหรี
- ❖ ยุคการเข้ามาของอิสลาม
- ❖ ยุคจารีตอิสลาม
- ❖ ยุคอาณานิคมดัตช์

มะละกา

เตมาเสก

บรูไน

อาเซียนยุครัฐชาติใหม่

เมียนมาร์

ประเทศพม่าแบ่งเขตการปกครองในระดับภูมิภาคออกเป็น 7 เขต (region) สำหรับพื้นที่ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์พม่า และ 7 รัฐ (states) สำหรับพื้นที่ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อย และ 1 ดินแดนสหภาพ

ลาว

เขตการปกครองของประเทศลาวระดับบนสุดแบ่งเป็น 17 แขวง และ 1 นครหลวง (ได้แก่ นครหลวงเวียงจันทน์)

เวียดนาม

เวียดนามแบ่งเขตการปกครองระดับบนสุดออกเป็น 58 จังหวัด (tỉnh) และ 5 เทศบาลนครซึ่งเทศบาลนครอยู่ในระดับเดียวกับจังหวัด

ไทย

การปกครองส่วนภูมิภาคของประเทศไทย ประกอบไปด้วย จังหวัด ปัจจุบันมีทั้งสิ้น 76 จังหวัดไม่รวมกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก่อนหน้าปี พ.ศ. 2515 กรุงเทพมหานครเคยเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองส่วนภูมิภาคแต่ละจังหวัดนั้นมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครอง

กัมพูชา

กัมพูชาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 24 จังหวัด และ 1 เทศบาลนคร

ฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์แบ่งเป็นหน่วยรัฐบาลท้องถิ่น (local government units, LGUs) โดยที่มีจังหวัดเป็นหน่วยหลัก ปัจจุบันมี 81 จังหวัด (provinces) แบ่งออกเป็น นคร (cities) และ เทศบาล (municipalities)

มาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศสหพันธรัฐแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 13 รัฐ และ 3 ดินแดนสหพันธ์ โดย 11 รัฐ กับ 2 ดินแดนสหพันธ์อยู่ในมาเลเซียตะวันตก และอีก 2 รัฐ กับ 1 ดินแดนสหพันธ์ อยู่ในมาเลเซียตะวันออก

สิงคโปร์

สิงคโปร์แบ่งเขตการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น 5 ภาค คือ

1. ภาคกลาง (Central Region)
2. ภาคตะวันตก (West Region)
3. ภาคเหนือ (North Region)
4. ภาคตะวันออก (East Region)
5. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (North-East Region)

อินโดนีเซีย

ปัจจุบันประเทศอินโดนีเซียแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 31 จังหวัด (provinsi), 2 เขตปกครองพิเศษ (daerah istimewa) และ 1 เขตนครหลวงพิเศษ (daerah khusus ibukota) โดยมีเมืองหลวงหรือเมืองหลักของแต่ละจังหวัด

บรูไน

ประเทศบรูไนแบ่งการปกครองระดับบนสุดออกเป็น 4 เขต (daerah) ดังนี้

- เขตบรูไน-มัวรา (Brunei-Muara)
- เขตเบอไลต์ (Belait)
- เขตตุตง (Tutong)
- เขตเตมบูรง (Temburong)

สิ่งที่ควรทำในประเทศอาเซียน

- คนเวียดนามจะกล่าวคำว่า "ซินจ่าว" หมายถึง สวัสดี เมื่อพบปะกัน
- การนัดหมายคนเวียดนามควรนัดล่วงหน้าและต้องตรงต่อเวลาเพราะคนเวียดนามเป็นคนที่ตรงต่อเวลานัดหมาย
- ควรพูดจาด้วยความสุภาพนุ่มนวลเพราะคนเวียดนามถือว่าการพูดจาเสียงดังหรือห้วนเป็นมารยาทที่หยาบคาย
- การข้ามถนนในเวียดนามให้เดินตรงไปข้างหน้า ห้ามหยุดเด็ดขาดเพราะรถที่ผ่านไปมาจะรู้จังหวะและจะหยุดให้เอง
- การถามเรื่องส่วนตัวถือว่าเป็นวิธีภูมิฉิบแบบหนึ่งของคนเวียดนาม

- คนไทยทักทายและแสดงความเคารพด้วยการไหว้ พร้อมกล่าวว่า "สวัสดี"
- คนไทยมักส่งรอยยิ้มให้กันและกันแสดงถึงความ เป็นมิตรไมตรีแม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
- เมื่อได้ยินเพลงชาติไทยควรยืนตรงเพื่อแสดงถึงการ ให้เกียรติและให้ความเคารพต่อสถาบันชาติ
- เมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมีในโรงมหรสพ หรือโรงภาพยนตร์ทุกคนควรยืนตรงเพื่อแสดงความ เคารพต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
- ควรถอดรองเท้าเมื่อเข้าบ้าน หรือศาสนสถาน เช่น อุโบสถ วิหาร เป็นต้น

- การติดต่อดูธุรกิจ ควรแต่งกายสุภาพ ผู้ชายสวมเสื้อ แขนยาว ผูกเนคไท ผู้หญิงสวมเสื้อแขนยาว กระโปรงหรือชุดทำงาน และกล่าวว่า "นิหน่า" ซึ่ง หมายถึง สวัสดีเมื่อพบปะกัน
- เมื่อได้รับเชิญ ควรให้เจ้าภาพ เป็นผู้สั่งอาหาร
- ควรนำของขวัญไปให้เจ้าภาพเมื่อได้รับเชิญ
- การแลกเปลี่ยนนามบัตรให้ใช้สองมือยื่นนามบัตรด้วยความสุภาพ
- ควรถอดรองเท้าเมื่อเข้าบ้านพัก ไปโบสถ์หรือมัสยิด
- เมื่อโดยสารรถสาธารณะ ให้สละที่นั่งแก่ผู้สูงอายุ คนพิการ และสตรีมีครรภ์

- คนมาเลย์ด้วยทั่วไป จะกล่าวคำว่า "ซาลามัตดาตัง" เมื่อพบปะกัน
- ชาวมุสลิมมาเลย์จะทักทายกันด้วยคำว่า "ซาลาม" โดยยื่นมือทั้งสองข้างมาแตะกับมือของอีกฝ่ายแล้วนำไปแตะที่หน้าอกของคนเองการทักทายวิธีนี้ใช้ ทักทายกับเพศเดียวกันเท่านั้น
- ชาวอินเดียมาเลย์จะทักทายกันด้วยการประนม มือที่ระดับอกและกล่าวว่า "นัมัสเต"
- ชาวจีนมาเลย์จะทักทายกันด้วยการจับมือเช่นเดียวกับชาวตะวันตกทั่วไป

- คนเมียนมาจะกล่าวทักทายด้วยคำว่า "มินกาลาปา" หมายถึง สวัสดี
- คนเมียนมาจะให้ความเคารพนับถือผู้ที่อาวุโสกว่าและให้เกียรติคนวัยเดียวกันและเมตตาผู้ที่อายุน้อยกว่า
- คนเมียนมาจะให้ความเคารพศรัทธาต่อพระรัตนตรัย
- คนเมียนมาจะให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างเต็มที่
- คนเมียนมาจะเอาใจใส่และพูดกันด้วยความสุภาพ
- คนเมียนมาถือเป็นธรรมเนียมว่า ควรถอดรองเท้า ถูเท้า ถูนั่งและเดินเท้าเปล่าเมื่อไปเคารพสิ่งศักดิ์สิทธิ์

- คนฟิลิปปินส์จะทักทายด้วยคำว่า "กูมสตา" และกล่าวว่า "ซาลามัต" (ขอบคุณ) หรือ "มาลามิงซาลามัต" (ขอบคุณมาก) เพื่อแสดงความขอบคุณจากใจ เมื่อได้รับความช่วยเหลือ
- คนฟิลิปปินส์จะทักทายเพื่อนด้วยการส่งยิ้มและเล็กคิ้วให้ และเมื่อคนฟิลิปปินส์โบกมือต้อนรับควรโบกมือตอบ เพื่อแสดงไมตรีจิตต่อกัน
- เมื่อได้รับเชิญไปในโอกาสต่างๆ เป็นธรรมเนียมที่ควรไปถึงหลังเวลานัดครึ่งชั่วโมง ยกเว้นการนัดหมายอย่างเป็นทางการหรือเจรจาธุรกิจ

- คนบรูไนจะกล่าวคำทักทายว่า "ซาลามัต ดาตัง" เมื่อพบปะกัน
- เมื่อไปบ้านของชาวบรูไน เชื้อสายมาเลย์หรือจีน ควรถอดรองเท้าก่อนเข้าในบ้าน
- การจัดงานตามประเพณีและวัฒนธรรมอื่นๆ ในที่สาธารณะจะต้องขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและควรระมัดระวังเป็นพิเศษเพื่อมิให้เกิดหกล้ม
- เมื่อไปเยี่ยมมัสยิดหรือสถานที่สำคัญชาวบรูไนควรแต่งกายให้เรียบร้อยและรัดกุมรวมทั้งรองเท้าเพศหญิงควรคลุมผมและแต่งกายให้มิดชิดโดยคลุมหัวและแขน

- คนลาวจะกล่าวคำทักทายว่า "สบายดี" พร้อมกับส่งรอยยิ้ม และประนมมือไหว้เมื่อพบปะกัน
- คนลาวจะให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุมากกว่าเรื่องอายุหรือตำแหน่งหน้าที่การงานตามลำดับเพราะคนลาวเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ
- คนลาวนิยมการทำบุญตักบาตร ผู้ชายจะยืนใส่บาตรได้ตามปกติแต่หากเป็นหญิงควรนั่งคุกเข่าใส่บาตร
- ควรถอดรองเท้าก่อนเข้าอุโบสถหรือวัดและก่อนเข้าบ้านทุกครั้ง
- เมื่อได้รับเชิญให้เข้าร่วมวงจรรำวงหรือเล่นหมอลำและกล่าวขอบคุณอีกครั้งหลังจากรำวงเสร็จ

- ควรให้ความเคารพต่อผู้สูงอายุ
- ควรให้เจ้าของบ้านเริ่มทานอาหารก่อนต่อจากนั้นผู้มาเยือนถึงจะรับประทานต่อได้
- ควรให้ผู้อาวุโสที่สุดของโต๊ะรับประทานอาหารก่อน แล้วจึงเริ่มรับประทานได้
- ไม่ควรชี้เท้าไปที่บุคคลอื่น เช่นเวลานั่งกับพื้นผู้หญิงควรเก็บปลายเท้าอย่างสำรวม
- ไม่ควรเดินข้ามเท้าคนอื่น
- ไม่ควรเรอหรือตะคอกขณะรับประทานอาหาร
- ที่กัมพูชาผู้ชายสามารถจับมือกันได้เพื่อแสดงมิตรภาพที่ดีและไม่ใช้เกย์

- ควรใช้สรรพนามเรียก "คุณ" ด้วยการกล่าวว่า อันดา (Anda) ซึ่งเป็นคำสุภาพใช้ได้ทั่วไป
- ควรกล่าว "สวัสดี" ด้วยการกล่าวว่า "เซอลามัตดาตัง" (Selamat Datang)
- ควรกล่าว "อรุณสวัสดิ์" หรือเมื่อต้องการกล่าวทักทายในยามเช้า ด้วยการกล่าวว่า "เซอลามัตปากี" (Selamat Pagi)
- ควรจับมือ (Shake Hand) กันทั้งสองฝ่ายเมื่อเพศชายพบกัน
- ควรจับมือ (Shake Hand) กันทั้งสองฝ่ายเมื่อเพศหญิงพบกันพร้อมกับแนบแก้มชนกัน

สิ่งที่ไม่ควรทำในประเทศอาเซียน

- ไม่ควรไปเยี่ยมบ้านคนเวียดนาม โดยไม่แจ้งล่วงหน้าเพราะคนเวียดนามจะรู้สึกเสียหน้าที่ไม่ได้เตรียมตัวหรือจัดอาหารต้อนรับแขก
- ไม่ควรปฏิเสธเครื่องดื่มหรืออาหารว่างที่คนเวียดนามจัดไว้ต้อนรับเพราะถือว่าเป็นการหยามคายและไม่สุภาพ
- ไม่ควรรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่มระหว่างการประชุมเพราะถือว่าเป็นการหยามคายเป็นอย่างมาก ควรรอให้การประชุมเสร็จสิ้นก่อน
- ไม่ควรใช้ตะเกียบคีบบุคคลและสิ่งของในขณะที่รับประทานอาหาร
- ไม่ควรยื่นเท้าเอว หรือออกดอกขณะพูดคุยเจรจากับบุคคลอื่นเพราะถือเป็นการไม่สุภาพ

- ไม่ควรแสดงกิริยาละเมียดหรือดูหมิ่นสถาบันเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ไทย
- คนไทยถือว่าศีรษะเป็นสิ่งสูงสุด ไม่ควรจับหรือส่งสิ่งของข้ามศีรษะซึ่งถือว่าไม่สุภาพ
- คนไทยถือว่า เท้า เป็นของต่ำ ไม่ควร ใช้เท้าชี้เหยีย หรือเดินข้ามบุคคลหรือสิ่งของ เช่น อาหาร หนังสือ เป็นต้น
- พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่คนไทยให้ความเคารพไม่ควรกระทำการใดๆ ที่แสดงถึง การลบหลู่ ดูหมิ่น เช่น การปีนป้าย หรือนำไปวางในที่ ที่ไม่เหมาะสม
- ไม่ควรแต่งกายด้วยชุดสีดำ ในงานพิธีมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน เยี่ยมผู้ป่วย วันเกิด เป็นต้น

- ธรรมเนียมของคนสิงคโปร์ไม่มีการให้ทิปเนื่องจากค่าบริการจะรวมอยู่ในสินค้าและบริการนั้นแล้ว
- ไม่ควรใช้นิ้วชี้บุคคล เพราะถือเป็นการไม่สุภาพ
- ไม่ควรจับศีรษะผู้อื่น ยกเว้นจะสนิทสนมกัน เนื่องจากถือว่าศีรษะเป็นของสูงในทุกศาสนา
- ไม่ถ่มน้ำลาย หรือทิ้งขยะในสถานที่สาธารณะ เพราะจะถูกปรับ
- ห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะ เช่น ป้ายรถเมล์ ร้านค้า บริเวณสถานที่ ที่กำหนด
- เมื่อได้รับเชิญไม่ควรรับประทานอาหารก่อนเจ้าภาพ โดยเฉพาะเจ้าภาพที่มีเชื้อสายจีน

- ไม่ควรถามนามสกุลของชาวมุสลิมมาเลย์ เพราะจะใช้คำว่า "บิน" (Bin) ซึ่งแปลว่า "ลูกของ" แล้วตามด้วยชื่อของบิดาแทน
- ไม่ควรแตะศีรษะคนมาเลย์ โดยเฉพาะเด็ก เพราะถือว่าหยามคาย
- ไม่ควรใช้มือซ้ายในการหยิบของหรือส่งของให้แก่คนมาเลย์ รวมถึงการใช้มือซ้ายแตะหรือสีกัดผู้อื่น เพราะถือว่าไม่สุภาพ
- การให้ของขวัญคนมาเลย์เซีย ไม่ควรมอบของขวัญที่เกี่ยวข้องกับสุนัข หมู และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะขัดต่อหลักศาสนาอิสลาม

- ไม่ควรพูดจาหยามคาย ก้าวร้าว หรือรุนแรงต่อกัน
- ไม่แสดงกิริยาที่หยามคายหรือน่าอาย ในที่สาธารณะ
- ในการทักทาย ไม่ควรสัมผัสมือผู้หญิงชาวเมียนมายกเว้นฝ่ายหญิงจะยินยอม
- ไม่ควรแสดงการดูถูกพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ หรือบุคคลอื่น
- ไม่ควรลืมนมัสการของที่มีพระคุณต่อเรา
- ไม่ควรเบียดเบียนผู้ที่อาศัยร่วมกันทั้งสี่ตัว

- ไม่ควรเรียกกรรยาของเจ้าบ้านว่า แม่บ้านเพราะถือว่าเป็นคำดูถูก
- ไม่ควรให้ดอกเบญจมาศ และดอกกลีบลีลาวีเพราะถือเป็นดอกไม้ที่ใช้ในงานศพ
- เมื่อได้รับของขวัญจากคนฟิลิปปินส์ ไม่ควรเปิดดูต่อหน้าผู้ให้ทันที
- เมื่อได้รับเชิญไปงาน ไม่ควรนำกระเช้าผลไม้ไปให้เจ้าภาพ หรือส่งไปก่อน เพราะถือเป็นการดูถูกควรให้หลังจากไปแล้ว เพื่อแสดงความขอบคุณ
- ไม่ควรปฏิเสธอาหารที่คนฟิลิปปินส์ได้จัดเตรียมหรือตั้งใจนำมาให้โดยเฉพาะอาหารที่ผู้ให้ปรุงด้วยตนเอง

- ไม่ควรพูดเรื่องการเมือง ศาสนา และควรหลีกเลี่ยงชักชวนให้ชาวมุสลิมนับถือศาสนาอื่น
- ไม่ควรดื่มหรือรับประทานอาหารต่อนักคนมุสลิมในช่วงถือศีลอด เดือนรอมฎอน
- ไม่ควรเดินผ่านหรือเดินตัดหน้าผู้ที่กำลังสวมตอมอยู่
- สตรีไม่ควรนั่งให้ปลายเท้าชี้ไปทางผู้ชาย และไม่ควรหัวเราะเสียงดังเพราะไม่สุภาพ
- ห้ามถ่ายภาพภายในศาสนสถาน
- การใช้ไสยศาสตร์ถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย

- ประเทศลาวมีสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ การลักการการเข้าไปเที่ยวชมไม่ควรแต่งตัวหรือเข้าชมในบริเวณที่หวงห้ามก่อนได้รับอนุญาต
- พระสงฆ์และสามเณรเป็นบุคคลที่คนลาวให้ความเคารพเทหญิงไม่ควรแตะต้องหรือสัมผัสพระสงฆ์และสามเณร
- ไม่ควรดบหรือจับศีรษะผู้ใดคนลาวถือว่าเป็นมารยาทที่ไม่สุภาพที่สุด
- ไม่ควรใช้เท้าหรือแตะสิ่งของเพราะคนลาวถือว่าเท้าเป็นของต่ำ และไม่สุภาพ
- การกอดจูบ และเนื้อติดตัวหรือการแสดงความรักต่อกันคนลาวถือเป็นเรื่องส่วนตัวและไม่ควรแสดงในที่สาธารณะ

- ระว่างกิริยามารยาทต่อเพศตรงข้าม และไม่ควรวางหรือแตะมือขาแก้มผู้ชายเวลาถ่ายรูปเพราะอาจทำให้ เข้าใจผิดกัน
- เมื่อเข้าเขตวัดควรปิดมือถือและเครื่องเล่น MP3 ทุกครั้ง
- ไม่ส่งเสียงดังในเขตวัด และต้องไม่สวมหมวกเมื่อเข้าเขตวัดหรือโบสถ์
- ไม่ควรห่อกระดาดของขวัญด้วยสีขาว เพราะถือว่าเป็นสีของการไว้ทุกข์ ควรใช้กระดาดที่มีสีสัน
- เมื่อได้รับของขวัญแล้วยังไม่ควรเปิดออกทันที
- เมื่อจะส่งของให้ผู้อื่นควรส่งด้วยสองมือ หรือไม่ก็ส่งของด้วยมือขวา ถือว่าเป็นมารยาทที่ดี

- ไม่ควรมานำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามาบริโภคโดยเด็ดขาด เนื่องจากชาวอินโดนีเซียถือว่ามัสยิดเป็นศาสนสถานที่ศักดิ์สิทธิ์
- สตรีที่มีประจำเดือน ไม่ควรขึ้นไปประกอบพิธีในมัสยิด เว้น แต่การเดินทางเข้าไปโดยไม่หยุดและไม่กลับไปที่เดิม เนื่องจากผู้ที่เข้ามามัสยิดได้นั้น ควรมีร่างกายและจิตใจที่สะอาดบริสุทธิ์
- ไม่ควรถ่ายภาพในมัสยิดขณะที่ชาวมุสลิมกำลังทำพิธีละหมาดหรือกำลังสวดมนต์ซำเราะล่าง
- ไม่ควรใช้มือซ้ายรับหรือส่งของใดๆ เพราะมือซ้ายใช้เพื่อสุขอนามัยส่วนบุคคล

ชาติพันธุ์อาเซียน

“อุษาคเนย์” หรือ “เอเชียตะวันออกเฉียงใต้” เป็นภูมิภาคที่เต็มไปด้วยมนต์เสน่ห์ทางอารยธรรมและชาติพันธุ์วรรณะที่หลากหลาย

ความแตกต่างด้านภาษา

- แบ่งตามความแตกต่างทางภาษา
1. กลุ่มตระกูลมอญ-เขมร หรือ ออสโตรเอเชียติก เช่น มอญ เขมร ลัวะ ละว้า ข่า ม้อย ฯลฯ
 2. กลุ่มตระกูลขร้า-มลายู หรือออสโตรเนเซียน/มาลาโยโพลินีเซียน อาทิ ขว้า มลายู จาม มอแกน ซาไก ฯลฯ
 3. กลุ่มตระกูลไทย-ลาว เช่น ไทย ลาว จ้วง หลี อาหม ฯลฯ
 4. กลุ่มตระกูลจีน-ทิเบต อาทิ พม่า กะเหรี่ยง อะข่า ปะดों ฯลฯ และ
 5. กลุ่มตระกูลม้ง-เมี่ยน เช่น แม้ว เย้า ฯลฯ (สุจิตต์ วงษ์เทศ, 2547, น.108-11)

การนับถือศาสนา

- แบ่งตามการนับถือศาสนา
1. กลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธ เช่น ไทย พม่า ลาว เขมร ฯลฯ
 2. กลุ่มที่นับถือศาสนาอิสลาม เช่น ขว้า มลายู จาม โรฮิงยา ฯลฯ
 3. กลุ่มที่นับถือศาสนาคริสต์ เช่น ฟิลิปปินส์ คะฉิ่น ติมอร์ ฯลฯ และ
 4. กลุ่มที่นับถือภูตผีท้องถิ่น เช่น อะข่า ขมุ มูเซอ ลีซอ ฯลฯ

รูปแบบการตั้งถิ่นฐาน

- แบ่งตามรูปแบบการตั้งถิ่นฐาน
1. ชนกลุ่มใหญ่ซึ่งมักอาศัยอยู่ในเขตที่ราบและหุบเขา
 2. ชนกลุ่มน้อย ซึ่งมักอาศัยอยู่ในเขตภูเขาและที่สูงชันโดยแต่ละกลุ่มล้วนมีวิวัฒนาการและระดับการพัฒนาที่หลากหลายพอๆกัน (มิลตัน ออสบอร์น, 2544, น.74-75)
- ยกตัวอย่าง ชนที่ราบอย่างชาวพม่า ชาวเขมรและชาวเวียดนาม มักมีความชำนาญในการปลูกข้าวรวมถึงมีรากฐานอารยธรรมที่อิงแอบอยู่กับโครงข่ายชลประทานและระบบสังคมกสิกรรม ชนภูเขาอย่างชาวลีซอ ชาวล่าหู่และชาวอะข่า มักดำรงชีวิตด้วยการเพาะปลูกแบบเร่ร่อน โดยเน้นการล่าสัตว์เก็บของป่าและทำไร่เลื่อนลอย ทั้งชนที่ราบและชนภูเขา ต่างมีปฏิสัมพันธ์ทางการเมือง การค้า ภาษา และวัฒนธรรมไม่มากนักซึ่งจัดเป็นแบบแผนทางวัฒนธรรมที่พบเห็นได้ทั่วไปโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ภาคพื้นทวีป

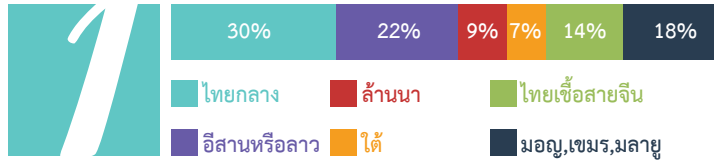
ตามหลักรัฐศาสตร์

- แบ่งตามหลักรัฐศาสตร์จัดแบ่งกลุ่มชน
1. ชนกลุ่มใหญ่ โดยในแต่ละรัฐ มักมีกลุ่มชาติพันธุ์หลากหลายกลุ่มอาศัยอยู่ในประเทศเดียวกันโดยกลุ่มชาติพันธุ์ที่อำนาจในการปกครองประเทศมักถือว่าเป็นชนกลุ่มใหญ่
 2. ชนกลุ่มน้อยกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่มีอำนาจในการปกครองประเทศมักเรียกขานกันว่าชนกลุ่มน้อย ยกตัวอย่างเช่นประเทศพม่าซึ่งประกอบด้วยชาวพม่าที่เป็นชนหมู่มากภายในประเทศ และชนเผ่าต่างๆ เช่น กะเหรี่ยง คะฉิ่น มอญ ไทใหญ่ คะยาห์ ฯลฯ ซึ่งถือเป็นชนกลุ่มน้อยที่ยังขาดอำนาจในการปกครองท้องถิ่น หรือกรณีของประเทศไทยที่มีคนไทยเป็นชนส่วนใหญ่ รวมถึงมีชนเขมร พม่า อินเดียนและมลายูเป็นชนส่วนน้อยของประเทศ

ความเป็นชุมชนพหุสังคมในเอเชียอาคเนย์ถือเป็นประเด็นที่น่าสนใจสำหรับการบูรณาการ (Integration) และการอยู่ร่วมกันเป็นประชาคมอาเซียนซึ่งถึงแม้จะเป็นนวัตกรรมการรวมกลุ่มที่เพิ่งเริ่มได้รับความนิยมในยุคปัจจุบันความหลากหลายทางชาติพันธุ์ก็ถือเป็นแบบแผนอันคลาสสิกที่อยู่เคียงคู่กับเอเชียอาคเนย์มาเป็นเวลาช้านาน กระนั้นก็ตามการผูกโยง ประเด็นทางชาติพันธุ์ให้เข้ากับการบูรณาการอาเซียน กลับเป็นประเด็นที่ถูกกลบเกลื่อนและไม่ค่อยเป็นที่ถกเถียงกันในวงการทูตระหว่างประเทศ สืบเนื่องจากการถูกกดทับอำพรางด้วยกระบวนการสร้างรัฐสมัยใหม่ คละเคล้ากับอิทธิพลของลัทธิชาตินิยมที่ทำให้แต่ละชาติยังคงมีความหวาดระแวงซึ่งกันและกันรวมถึงการมองข้ามวิถีชีวิตของคนตัวเล็กตัวน้อยตามแนวตะเข็บชายแดนซึ่งถือเป็นชนชายขอบและมักถูกกีดกันออกจากความเป็นพลเมืองหลักของอาเซียนที่มีมุมมองกันแต่เพียงสิบชาติหลักของรัฐที่เป็นสมาชิกอาเซียน เช่น ชาติพม่า ชาติไทย ชาติเวียดนาม และชาติสิงคโปร์

เชื้อชาติพันธุ์ในประเทศสมาชิกอาเซียน

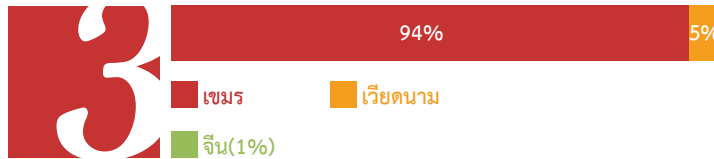
Thailand

Loas PDR

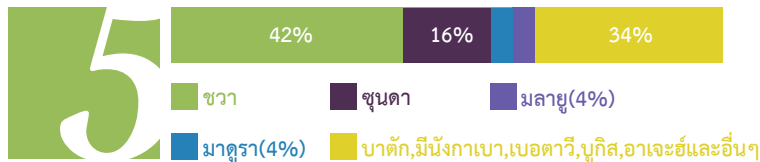
Cambodia

Myanmar

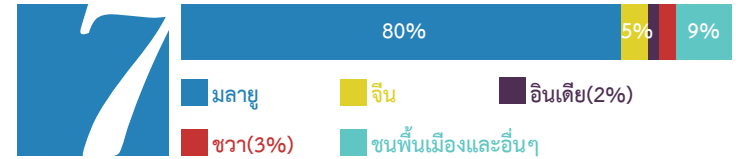
Indonesia

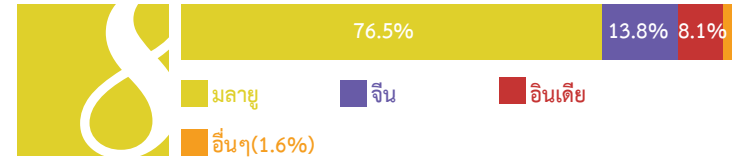
Malaysia

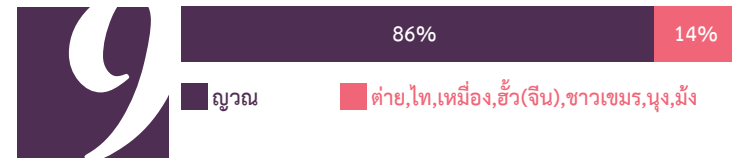
Philippines

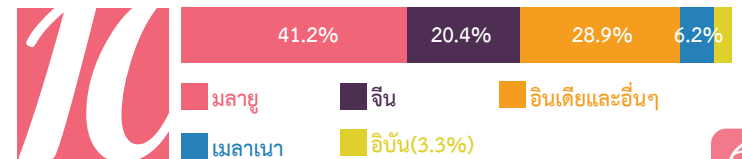
Singapore

Vietnam

Brunei

ภาษาราชการของประเทศสมาชิกอาเซียน

- **ประเทศอินโดนีเซีย** ภาษาราชการ คือ บาฮาซา อินโดนีเซีย (Bahasa Indonesia)
- **ประเทศมาเลเซีย** ภาษาราชการ คือ ภาษามลายู หรือภาษามลายู (Bahasa Melayu)
- **ประเทศฟิลิปปินส์** ภาษาราชการ คือ ภาษาฟิลิปปินส์ (Filipino, พิลิปีโน หรือภาษาตากาล็อก)
- **ประเทศสิงคโปร์** ภาษาราชการ คือ ภาษาอังกฤษ (English)
- **ประเทศบรูไน** ภาษาราชการ คือ ภาษามลายู (Bahasa Melayu)
- **ประเทศเวียดนาม** ภาษาราชการ คือ ภาษาเวียดนาม (Vietnamese)
- **ประเทศลาว** ภาษาราชการ คือ ภาษาลาว (Laotian)
- **ประเทศพม่า** ภาษาราชการ คือ ภาษาพม่า (Burmese)
- **ประเทศกัมพูชา** ภาษาราชการ คือ ภาษาเขมร (Khmer)
- **ประเทศไทย** ภาษาราชการ คือ ภาษาไทย (Thai)

Selamat pagi

Selamat pagi

Selamat pagi

Kumusta

你好

Xin chào

ສະບາຍດີ

မင်္ဂလာပါ

ជំរាបសួរ

สวัสดี

ภาษาตามกลุ่มชาติพันธุ์

1. กลุ่มตระกูลมอญ-เขมร หรือ ออสโตรเอเชียติก เช่น มอญ เขมร ลัวะ ละว้า ข่า ม้อย ฯลฯ
2. กลุ่มตระกูลขวา-มลายู หรือออสโตรเนเซียน/มาลาโยโพลินีเซียน อาทิ ขวา มลายู จาม มอแกน ซาไก ฯลฯ
3. กลุ่มตระกูลไทย-ลาว เช่น ไทย ลาว จ้วง หลี อาหม ฯลฯ
4. กลุ่มตระกูลจีน-ทิเบต อาทิ พม่า กะเหรี่ยง อะข่า ปะด่อง ฯลฯ และ
5. กลุ่มตระกูลม้ง-เมี่ยน เช่น แม้ว เย้า ฯลฯ

ภาษาราชการและภาษาถิ่นในประเทศสมาชิกอาเซียน

ไทย	ลาว	กัมพูชา	เมียนมาร์	เวียดนาม	มาเลเซีย	สิงคโปร์	บรูไน	ฟิลิปปินส์	อินโดนีเซีย
									
ไทย			พม่า						ภาษาซา
อีสาน	ลาวเวียงจันทร์		ไทใหญ่	เวียดนาม	มาเลย์	อังกฤษ		ฟิลิปปิโน	ซุนฮา
เหนือ	ลาวเหนือ	เขมร	ปะหล่อง	จีน	อังกฤษ	จีน	มลายู	อังกฤษ	มินังกาเบา
ใต้	ลาวกลาง	ฝรั่งเศส	กะเหรี่ยง	ฝรั่งเศส	จีน	ฮินดี	อังกฤษ	สเปน	ชวา
เขมร	ลาวใต้		อาระกัน	เขมร	ทมิฬ	มลายู	จีน	จีนฮกเกี้ยน	อาเจะฮ์
มลายู			ม้ง		มลายู			จีนแต้จิ๋ว	บาห์ลี
ญ้อ			ปลัง						เบตาวี
ภูไท			มอญ						กาโย

*ฟิลิปปินส์มีการใช้
ภาษามากกว่า
170 ภาษา

*อินโดนีเซียมีภาษา
พูดมากกว่า 700
กว่าภาษา

ศิลปะวัฒนธรรมอาเซียน

ภาคพื้นที่เป็นแผ่นดิน

ประเทศเมียนมาร์

ประเพณีปอยส่างลอง
(Poy Sang Long)
หรืองานบวชลูกแก้ว

ประเพณีล้งพระ
พักตร์มหามัณีนี

ประเพณีแห่พระบัวเข็ม

งานนมัสการพระธาตุนิรขรเจดีย์

นมัสการเจดีย์ชเวดากอง

สงกรานต์

การไหว้

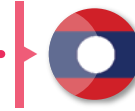

การแสดงโขน

ประเทศไทย

ประเทศลาว

ตักบาตรข้าวเหนียว

รำวงบัดสลบ (Budsioh) ซึ่ง
เป็นการเต้นที่มีท่าตามจังหวะ
เพลงกันเป็นหมู่คณะ

ประเทศเวียดนาม

เต็ตเหวียนดาน (Tet Nguyen Dan)

หมายถึง เทศกาลแห่งรุ่งอรุณแรกของปี

เทศกาลกลางฤดูใบไม้ร่วง
จัดขึ้นเพื่อแสดงความเคารพ
ต่อพระจันทร์

ประเทศกัมพูชา

ระบำอัปสรา

เทศกาลน้ำ

ประเทศมาเลเซีย

เทศกาลทาเดา คาอามาตัน
(Tadau Kaamatan) เป็น
เทศกาลเกี่ยวกับการเก็บเกี่ยว

การรำซาบิน (Zabin)
เป็นการแสดงการฟ้อน
รำหมู่ของมาเลเซีย

ประเทศสิงคโปร์

เทศกาล Deepavali
เทศกาลแห่งแสงสว่างและ
เป็นงานขึ้นปีใหม่ของชาวฮินดู

เทศกาลตรุษจีน เทศกาล
ปีใหม่ของชาวจีนที่จัดขึ้น
ในเดือนกุมภาพันธ์

ประเทศอินโดนีเซีย

วายัง กูลิต (Wayang Kulit)
เป็นการแสดงเชิดหุ่นเงา

ระบำบารอง (Barong Dance)
ละครพื้นเมืองดั้งเดิมของเกาะบาหลี

ผ้าบาติก (Batik) หรือ ผ้าปาเต๊ะ
เป็นผ้าพื้นเมืองของอินโดนีเซีย

ศิลปะวัฒนธรรมอาเซียน ภาคพื้นที่เป็นหมู่เกาะ

ประเทศฟิลิปปินส์

อาตีหาน (Ati – Atihan)
จัดขึ้นเพื่อรำลึกและแสดง
ความเคารพต่อ “เอตาส (Aetas)”
ชนเผ่าแรกที่มาตั้งรกรากอยู่บนเกาะ
แห่งหนึ่งใน ฟิลิปปินส์

เทศกาลดินาญัง (Dinayang)
งานนี้จัดขึ้นเพื่อรำลึกถึง
นักบุญซานโต นินอย

ประเทศบรูไน

ประเทศบรูไนมีวัฒนธรรมที่
คล้ายคลึงระหว่างมาเลเซีย
และอินโดนีเซีย

การแต่งกายประจำชาติในอาเซียน

สำหรับชุดผู้หญิงคือ ชุดไทยจักรี
สำหรับชุดผู้ชายคือ ใส่เสื้อพระราชทาน

สำหรับชุดของผู้ชาย เรียกว่า บาจู มลายู
สำหรับชุดผู้หญิงเรียกว่า บาจูรุง

สำหรับชุดผู้หญิงเรียกว่าซัมปอต (Sampot)
สำหรับผู้ชายนั้นมักสวมใส่เสื้อที่ทำจากผ้าไหม
หรือผ้าฝ้ายทั้งแขนสั้นและแขนยาว
พร้อมทั้งสวมกางเกงขายาว

อ่าวหญ่ายเป็นชุดประจำชาติของประเทศเวียดนาม

สิงคโปร์ไม่มีชุดประจำชาติเป็นของตนเองแต่จะ
แต่งการตามเชื้อชาติหลักอันได้แก่ จีน อินเดีย
มาเลย์ เป็นต้น

ผู้หญิงลาวจะนุ่งผ้าซิ่นและเสื้อแขนยาวทรงกระบอก
สำหรับผู้ชายมักแต่งกายแบบสากลหรือเสื้อโจงกระ
เบนคล้ายการแต่งกายของชายไทย

สำหรับชุดของผู้ชาย เรียกว่า บาจู มลายู
สำหรับชุดของผู้หญิง เรียกว่า บาจูรุง

ผู้ชายจะนุ่งกางเกงและสวมเสื้อที่เรียกว่า บารองตากาล็อก
ส่วนผู้หญิงนุ่งกระโปรงยาว ใส่เสื้อแขนสั้นจับจีบยกตั้งขึ้น
เหนือไหล่คล้ายปีกผีเสื้อ เรียกว่า บาลินตาวัก

เกบาย่า (Kebaya) เป็นชุดประจำชาติของประเทศ
อินโดนีเซียสำหรับผู้หญิง
ผู้ชายมักจะสวมใส่เสื้อแบบบาติกและนุ่งกางเกง
ขายาว

ลองยี
เป็นชุดแต่งกายประจำชาติของประเทศพม่า

อาหารประจำชาติสมาชิกอาเซียน

ต้มยำกุ้ง

มีส่วนผสมหลักเป็นกุ้งพร้อมกับเครื่องต้มยำอันแสนแซบสไลไทยที่ตั้งไกลไปทั่วโลก

อาม็อก (Amok)

เป็นอาหารคาวยอดนิยมของกัมพูชา มีลักษณะคล้ายห่อหมกของไทย โดยเป็นการนำเนื้อปลาสด ๆ ลวกพริกเครื่องแกง และกะทิแล้วทำให้สุกโดยการนำไปนึ่ง

อัมบูยัต (Ambuyat)

มีลักษณะเด่นอยู่ที่ตัวแป้งจะเหนียวข้นคล้ายข้าวต้มหรือโจ๊ก ตัวแป้งอัมบูยัตเองไม่มีรสชาติแต่ความอร่อยจะอยู่ที่การจิ้มกับซอสผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวนอกจากนี้ยังมีเครื่องเคียงอีก 2-3 ชนิด

หล่าเพ็ด (Lahpet)

โดยการนำใบชาหมักมาทานกับเครื่องเคียง เช่น กระเทียมเจียว ถั่วชนิดต่าง ๆ งาคั่ว กุ้งแห้ง ชিংมะพร้าวคั่ว เรียกได้ว่า มีลักษณะคล้ายคลึงกับเมี่ยงคำของประเทศไทย

อโดโบ้ (Adobo)

ทำจากเนื้อหมู หรือเนื้อไก่ ที่ผ่านการหมักและปรุงรส โดยจะใส่ส้มสายชู ซีอิ๊วขาว กระเทียมสับ ใบกระวาน พริกไทยดำ นำไปทำให้สุกโดยอบในเตาอบหรือทอด แล้วนำมารับประทานกับข้าวสวยร้อน ๆ

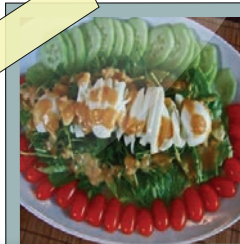
ลักซา (Laksa)

ลักซามีลักษณะคล้ายก๋วยเตี๋ยวต้มยำใส่กะทิทำให้รสชาติเข้มข้น คล้ายคลึงกับข้าวซอยของไทย

กาโต กาโต (Gado Gado)

ประกอบไปด้วยผัก และธัญพืชหลากหลายชนิดทั้งแครอท มันฝรั่ง กะหล่ำปลี ถั่วงอก ถั่วเขียว นอกจากนี้ยังมีเต้าหู้ และไข่ต้มสุกด้วย กาโต กาโตจะนำมารับประทานกับซอสถั่วที่คล้ายกับซอสสะเต๊ะ

สลัดหลวงพระบาง (Luang Prabang Salad)

เนื่องจากมีรสชาติดี ๆ ทำให้รับประทานได้ทั้งชาวตะวันตก และตะวันออกโดยส่วนประกอบสำคัญคือ ผักน้ำ และมันแกว แตงกวา มะเขือเทศ ไข่ต้ม ผักกาดหอม และหมูสับลวกสุก

นาซี เลอมัก (Nasi Lemak)

โดยนาซี เลอมัก จะเป็นข้าวหุงกับกะทิ และใบเตย ทานพร้อมเครื่องเคียง 4 อย่าง ได้แก่ ปลากะตักทอดกรอบ แตงกวาหั่น ไข่ต้มสุก และถั่วอบ

เปาะเปี๊ยะเวียดนาม (Vietnamese Spring Rolls)

ความอร่อยของเปาะเปี๊ยะเวียดนาม อยู่ที่การนำแผ่นแป้งซึ่งทำจากข้าวเจ้ามาห่อไส้ ซึ่งอาจจะเป็นไก่ หมู กุ้ง หรือหมูยอ โดยนำมารวมกับผักสมุนไพรไทยหลายชนิด และนำมารับประทานคู่กับน้ำจิ้มพริก

หมวดที่ 3 : พุทธศาสนาในอาเซียน

SECTION 3 : Buddhism in ASEAN

พระเจ้าอโศกมหาราช ส่งพระโอรส และอัครราชทูตไปประกาศพระพุทธศาสนา ณ ดินแดนชมพูทวีป

ชุมชนลวงเม้ากษัตริย์ไทยอีสาน พวกหนึ่งประกาศนับถือพระพุทธศาสนา นับเป็นกษัตริย์ไทองค์แรก ที่เป็นพุทธมามกะ

-พระธรรมจารีจากจีนเข้ามายังเวียดนามผ่านภิกษุสงฆ์ทั้งเข้ามาเพื่อหยุดอยู่ที่เวียดนามก่อนที่จะออกเดินทางต่อไปยังอินเดีย
-พระสงฆ์จากอินเดียแวะพักที่เวียดนามก่อนมุ่งหน้าต่อไปยังจีนที่นั่นจะมีทั้งร่องรอยการทำหน้าที่เผยแผ่พุทธศาสนาให้เป็นหลักฐาน
-พุทธศาสนาในเวียดนามมีหลายนิกายแต่จุดมุ่งหมายร่วมกันคือการอุทิศตัวเพื่อศึกษาและปฏิบัติพุทธธรรม
-คณะธรรมจารีลวงจันเดินทางไปยังเวียดนามสถาปนามหายานและนิกายอื่นๆ ณ ดินแดนแห่งเดียวที่รับอิทธิพลมหายานจากจีน

ปี พ.ศ. 966 พระคุณวรมันหัวหน้าคณะสงฆ์เดินทางมาจากแคว้นคันธาระกาปิยะไปยังสุวรรณทวีปหมู่เกาะชวาในแถบอินโดนีเซียเชื่อว่าคณะสงฆ์ผู้นี้ น่าจะเดินทางมายังปากแม่น้ำโขงของอาณาจักรฟูนันก่อนประกาศพุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองที่อาณาจักรฟูนันก่อนที่จะเดินทางไปยังหมู่เกาะจาร์กของกษัตริย์ฟูนันจาร์กถึงพระคุณวรมันเป็นอักษรสันสกฤต (คืออักษรคุปถัน) สมัยราชวงศ์ปัลลวะของอินเดียใต้

218/263

พศต.ที่ 4

พศต.ที่ 5

พศต.ที่ 6

พศต.ที่ 7

พศต.ที่ 8

พศต.ที่ 9

พศต.ที่ 10

พุทธศาสนายุคสุวรรณภูมิ

218/263

พศต.ที่ 4

พศต.ที่ 5

พศต.ที่ 6

พศต.ที่ 7

พศต.ที่ 8

พศต.ที่ 9

พศต.ที่ 10

อาณาจักรจามปา (คริสต์ศตวรรษที่ 2-15)เจริญรุ่งเรืองช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 2-15

เวียดนามตกอยู่ใต้อำนาจของจีนและรับอิทธิพลจากจีน (พุทธศตวรรษ 7-11)

อาณาจักรปยู (Pyu) ราวพุทธศตวรรษที่ 8-13 ศูนย์กลางอำนาจในยุคนั้นเป็นลักษณะของการตั้งรัฐอิสระที่ไม่ขึ้นตรงต่อกัน (ประมาณ พ.ศ. 443-1383) อาณาจักรนี้ตั้งอยู่ใจกลางและเหนือของพม่าในปัจจุบัน

สมัยอาณาจักรฟูนัน เจริญรุ่งเรืองสูงสุดรับเอาพระพุทธศาสนา

-พระภิกษุจากอาณาจักรฟูนันไปเมืองจีนเพื่อแปลเอกสารทางพระพุทธศาสนา รูปหนึ่งชื่อสังฆปาละหรือสังฆวรมัน (เกิดปี พ.ศ.1003)เมื่อทราบเรื่องราวเกี่ยวกับราชวงศ์ชิวตันโดยสารสาเกาไปยังเมืองจีนโดยเหตุที่ทันรู้หลายภาษา จักรพรรดิหวู่แห่งราชวงศ์เหลียงจึงอาราธนาให้ท่านแปลคัมภีร์พระไตรปิฎก ในระหว่างเวลา 16 ปี

-มันพระ/มันทรเสนาบดีเดินทางไปเมืองจีนเพื่อแปลคัมภีร์พร้อมกับตัวต่อมาจักรพรรดิหวู่ทรงขอให้ท่านร่วมงานกับท่านสังฆปาละแต่ท่านไม่มีความรู้เกี่ยวกับภาษาจีนก่อนที่พระโพธิธรรมจะเดินทางขึ้นไปเผยแผ่ศาสนาในจีน

ภิกษุอินเดีย วินมุตติ จักรการศึกษาเดินทางมายังเวียดนามเมื่อเผยแผ่พุทธศาสนาแบบมหายานให้ภิกษุที่มีชื่อเสียงรูปหนึ่งชื่อ ฟันเหียน (Phap Hien) จึงถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นแห่งการเริ่มประดิษฐานพระพุทธศาสนาแบบมหายานขึ้นในเวียดนามเป็นครั้งแรก

-พระพุทธศาสนาในเวียดนามที่รับมาจากจีนเจริญรุ่งเรืองมีการศึกษาปฏิบัติอย่างกว้างขวางมีการศึกษาภาษาบาลีเป็นที่ยอมรับหลาย

-พระถังซำจั๋งหรือหลางจั้นขึ้นเรือออกจากเสฉวนปี ค.ศ.629 มาถึงอินเดีย-ชมพูทวีปปี ค.ศ.633 และกลับสู่แผ่นดินจีนที่เมืองเซียงงาน (หรือฉางอัน) ปี ค.ศ.645 เมื่อไม่ได้เดินทางมาทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือสุวรรณภูมิโดยตรงแต่ท่านกล่าวถึงดินแดนแถบนั้นในจารึกบันทึกการเดินทางของท่านเช่นกัน

-พระธรรมปาละจากดินแดนของราชวงศ์ปัลลวะแห่งอินเดียภาคะสงเค์เดินทางมาเผยแผ่พุทธศาสนาไปทั่วทะเลจีนตอนใต้ จีนเรียกว่า กิมกังเก้เดินทางไปจีน เมื่อ พ.ศ.1284 และ พ.ศ.1289 รวมสองครั้งซึ่งเชื่อว่าพระธรรมปาละรูปนี้น่าจะชมรมภาพทางดินแดนทางเหนือ 1369 ภิกษุโง๋นทอง (Vo Ngon Thong)

-อาณาจักรได้เวียดนามนี้แสดงให้เห็น -พระเจ้าอโนรา (พ.ศ.1587-1620) ถึงหน้าใหม่ทางประวัติศาสตร์ชาติได้ สามารถรวบรวมแผ่นดินพม่าสำเร็จปีเดียวและความเจริญรุ่งเรืองของพระ พ.ศ.1500 (นับตามแบบพม่าเป็น พ.ศ. พุทธศาสนาเวียดนามพระสงฆ์จำนวน 1501: คัมภีร์สาสนวลัย)ที่ทตเมืองมากเกี่ยวข้องกับการเมืองภายใต้ สะเทิมของมอญนำพุทธศาสนา รัชสมัยของกษัตริย์ Dinh (968-980), จากนั้นมาในอาณาจักรของพระองค์ ราชวงศ์เลแรกเริ่ม the Former Le เช่น พระไตรปิฎกและประเพณีทาง (980-1009), ราชวงศ์ลี Ly (1010- พระพุทธศาสนาพุทธทำให้กษัตริย์ 1225) และราชวงศ์ดั้น the Tran แดรวาทแพร่หลายด้วยความช่วยเหลือ (1225-1400) Dynasties. บางรูปรับ จากพระภิกษุมอญชี้อี๋ ชินอริทนต์ทรง การแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาของรัฐบาลและเป็น สร้างเจดีย์ที่สำคัญหลายแห่งโดยเฉพาะ ราชครู (State Counsellors and มหากษัตริย์เวทจากโดยสร้างเสริมเจดีย์ National Teachers) เช่นอาจารย์อาน อังคิเตซึ่งเป็นประเพณีที่สืบทอดมา ยาว ชวง เวียด (Khuong Viet) ฟับ ดวน นานว่าพระเจ้าแผ่นดินทุกพระองค์จะ (Phap Thuan) เวียน ชุง (Vien Chung) ต้องทรงทำนุบำรุงพระเจดีย์

พศต.ที่ 11

พศต.ที่ 12

พศต.ที่ 13

พศต.ที่ 14

พศต.ที่ 15

พศต.ที่ 16

พุทธศาสนายุคสุวรรณภูมิ(ต่อ)

พศต.ที่ 11

พศต.ที่ 12

พศต.ที่ 13

พศต.ที่ 14

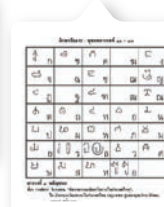
พศต.ที่ 15

พศต.ที่ 16

-สมัยพระเจ้าชัยวรมันพ.ศ.1021-1057 อาณาจักรฟูนันเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่สำคัญ

-อาณาจักรโคตรบูรณ นี้เริ่มต้นตั้งแต่ ตัวอักษรอินเดียสมัยราชวงศ์ปัลลวะ -อาณาจักรมาดาม (Mataram): -กษัตริย์ราชวงศ์โคเลนทราสร้าง -อาณาจักรศรีวิชัยส่งพระภิกษุไปศึกษา -อาณาจักรโยนกเชียงแสนแบ่ง 2 ระยะ พุทธศตวรรษ 12 มีอาณาเขตครอบคลุมและตัวอักษรจากแคว้นเบงกอลทาง คริสต์ศตวรรษที่ 7 (ยุคเดียวกับศรีวิชัย มหาสุปยังใหญ่ที่เรียกว่าโบโรบูดูร พระพุทธศาสนาซึ่งมหาวิทยาลัยนันทา ระยะแรกเริ่มตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12 มีศูนย์กลางอยู่ที่นครพนมอาณาจักร อินเดียได้แผ่เข้ามาในเอเชียอาคเนย์ มีทะเลและอาณาจักรกลีกรมท่ามา อยู่ห่างจากเมืองจาการ์ตาประมาณ 600 กิโลเมตรทางทะเล) -อาณาจักรโคตรบูรณปรากฏอยู่ใน "ตำนานอูรัง ะหว่าง 1250-1300/ค.ศ.707-757 ชาวลิขเข้าไปในผืนแผ่นดินโดยเฉพาะ 68 กิโลเมตรจากอาณาจักรมอญที่สะเทิม สร้างพุทธรูปแก้วศรีวิชัย 18-21 เรียกว่า สมัยเชียงแสนรุ่นหลัง มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองเชียงแสน(อำเภอ เชียงแสน จังหวัดเชียงราย)

-อาณาจักรโคตรบูรณ นี้เริ่มต้นตั้งแต่ ตัวอักษรอินเดียสมัยราชวงศ์ปัลลวะ -อาณาจักรมาดาม (Mataram): -กษัตริย์ราชวงศ์โคเลนทราสร้าง -อาณาจักรศรีวิชัยส่งพระภิกษุไปศึกษา -อาณาจักรโยนกเชียงแสนแบ่ง 2 ระยะ พุทธศตวรรษ 12 มีอาณาเขตครอบคลุมและตัวอักษรจากแคว้นเบงกอลทาง คริสต์ศตวรรษที่ 7 (ยุคเดียวกับศรีวิชัย มหาสุปยังใหญ่ที่เรียกว่าโบโรบูดูร พระพุทธศาสนาซึ่งมหาวิทยาลัยนันทา ระยะแรกเริ่มตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 12 มีศูนย์กลางอยู่ที่นครพนมอาณาจักร อินเดียได้แผ่เข้ามาในเอเชียอาคเนย์ มีทะเลและอาณาจักรกลีกรมท่ามา อยู่ห่างจากเมืองจาการ์ตาประมาณ 600 กิโลเมตรทางทะเล) -อาณาจักรโคตรบูรณปรากฏอยู่ใน "ตำนานอูรัง ะหว่าง 1250-1300/ค.ศ.707-757 ชาวลิขเข้าไปในผืนแผ่นดินโดยเฉพาะ 68 กิโลเมตรจากอาณาจักรมอญที่สะเทิม สร้างพุทธรูปแก้วศรีวิชัย 18-21 เรียกว่า สมัยเชียงแสนรุ่นหลัง มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองเชียงแสน(อำเภอ เชียงแสน จังหวัดเชียงราย)

- รัฐวิเทศนานาจัดตั้งองค์การปกครอง
คณะสงฆ์ในโยนอาทิภพและพุทธ
เข้าเป็นสถาบันนิตกัตติ นอกจากนี้
พระองค์ทรงสถาปนาพระจุลจอม
พลเป็นประมุขของประเทศนิคมและ
แต่งตั้งเป็นทั้งรักษาของพระองค์
- พระเจ้าโลไททองทรงงานพระประ
พุทธศาสนา ทรงโปรดให้สร้างวิหาร
95 แห่งสมัยราชวงศ์โล (215 ปี) พระ
พุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองสุดพระเจ้า
โศกทรงวิเทศนามพระองค์เข้า
เมืองและประชาชนคำเบียดเบียน
พระเจ้าโศกทรงเข้าเป็น สวรรคต
ประชาชนโคกหมากเป็น

สุมดวงนี้ในลังกาเกือบสูญกลับเป็นอีก
ครั้ง หอยกะปึกใช้ยาพิษนี้ 1 ครั้งจึงโยนให้
ชาวสกลปะชัยอธิษฐานและครองวาทะ
ห้อยจักรพรรดิยาธยาอาณานิชาธิเรีย
บร้อยแล้วพระองค์เริ่มงานชำระพระ
ศาสนา พระภิกษุสงฆ์ที่บริสุทธิ์ก็ไม่มี
พระองค์จึงสร้างวาทะไปขอพระสงฆ์
จากพระมาในรัชกาลพระเจ้านุสร
พระสงฆ์ 20 รูปสุมดวงนี้ในลังกาจึง
กลับเป็นอีก

-ถ้าได้ตั้งลังกาที่ศัสมีย์พระเจ้าปรากฏ
พุทธนี้ 1 เมื่อเสด็จเยือนอินเดียพระองค์
พระสงฆ์สงฆ์ลังกาเป็นต้นได้ขยาย
ได้ตรวจลังการัตนคฤณนี้สถาปนาพระ
และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา
เจริญรุ่งเรือง

-พระเจ้าไซวรมันที่ 7 แห่งกัมพูชา
ในนครปกครองอาณาจักรมหานคร
ในกัมพูชาพระองค์ได้รับให้สร้างปราสาท
บายนที่ถ้ำอังกอร์ในป่างูพระพุทธรูป
ศาสนาสร้างวัดวาอารามสร้างปราสาท
และพระพุทธรูปจำนวนมากหลายล้านปี
ปราสาทบายนเป็นศาสนสถานที่ยิ่ง
มีพระพุทธรูปเป็นศาสนวัตถุใหญ่
18 องค์ อาคารช่อสูง 2740 องค์ที่ยัง
สมบูรณ์พระอุมาไปศึกษาพุทธศาสนา
ที่ลังกา

พระพุทธศาสนาลังการิก (A Sri Lanka Tradition) จากปฐพีใหญ่ในศรีลังกา
เข้ามาเผยแพร่ในดินแดนแผ่นดินใหญ่
อาเซียน โดยพระสงฆ์ลังกาและพระสงฆ์
จากอาเซียนสมัยนั้นไปศึกษาและกลับ
มาเผยแพร่ถึงดินแดนของตนพระพุทธ
ศาสนาลังการิกได้เผยแพร่เข้าไปยังลาว
ของไทยไปกับพญาหลวงจากไทยอิส
ภาพจากเขมรและได้เข้าไปยังเขมร
และดินแดนอื่นๆ ในเอเชียตลอดจน
ฝรั่งจีน นานเจ้า ทางใต้ของจีน

- พระมหาปาสาณามละและพระมหา
เทพสังกะ พร้อมคณะอีก 20 รูปเดิน
ทางออกจากบ้านพุทธามคัณนินทร์ของ
พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว
พร้อมนำพระพุทธรูปปางห้ามญาติ
ชื่อพระบาง, พระไตรปิฎกมาถวายแก่
พระเจ้าฟ้ารั่วกับพระมหาสีหเสขมณเฑ
ระพุทธศาสนาจนเจริญรุ่งเรือง

พุทธศาสนายุดลึงกาฬวดี

-ลังกาเกิดหรือร่นวายจากภัยภายใน
การแบ่งชิงราชสมบัติกันเองภายนอก
การที่สงครามกับพม่าทางภาคใต้ของ
อินเดียระลอกสุทธศาสนาในลังกาทวีป
สูญสิ้นสมรรถนะ
-กษัตริย์องค์ที่ 2 แห่งราชวงศ์เล สง
พระภิกษุสงฆ์ไปขอพระพุทธรูปจาก
ประเทศจีน 1 องค์และทรงแนะนำให้
ประชาชนเลิกนับถือผีสาธ พวดาห์หม่า
นับถือพระพุทธศาสนาแก่ประชาชน
ยังนับถือศาสนาเวทาคดคูกับนับถือ
พระพุทธรูปศาสนา

-พระเจ้าอโนรุธ /อโนรธามังช่อแห่งอาณาจักรพุกาม พม่าปราบอาณาจักรสะเทิม/สะไทง/สุธรรมได้รับอารยธรรมมอญทางพระพุทธศาสนาผ่านศิลปะและวรรณกรรมทำให้พระพุทธศาสนาเจริญในหลายด้าน

-เริ่มต้นขึ้นของการนับถือพุทธศาสนา
 -ลัทธิกาวศินในสมัยพระเจ้าปรมังคพาฬ
 -พระองค์ปฏิบัติขนานใหญ่ทำให้ยุคนั้น
 -ลัทธิกาวศินมีอิทธิพลมีส่วนร่วมต่อการ
 -สร้างวัฒนธรรม ศิลปะ วิถีชีวิต แม้แต่
 -ต่อกระบวนการค้นพบทางเมือง สังคม
 -เศรษฐกิจ

-อาณาจักรเขมรรับอิทธิพลมาจาก
พระพุทธศาสนาลังกาวงศ์ซึ่งเข้าผ่าน
ทางอาณาจักรสยามและสยามผ่าน
อาณาจักรตามพลิก (นครศรีธรรมราช)

๑) ราชอาณาจักรพุกามในพม่าถูกโจมตี
จากมองโกลถึงการอวสานแห่งอาณาจักร
จักรที่ยิ่งใหญ่ด้านพระพุทธศาสนา
๒) เกรวาทแห่งอินเดียและลังกา

-ในศรีลังกา พระเจ้าศรี ราชสิงหะ
พินสมวงศ์และพระพุทธศาสนาใน
ลังกาดำเนินมาต่อพระสงฆ์จากราชอาณาจักร
สยามนำโดยพระอุบาลีเถระ

-เจ้าชายมงกุฎ(ภายหลังเป็นสมเด็จพระมงกุฎ ร. 4) สถาปนา
นิกาย ธรรมยุติกนิกาย ในประเทศไทย

-ในสมัยพระธรรมเจดีย์ (พ.ศ.215
-2035) อาณาจักรมอญเจริญสูงสุด
และพระพุทธศาสนาได้รับการ
ปฏิรูปขนานใหญ่

-พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชย้ายเมือง
เชียงคำมาอยู่ที่เวียงจันทน์ประดิษฐาน
พระแก้วมรกต และพระแซกคำ
(พระพุทธสิหิงค์/พระสังคี) ไว้ที่
เวียงจันทน์ เรียกว่า เวียงจันทน์
ล้านช้างแต่พระบางประดิษฐานที่เมือง
เชียงทองล้านช้างหลวงพระบางและ
สร้างวัดเป็นที่ประดิษฐานพระแก้วมรกต
ขึ้นเป็นพิเศษ สร้างพระธาตุหลวง

พศต.ที่ 21

พศต.ที่ 22

พศต.ที่ 23

พศต.ที่ 24

พุทธศาสนายุควิจิตร

พศต.ที่ 21

พศต.ที่ 22

พศต.ที่ 23

พศต.ที่ 24

-เวียดนามแตกแยกเป็น 2 อาณาจักร:
อาณาจักรฝ่ายเหนือ ตั้งที่ ปกครอง
โดย ราชวงศ์ตวันห์ (Trinh) และ
อาณาจักรฝ่ายใต้ แคว้นอานาม ปกครอง
โดยราชวงศ์เหวียน (Nguyen) ทั้ง 2
อาณาจักรต่างทำสงครามต่อกันเป็น
เวลา 270 ปี

-พระเจ้าเลหันต้องรวบรวมอาณาจักร
จามปาเข้าเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของ
เวียดนามสำเร็จ

-พระเจ้าอลองพญาจัดทัพนำกองทัพ
ไปทำลายกรุงหงสาวดีอย่างราบคาบ
ชาติมอญสูญสิ้นอำนาจลงเด็ดขาด
-สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ร. 1
ในประเทศไทยสถาปนาราชวงศ์จักรี
ในประเทศไทย

-เวียดนามปราบปรามผู้ที่ใช้วิธีศาสนา
คริสต์และนักสอนศาสนาโดยการจับ
ฆ่าตาย กล่าวว่า นับจำนวนเป็นแสน
จนเกิดขัดแย้งระหว่างเวียดนามกับ
อังกฤษจนทำให้อังกฤษเข้ายึดเวียดนาม

พุทธศาสนา

-พระอุรังคธาตุเดินทางจากศรีลังกาไปพม่า เพื่ออุปสมบทและกลับไปสถาปนา นิกายรามัญญะ ที่ศรีลังกา

-การสังคายนาครั้งที่ 5 ฝ่ายเถรวาท จัดขึ้นมณฑลยะลีย์

-อาจารย์เสนาและอาจารย์มั่นพื้นจารีต สงฆ์ให้มีการศึกษาพระพุทธศาสนา ปฏิบัติของพระสายป่าในประเทศไทย แบบใหม่

-พระพุทธศาสนาได้รับการเอาใจใส่จาก รัฐที่ปกครองโดยเจ้าอาณานิคมฝรั่งเศส ชาวเวียดนามรวมตัวเพื่อลุกขึ้นกอบกู้เอกราชแต่ถูกปราบปรามอย่างรุนแรงจึงมีการจัดตั้งสมาคมพุทธศาสนา ศึกษาแห่งโคชินจีน (Cochinchina Buddhist Study Society) ที่เมืองไซ่ง่อน ที่เมืองเว้ (ฮานัม) และที่เมืองฮานอยสมาคมมีวัตถุประสงค์เน้นด้าน การศึกษาสังคมสงเคราะห์และปฏิรูปพระวินัยของพระสงฆ์และส่งเสริมพระ

พุทธศาสนายุคอาณานิคม

-กัมพูชาตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส

-เวียดนามตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งเศส รัฐสมัยภายใต้เจ้าอาณานิคมฝรั่งเศสมี นโยบายควบคุมการเผยแผ่พระพุทธ ศาสนายึดคัมภีร์ไปนาทำลายการรวมตัว ของพุทธศาสนิกชนเพื่อประกอบพิธีกรรมต่างๆต้องได้รับอนุญาตจากทาง การฝรั่งเศสก่อน

-พม่าตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ สถาปนาจักรวรรดิอังกฤษในพม่าแม้รัฐที่ ปกครองโดยอาณานิคมจะไม่สนับสนุน พระพุทธศาสนาแต่ประชาชนชาวพม่ายังคงเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนา มาก

-อาณาจักรลาวตกเป็นอาณานิคมของ ฝรั่งเศส เริ่มตั้งแต่ พ.ศ.2436 จนหมดสิ้นในปี พ.ศ.2447 ลาวถูกฝรั่งเศส ยึดครองเป็นอาณานิคมตลอด 45 ปี จึงรับเอกราชคืน ภายในตัวสถาปนาให้ ราษฎรของสลูญบูตึงและก่อน ไปตามกาลเวลา

-โทมัส แวน เอิร์พ (Thomas Van Erp) ทำการขุดค้นอย่างจริงจัง ทำให้ทราบ ว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โปรตุเกสได้รับความเสียหายคือน้ำที่ไหลเซาะกัดลาด เนินเขา

-มีการเปลี่ยนจากราชบรรณาธิปไตย เป็นพุทธศาสนบัณฑิตโดยมีฝรั่งเศส เป็นผู้ปกครองในฐานะเจ้าอาณานิคมมี พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว (King Sisowath) บกบาทในการจัดตั้งดังกล่าวด้วยเหตุ : 1904-1927)เริ่มแรกมีชื่อว่าบรมราช บรมการเมืองที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ป้องกันอิทธิพลของไทยที่ส่งผ่านเข้ามา ทางพระพุทธศาสนา

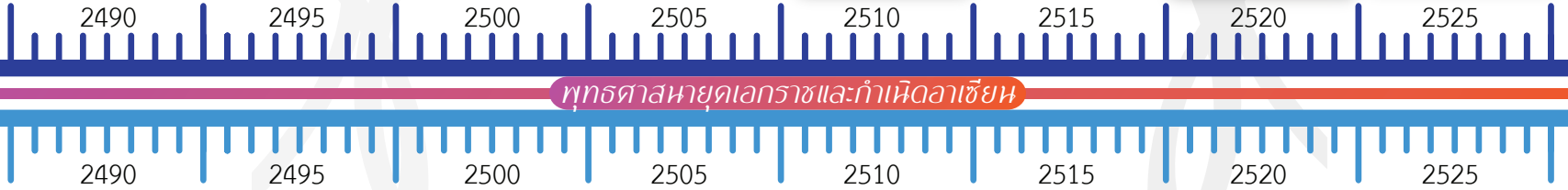
-พุทธศาสนบัณฑิตก่อตั้งขึ้นโดย พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว (King Sisowath) บกบาทในการจัดตั้งดังกล่าวด้วยเหตุ : 1904-1927)เริ่มแรกมีชื่อว่าบรมราช บรมการเมืองที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ป้องกันอิทธิพลของไทยที่ส่งผ่านเข้ามา ทางพระพุทธศาสนา

-ในพมามีการจัดทำสังคายนาพระไตรปิฎกนานาชาติ เมื่อ พ.ศ.2493

-มีการจัดตั้งสมาคมพุทธศาสนาขึ้นใหม่ แทนสมาคมพุทธเก่าเพื่อฟื้นฟูการศึกษา เรียกชื่อประเทศว่าพระราชอาณาจักรที่ล้มเลิกไปเนื่องมาจากสงครามโลก กับพหุชาครั้งที่ 2 (2492) พระเจ้าเปา ไค่ (King Bao Dai : 1913-1997) ดำรงตำแหน่งเป็นประมุขของเวียดนามได้ปี ค.ศ.1951 สหภาพพราเวาสขึ้นมุ่งเผยแผ่พุทธธรรม พระองค์ลงนามคำสั่งหมายเลข 10 มีการเขียนคำสอนเถรวาทและสร้างละทิ้งทุกศาสนา (ยกเว้นการกึ่งของเจติยเจดีย์พระพุทธรูปศาสนาเถรวาทศาสนาคริสต์ นิกายคาทอลิกและพัฒนาอย่างรวดเร็วในหมู่ชาวเวียดนามโปรแตสแตนต์)ต่อสถานสมาคมระหว่างสงครามเวียดนามสาธารณชน

-พระราชบัญญัติกฎหมายคณะสงฆ์สงครามในเวียดนาม ประดิษฐ์คำว่า กรุงกัวลาลัมเปอร์ มีเครือข่ายทั่วประเทศ เจริญยธรรม การปฏิบัติทางพระพุทธศาสนาที่เน้นการให้บริการสังคมและการเรียกร้องที่ปราศจากความรุนแรง

-ดิช นัท ฮันท์ (1926-ปัจจุบัน) -ตั้งยุทธวิธีสมาคมแห่งมาเลเซียหลัง -องค์การยูเนสโก (UNESCO) เข้า -พุทธสงฆ์เวียดนาม Vietnamese รับการเสนอชื่อเพื่อรับรางวัลโนเบล มีการประชุมสมัชชาชาวพุทธหนุ่มสาว บูรณะซ่อมแซมพุทธสถานอันเป็นมรดก Buddhist Sangha ตั้งขึ้น นำโดยสาขาสันติภาพ ท่านทำงานเพื่อด้าน ระดับชาติขึ้นที่มหาวิทยาลัย มาเลเซีย โลกแห่งนี้ (ด้วยงบประมาณ 8 ล้าน ดอลลาร์ ดิช นัท นวน Thich Duc Nuan การพูดค้นและการ เมื่อลักษณะการรวมกันของมหาเถรภาพปฏิสังขรณ์เปิดเผยถึงความงดงามอัน มหายานและนิกายคิกชี หลังจากรวมเลิกแล้ว ความกว้างใหญ่ไพศาล และ พระพุทธศาสนาเวียดนาม วันที่ 7 พ.ย. ความวิจิตรตระการตาของแผ่นดินแกะ 1981 สมาคมทางพระพุทธศาสนา 9 สลักที่ประดับตกแต่งจากยอดบนสุด แห่งสร้างองค์การทางศาสนาหนึ่งเดียวจนถึงฐานล่างของสิ่งก่อสร้างทำให้ความ ภายใต้อิทธิพล “Vietnamese Buddhist ยิ่งใหญ่งดงามของโบสถ์โบราณทุกต่อ Sangha”โดยมีกฎปฏิบัติที่ออกเป็นระเบียบ คือ ความสามัคคีมีเอกภาพเป็นพลัง และการกระทำความเป็นหนึ่งเดียว

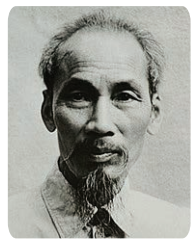

-โฮ ชี มินห์ (Ho Chi Minh) จัดตั้งรัฐบาลประชาธิปไตยเพื่อประชาชนเวียดนาม (Vietnamese People's Democratic Government) -พม่ารับเอกราชคืนจากอังกฤษ -ลาวรับเอกราชกลับคืนโดยสมบูรณ์ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2492 มีชื่อเป็นทางการว่า “พระราชอาณาจักรลาว”

-รัฐบาลออกกฎหมายรับรองให้พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ มาเลเซีย รับเอกราชจากอังกฤษ เมื่อ พ.ศ.2500

-มีการควมริเริ่มก่อตั้งเป็นสมาคม/ การร่วมตัวขึ้นนำโดยประเทศไทย มีการลงนามใน “ปฏิญญากรุงเทพ สงครามในอินโดจีน เวียดนาม กับพหุชาของเวียดนามได้มีกระบวนการเคลื่อนไหว และฟิลิปปินส์ ร่วมกันจัด (The Bangkok Declaration)” และลาว อพยพตั้งรกรากในอเมริกา ไทวันโดยพระ ดิช ตรี พู (Thich Tri ตั้ง “สมาคมอาสา (Association of Southeast Asia)” ประกอบด้วยสมาชิก 5 ประเทศอินโด ออสเตรเลีย และยุโรปพร้อมตั้งถิ่นฐาน (Thi) เพื่อรวมญาติและสมาคมชาว

ต่างประเทศทั้ง 5 ประเทศร่วมลงนาม ก่อให้เกิด “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” (Association of Southeast Asia Nation : ASEAN) พุทธในเวียดนาม

สถิติพระสงฆ์และวัด สถานที่ พระพุทธศาสนาในอาเซียน

ลาว

วัด 4,884 แห่ง

- วัดที่มีพระจำพรรษา 4,134 แห่ง
- วัดที่เป็นวัดร้าง 750 แห่ง
- พระภิกษุสงฆ์สามเณร 35,000 รูป

*ข้อมูลปี พ.ศ. 2560

เวียดนาม

วัด 7,000 แห่ง

- พระภิกษุสงฆ์สามเณร 500,000 รูป

*ข้อมูลปี พ.ศ. 2560

เมียนมาร์

วัด 45,000 แห่ง

- พระภิกษุสงฆ์สามเณร 500,000 รูป

กัมพูชา

วัด 4,392 แห่ง

- พระภิกษุสงฆ์สามเณร 54,764 รูป
- มหานิกายมีวัด 4,387 แห่ง
- ธรรมยุติกนิกายมีวัด 5 แห่ง

*ข้อมูลปี พ.ศ. 2009

ไทย

วัด 37,713 แห่ง

- วัดราษฎร์ 37,403 แห่ง
- วัดพระอารามหลวง 310 แห่ง
- วัดที่เป็นวัดร้าง 6,097 แห่ง
- พระภิกษุสงฆ์สามเณร 355,295 รูป

*ข้อมูลปี พ.ศ. 2555

อินโดนีเซีย

- วัด 150 แห่ง
- มหายาน 100 แห่ง
- หินยาน 50 แห่ง (วัดไทยมี 4 แห่ง) ได้แก่ วัดพุทธเมตตา วัดวิปัสสนาคราหะ วัดเมณฑุตพุทธศาสนวงศ์ วัดธรรมทีปาราม

มาเลเซีย

- วัดไทย 70 แห่ง

- วัดเมียนมาร์ 2 แห่ง

สิงคโปร์

- มี 29 สมาคม
- วัดไทย ได้แก่ วัดอนันตเมตตยาราม วัดปาเลไลยก์ สิงคโปร์

สัดส่วนประชากรชาวพุทธในอาเซียน

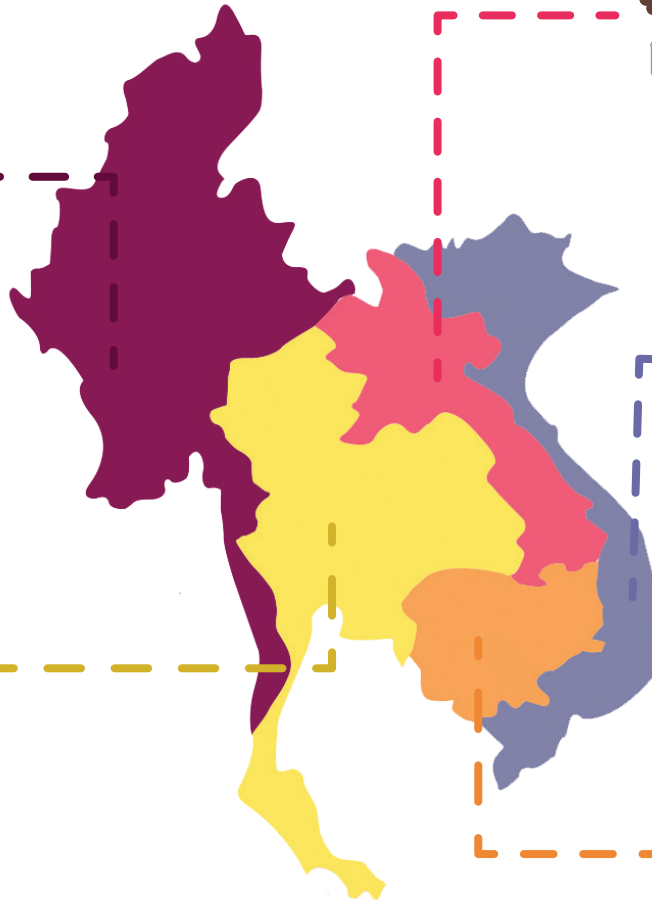
ส่วนที่เป็นแผ่นดิน

 ประเทศเมียนมาร์
90 %

 ประเทศไทย
95 %

 ประเทศลาว
75 %

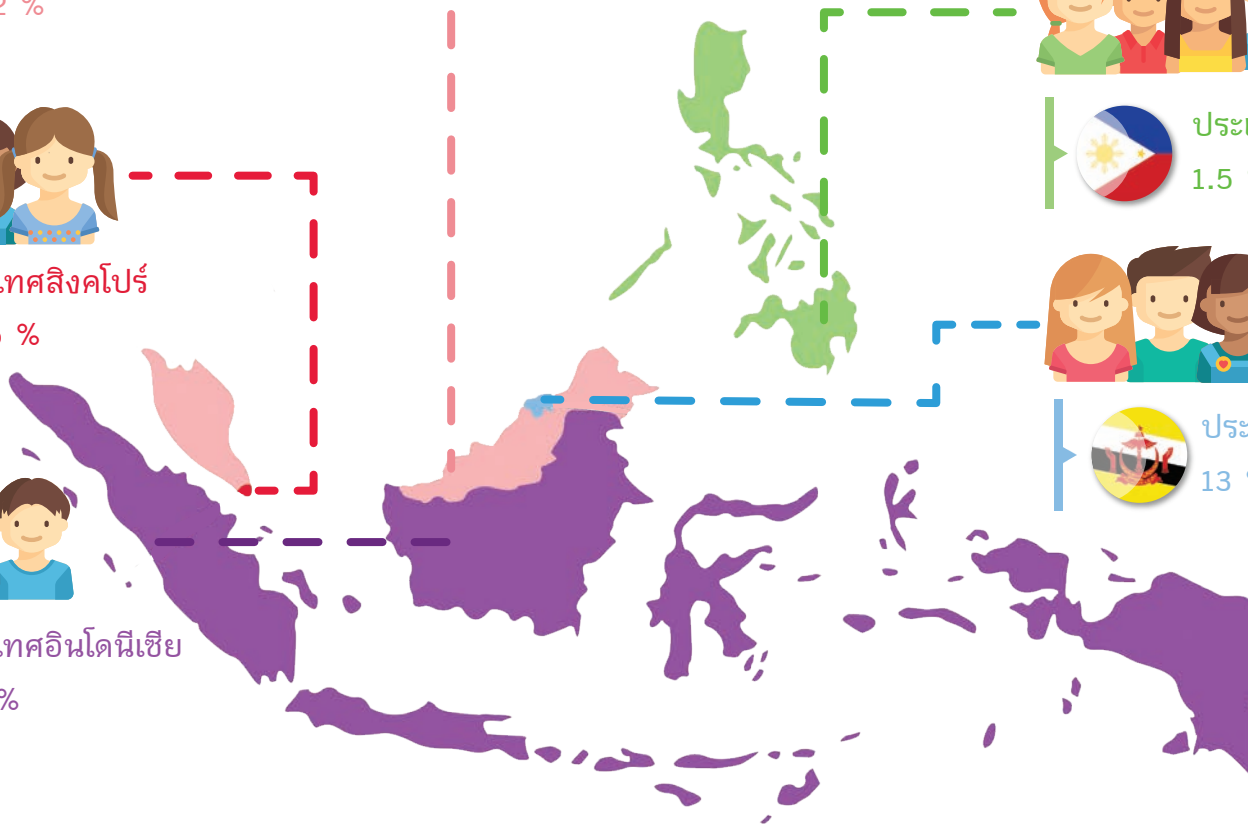
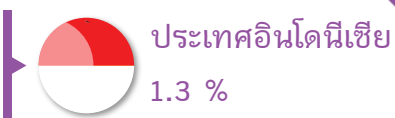

 ประเทศเวียดนาม
70 %

 ประเทศกัมพูชา
95 %

สัดส่วนประชากรชาวพุทธในอาเซียน ส่วนที่เป็นหมู่เกาะ

กระแสพุทธศาสนาจากอินเดียสู่อาเซียนสมัยสุวรรณภูมิ

พุทธศาสนาในกลุ่มแม่น้ำคงคา

พุทธศาสนาในกลุ่มแม่น้ำกฤษณา-โคธาวรี

พุทธศาสนาในภูมิภาคคันธาระ อินเดียเหนือ

พุทธศาสนาในคุชณราช และเสารัษตระ อินเดียตะวันตก

พุทธศาสนาในอินเดียเหนือและภูมิภาคเดคคาน จักรวรรยคุปตะ

พุทธศาสนาในตะวันออกและอีสาน พินหาร

พุทธศาสนาในทมิฬนาฑู อินเดียใต้

พุทธศาสนาลัทธิกาวงศ์ในอาเซียน

ยุคเริ่มต้น ฉปทาวงศ์ในพุกามและราหุลวงศ์ในนครศรีธรรมราช

ที่พุกาม พระอุตรราชิยะ กับ ฉปทาทินทางไปลังกาพร้อมกับบวชเรียนและกลับมา ยังพุกามพร้อมกับภิกษุ 4 รูป : สีวลี อานันทะ ตามลิตะ ราหุล จาริกัลยาณีสมา (เมืองสะเทิม) ระบุว่า ท่านฉปท (ชาวมอญ) ออกไปบวชใหม่ในลังกาหรีระหว่าง 1723 ถึง 1733 ได้คบหาและกลับมาพร้อมกับพระสหายชื่อพระตามลิตะ ซึ่งเป็นกัมโพชราชบุตรที่นครศรีธรรมราช พระราหุลเถระ และภิกษุชาวนครไปบวชเรียนที่ลังกากลับมา รว พ.ศ. 1800 เมื่อพวกพระภิกษุไทยซึ่งได้ไปบวชแปลง ณ เมืองลังกา กลับมาตั้งคณะที่เมืองนครศรีธรรมราชก่อนแล้ว ชักชวนพระสงฆ์ชาวลังกาตามมาช่วยกันสร้างพระมหาธาตุที่เมืองนครศรีธรรมราชแปลงเป็นรูปพระสถูปอย่างลังกา ลัทธิกาวงศ์เริ่มมาตั้งที่เมืองนครศรีธรรมราชเมื่อ พ.ศ. 1740 ก่อนตั้งกรุงสุโขทัยประมาณ 50 ปี

ยุคต่อมา สาริบุตรวงศ์ในพุกามมายังเกาะมะมะ มอญ

ที่มอญ พระสาริบุตรพร้อมคณะเดินทางมาจากพุกามลุ่มน้ำใต้ มอญ ราชันนิยาธิเริ่มเสื่อมลงที่ไทย พ่อขุนรามคำแหงมีนัคพระสงฆ์จากลังกา ในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช พ.ศ. 1820 ความว่า “พ่อขุนรามคำแหงกระทำ โอชานแก่นมหาเถรสังฆราชปราชญ์เรียนจบพระไตรปิฎก ทักกกว่าปุศุโรในเมืองนี้ ทุกคนลูกแต่เมืองนครศรีธรรมราชมา” เมื่อพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นพระมหากษัตริย์กรุงสุโขทัย (พ.ศ. 1817 - พ.ศ. 1860) ทรงสถาปนาวัดศีลวิสุทธิของพระสงฆ์ลังกา จึงทรงอาราธนาพระมหาเถรสังฆราช ซึ่งเป็นพระเถระชาวลังกาที่มายุ่นอยู่ที่นครศรีธรรมราช มาเผยแผ่พระพุทธศาสนาในกรุงสุโขทัยที่กัมพูชา พระตามลิตะ นำลัทธิกาวงศ์ไปเผยแผ่ที่ล้านนา สมัยพระเจ้าเกือนา นิมนต์พระอรหันตเถระจากนครพัน พระเจ้าเกือนาพระองค์ทรงสร้าง เจดีย์วัดสวนดอก เจดีย์สุเทพบรรพต(ดอยสุเทพ)พระสงฆ์หลายรูปเกิดความไม่พอใจ และมีบางรูปได้เดินทางไปที่ประเทศลังกา เช่น พระเมธีกร พระญาณมงคล และพระมอญ พระเชมร ฯลฯ เหตุผลในการเดินทางไปลังกาของพระเถระเหล่านั้น คือ 1.เพื่อศึกษาพระไตรปิฎก 2. เพื่ออุปสมบทใหม่ (ในสมัยนั้นพระที่เดินทางไปอยู่ที่ลังกาจะต้องเข้าอุปสมบทใหม่ในสิมากลาง แม่น้ำกัลยาณิศคคา เรียกว่า อุทกสิมา โดยมีพระธรรมสวามี เป็นพระอุปัชฌาย์ พระวันรัต เป็นพระกรรมวาจา) หลังจากบ้านเมืองพม่าเกิดความไม่สงบจึงได้เดินทางกลับมาและได้นิมนต์พระชาวลังกามาด้วย 2 รูป คือ 1.พระอุตตมปัญญาสามี 2.พระวิกรมพาสามี พระชาวลังกาทั้งสองรูปนี้ เมื่อมาแล้วก็ได้บวชอุปสมบทที่ประเทศไทยและได้ตั้งนิายใหม่ เรียกว่า “นิกายลัทธิกาวงศ์ใหม่” นิกายวัดป่าแดงเป็นนิกายลัทธิกาวงศ์ใหม่ รัชสมัยพญาสามฝั่งแกน ในครั้งนั้นมีพระสงฆ์จากล้านนาเดินทางไปศึกษาบวชเรียนที่ลังกา แล้วกลับมาพร้อมกับพระชาวลังกา นำวัตรปฏิบัติเข้ามาเผยแผ่ในล้านนา เกิดการจัดตั้งเป็นสาขาในถิ่นต่าง ๆ มากมาย คณะที่นิกายวัดสวนดอกที่กัลยาณิศคคาในจังหวัดสุโขทัยที่พุกาม

ยุคจาริต- กัลยาณิวงศ์ / มหาวิหารวงศ์ / สุวรรณโสมณวงศ์

รัชสมัยของพญาติโลกราช พุทธศาสนามีความรุ่งเรือง ในดินแดนล้านนา มีพระชาวลังกาชื่อ พระอุตตมปัญญา ได้ขึ้นมาประกาศลัทธิลัทธิกาวงศ์ใหม่ ซึ่งเคร่งครัดกว่าเดิมอยู่ที่สำนัก วัดป่ากวางเชิงดอยสุเทพ พญาติโลกราชทรงมีความเลื่อมใสในลัทธิลัทธิกาวงศ์ใหม่เป็นอย่างมาก โดยพระองค์ทรงอุปถัมภ์ และทรงเคยเสด็จออกผนวชในคณะสงฆ์นิกายนี้เป็นเวลา 7 วัน จากนั้นโปรดให้ผูกพัทธสีมาวัดป่ากวางรัชสมัยพระธรรมเจดีย์ เกิดการปฏิรูปคณะสงฆ์ขนานใหญ่ มีการรวมนิกายทั้ง 6 เดิมเป็นนิกายเดียวคือ คณะกัลยาณิวงศ์

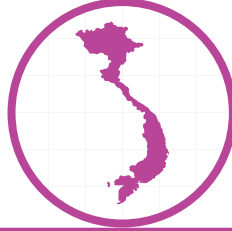
ไทย - ล้านนา

- ยุคที่ 1 พ่อขุนรามนำพุทธศาสนาเข้ามาจากนครศรีธรรมราชนำมาจากมอญ
- ยุคที่ 2 ยุคพระธรรมราชาลิไท
- ยุคที่ 3 ยุคพระบรมไตรโลกนาถ นำพระพุทธศาสนาลังกาวงศ์เข้ามาเผยแพร่ในอยุธยา
- ลังกาวงศ์ยุคที่ 1 พระอานนท์ พร้อมภิกษุ 10 รูป จากนครพน
- ลังกาวงศ์ยุคที่ 2 พระสุนน/อโนมทัสสีผู้เผยแพร่จนเป็นที่รู้จักในนิกายวัดสวนดอก
- ลังกาวงศ์ยุคที่ 3 นิกายที่วัดป่าแดง เป็นนิกายลังกาวงศ์ใหม่เรียกว่า นิกายวัดป่าแดงญาณคัมภีร์
- ลังกาวงศ์ยุคที่ 4 มีพระชาวลึงกา ชื่อ พระอุตตมปัญญาได้ขึ้นมาประกาศลัทธิลังกาวงศ์ใหม่ซึ่งเคร่งครัดกว่าเดิม

พม่า - มอญ

- ฉปทาวงศ์ พระภิกษุรูปหนึ่งชื่อ ฉปทได้เดินทางไปลังกากับพระอาจารย์หลังจากนั้นท่านก็นำคำสอนมาเผยแพร่ยังประเทศต่อ
- สาริบุตรวงศ์ พ.ศ. 1793 ลัทธิลังกาวงศ์โดยการนำของพระสาริบุตรและคณะได้เริ่มมีอำนาจมาจนถึงพม่าได้
- กัลยาณีนวงศ์ พระเจ้าธรรมเจดีย์ จึงได้ทรงส่งสมณทูตไปยังลังกา เพื่อไปศึกษาดูวิธีการผูกพัทสีมา ที่ถูกต้องและรับการอุปสมบทใหม่เมื่อสมณทูตชุดนี้กลับมาแล้วก็ได้ประกอบพิธีผูกพัทสีมาตามแบบมหาวีหารจีน

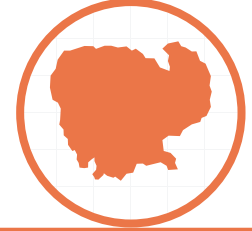
เวียดนาม

- นิกายเถรวาท/นิกายชาม
- พุทธศตวรรษที่ 8
 - มหาชีวเก
 - ฉิโจงโหลง/กัลยาณรจิ
 - เมียวโป (Meou - Po)
 - เกาซาระ
- มหายาน-นิกายชามนิกายแรก ไตนิเดรจิ (Tynida Ruchi) วินิตฺรจิ ภิกษุที่ก่อตั้งนิกายขึ้น
- นิกายชามที่ 2 ปี พ.ศ. 1363 ท่านโงวโงทอง (Ven. Vo Ngon Thong) เดินทางมาประกาศพุทธธรรมในเวียดนามเกิดในสกุลตรินห์ในมณฑลกลวงโจว
- นิกายชามที่สาม พระเจ้าไหลตันตอง (Ly Than Tong) โอรสพระเจ้าไหลไทตอง (Ly Thai Tong) จับเขลยศึกได้มากมายในคราวที่พระองค์ทรงทำสงครามกับแคว้นเชียมตันห์ (Chiem Thanh)

ลาว

- ปาสมันตวงศ์ พระมหาปาสมันตเถระ และพระมหาเทพลังกา พร้อมด้วยพระสงฆ์อีก ๒๐ รูป และนักปราชญ์ผู้เรียนจบพระไตรปิฎกอีก ๓ ท่าน คือ นรสิงห์ นรเดช และนรศาสตร์ ได้นำเอาพระพุทธศาสนาไปประดิษฐานในลาว
- เทพมงคลมุนีวงศ์ สุขโขทัย-ล้านช้าง พระเทพมงคลมุนีไปเผยแผ่พุทธศาสนาในล้านช้าง

กัมพูชา

- ตามลันทะวงศ์
- พุทธศาสนาจากไทย(สยามวงศ์)

นิกาย/สมาคม/องค์กรทางพระพุทธศาสนาอาเซียนจารีต-ปัจจุบัน

ไทย

แบ่งออกเป็น 2 นิกาย คือ
1) มหานิกาย
2) ธรรมยุติกนิกาย

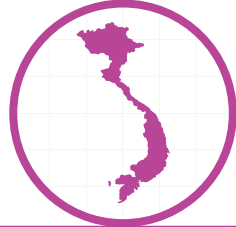
หมายเหตุ :
สมัยรัชกาลที่ 3
พระวชิรญาณเถระ(เจ้าฟ้ามงกุฎ :
พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า
อยู่หัว ขณะดำรงพระยศเป็นเจ้า
ฟ้ามงกุฎ) ขณะผนวชอยู่ที่จังหวัด
เพชรบุรีได้ทรงศรัทธาเลื่อมใสใน
จริยวัตรของพระมอญ ชื่อ ชาย
ฉะยา พุทธวิโส จึงได้ทรงอุปสมบท
ใหม่ในวงศ์พระสงฆ์มอญ (รามัญ
นิกาย) ปี พ.ศ. 2372 และได้
ทรงตั้ง คณะธรรมยุต ขึ้นปี พ.ศ.
2376

เมียนมาร์

แบ่งออกเป็น 9 นิกาย คือ

- 1) สุธรรมนิกาย (Thudhamma, Sudhamma Sect)
- 2) นิกายชะเวคิน (Shwegyin Sect)
- 3) นิกายเหงัดวิน (Hngeit Twin, Hngettwin Sect)
- 4) นิกายโตนะ (Tona Sect)
- 5) นิกายมหาทวาระ (Mahadvara, Dvaya Sect):
- 6) นิกายอนุชวันทวาระ (Anauk Chawing Dwara Sect)
- 7) นิกายมูลทวาระ (Mula Dwara Sect)
- 8) นิกายโยนะ (Yona Sect): นิกายนี้เริ่มก่อตั้ง พ.ศ.2297
- 9) นิกายเวฬุวัน (Veluvan Sect) นิกายนี้แยกออกจากนิกายทวาระ

เวียดนาม

แบ่งออกเป็น 3 นิกาย คือ

- 1) พระพุทธศาสนานิกายเถรวาท (เผด็จการฝ่ายนามตอง หรือ เหงียรลุย ดิวเถื่อ) มี 2 คณะ คือ
(1) คณะสงฆ์เถรวาทเวียดนามเถรวาทแบบลังกาวงศ์มหานิกาย
(2) คณะสงฆ์เถรวาทฝ่ายกัมพูชา มีสองนิกาย คือ ธรรมยุติกนิกาย และมหานิกาย
- 2) นิกายมหายาน (ภาษาเวียดนาม ว่า เผด็จการฝ่ายบักตอง ด้ายเถื่อ) นิกายที่มีอิทธิพลต่อจิตใจและใหญ่มากเป็นอันดับหนึ่งของประเทศเวียดนาม
- 3) พระพุทธศาสนานิกายเฮฝ่ายยูตังคัตลี (นิกายแปลงรวมเอาเถรวาทและมหายานและนิกายเก่าๆ ในอดีตขึ้นมาเป็นอีกนิกายหนึ่ง)

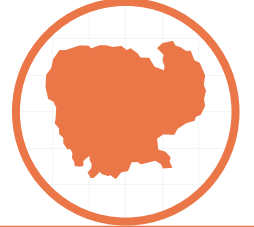

อินโดนีเซีย

แบ่งออกเป็น 3 นิกาย คือ

- 1) คณะสงฆ์อาณานิคมอินโดนีเซีย
- 2) คณะสงฆ์เถรวาทอินโดนีเซีย
- 3) คณะสงฆ์มหายานอินโดนีเซีย

หมายเหตุ : สำหรับนิกายในประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ นั้น ขึ้นอยู่กับการปกครองของฝ่ายบ้านเมือง เช่น ลาว มีคณะสงฆ์หนึ่งเดียวเรียกว่าคณะสงฆ์ลาว ประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ มีนิกายทั้ง 3 นิกาย คือ เถรวาท มหายาน วัชรยาน และมีสมาชิกสงฆ์ของแต่ละประเทศนั้นๆ รวมกันทุกนิกาย

กัมพูชา

แบ่งออกเป็น 2 นิกาย คือ

- 1) มหานิกาย
- 2) ธรรมยุติกนิกาย

ทำเนียบสมณศักดิ์คณะสงฆ์อาเซียน

สมณศักดิ์ในเมียนมาร์

กลุ่มแรกแบ่งเป็น

สายวิชาการ

- มุละคันธะวาทะกะ
- มหาคันธะวาทะกะ
- อัคมหาคันธะวาทะกะ

สายเผยแผ่

- มุละสัทธัมมโชติกะ
- มหาสัทธัมมโชติกะ
- อัคมหาสัทธัมมโชติกะ

สายกรรมฐาน

- มุละกัมมัฏฐานาจริยะ
- มหากัมมัฏฐานาจริยะ
- อัคมหากัมมัฏฐานาจริยะ

กลุ่มที่ ๒ เป็นสมณศักดิ์ชั้นสูงที่สุด
ที่มีมาจากเดิมจนถึงปัจจุบัน

ขั้นต้น

- ตรีปิฎกธร แปลว่า ผู้ทรงจำพระไตรปิฎก
(ผู้ที่สามารถท่องพระไตรปิฎกได้ทั้ง
๓ ปิฎก)

ขั้นกลาง

- อัคมหาบัณฑิต พระเถระที่จะ
ได้สมณศักดิ์ขั้นนี้ต้องมีอายุอย่างน้อย ๖๐ ปี

ขั้นสูงสุด

- อธิชฆหารัฐครู แปลว่า บรมครูแห่งแผ่นดิน
ผู้ซึ่งชูธงแห่งพระศาสนา ผู้ที่ได้รับมีอายุ
อย่างน้อย 80 ปี

สมณศักดิ์ในประเทศไทย

สมณศักดิ์คณะสงฆ์ไทย

1. พระสังฆราชหนึ่งพระองค์
2. สมเด็จพระราชาคณะ 8 รูป
3. พระราชาคณะเจ้าคณะรอง 23 รูป
4. พระราชาคณะชั้นธรรม 50 รูป
5. พระราชาคณะชั้นเทพ 100 รูป
6. พระราชาคณะชั้นราช 210 รูป
7. พระราชาคณะชั้นสามัญ 510 รูป
8. พระครูสัญญาบัตรชั้นตรี-โท-เอก-พิเศษ(ไม่จำกัดจำนวน)
9. พระครูฐานานุกรม ตั้งได้ตามจำนวน
ที่ปรากฏในสัญญาบัตรของพระราชาคณะ
10. พระครูประทวนสมณศักดิ์
(พระครูผู้อุปการะการศึกษา ไม่จำกัดจำนวน)
11. พระเปรียญ ป.๕.9 - ป.๕.8 - ป.๕.7 -
ป.๕.6 - ป.๕.5 - ป.๕.4 - ป.๕.3

ทำเนียบสมณศักดิ์คณะสงฆ์อาเซียน

สมณศักดิ์ในกัมพูชา

ฝ่ายมหานิกาย

- สมเด็จพระอัครมหาสังฆราชาธิบดี
- สมเด็จพระอัครสังฆราช
- สังฆราช
- สมเด็จพระมหาสุเมธาธิบดี
- สมเด็จพระสังฆนายก
- สมเด็จพระธรรมลิขิตรองสมเด็จพระสังฆนายกองค์ที่ ๑
- สมเด็จพระมหาโพธิวงศาจารย์รองสมเด็จพระสังฆนายกองค์ที่ ๒
- สมเด็จพระวันรัตรองสมเด็จพระสังฆนายกองค์ที่ ๓
- สมเด็จพระอุดมมุนี
- สมเด็จพระอุดมปัญญา
- สมเด็จพระอุดมวงษา
- สมเด็จพระมหาวีริวงษา
- สมเด็จพระอุดมจริยา
- พระราชาคณะชั้นเอก
- พระราชาคณะชั้นโท
- พระราชาคณะชั้นตรี
- พระราชาคณะชั้นจัตวา

ฝ่ายธรรมยุติกนิกาย

- สมเด็จพระอภิสิริสุคันธมหาสังฆราชาธิบดี
- สมเด็จพระอภิสังฆราช
- สมเด็จพระมหาสุธรรมาธิบดี
- สมเด็จพระสังฆนายก
- สมเด็จพระมงคลเทพอาจารย์
- รองสมเด็จพระสังฆนายกองค์ที่ ๑
- สมเด็จพระพุฒาจารย์
- รองสมเด็จพระสังฆนายกองค์ที่ ๒
- พระราชาคณะชั้นเอก
- พระราชาคณะชั้นโท
- พระราชาคณะชั้นตรี
- พระราชาคณะชั้นจัตวา
- พระราชาคณะชั้นกิตติมศักดิ์
- พระครูปลัด
- พระครูวินัยธร
- พระครูธรรมธร
- พระสมุห์

สมณศักดิ์ในลาว

สมณศักดิ์คณะสงฆ์ลาว

(ไม่ตำแหน่งทางการปกครอง)

สมณศักดิ์ตามแบบของอาณาจักรล้านช้างได้จัดทำเนียบสมณศักดิ์ไว้ ประกอบด้วย

- 1) สำเร็จ คือพระภิกษุ/สามเณรที่ได้รับเถรภิเษกฮตสรครั้งที่ 1
- 2) ซา คือพระภิกษุ/สามเณรที่ได้รับเถรภิเษกฮตสรครั้งที่ 2
- 3) คู (ครู) คือพระภิกษุ/สามเณรที่ได้รับเถรภิเษกฮตสรครั้งที่ 3
- 4) คูหลักคำ คือพระภิกษุ/สามเณรที่ได้รับเถรภิเษกฮตสรครั้งที่ 4
- 5) คูลูกแก้ว คือพระภิกษุ/สามเณรที่ได้รับเถรภิเษกฮตสรครั้งที่ 5
- 6) คูยอดแก้ว คือพระภิกษุ/สามเณรที่ได้รับเถรภิเษกฮตสรครั้งที่ 6

การปกครองของคณะสงฆ์ทางพระพุทธศาสนาอาเซียน

ระบบการปกครองคณะสงฆ์กัมพูชา

หมายเหตุ

สภาสงฆ์ในกัมพูชามี 3 ระดับ คือ

1. สภาชั้นสูง หรือ เสาสภาสำหรับแต่ละนิกายซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาของพระสังฆนายกในแต่ละนิกาย
2. สภาชั้นหนึ่ง หรือ สภาเจ้าคณะจังหวัด อยู่ภายใต้การปกครองของเจ้าคณะจังหวัด
3. สภาชั้นสอง หรือ สภาเจ้าคณะอำเภอ อยู่ภายใต้การปกครองของเจ้าคณะอำเภอ

แต่ละเสาสภาต้องมีประธานหนึ่งรูปและสมาชิกอีก 9 รูป สำหรับคณะมหานิกาย มีสมาชิก 5 รูป สำหรับคณะธรรมยุติ แต่ละสภาต้องมีเลขาธิการ 1 รูป และรองเลขาธิการ 1 รูป สมาชิกแห่งสภาเหล่านั้นต้องได้รับการแต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์ตามคำแนะนำของพระสังฆนายกและหลังจากได้รับความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ สมาชิกต้องได้รับการคัดเลือกมาจากฆราวาสชั้นสูง ประธานจะต้องคัดเลือกมาจากพระราชาคณะชั้นเอก ส่วนเลขาธิการต้องคัดเลือกมาจากพระสงฆ์ชั้นฐานานุกรม โดยสภาสงฆ์ต่างเหล่านี้ต้องมีความรู้ทางศาสนาอย่างเจนพร้อมทั้งความเข้าใจเกี่ยวกับอิทธิกศาสนาและความเข้าใจทางโลกด้วย

ระบบการปกครองคณะสงฆ์เมียนมาร์

The Committee now consists of 47 members, including a chairman, six vice chairmen, one secretary general, six joint general secretaries and 33 other members, all of whom are appointed by the Burmese Ministry of Religious Affairs. Until 1995, appointment

terms lasted 5 years. Since 1995, the government has cut term lengths, with a quarter of seats changed every 3 years.

การปกครองของคณะสงฆ์ทางพระพุทธศาสนาอาเซียน

ระบบการปกครองคณะสงฆ์ลาว

โครงสร้างการจัดตั้งของพระสงฆ์ตาม
ธรรมนูญปกครองสงฆ์ลาว ค.ศ. 2004
มีองค์กรเป็นของตนเองชื่อว่า
"องค์การพุทธศาสนาสัมพันธ์ลาว"

1. องค์การพุทธศาสนาสัมพันธ์ลาวขั้นศูนย์กลาง
2. องค์การพุทธศาสนาสัมพันธ์ลาว
ขั้นแขวง นครหลวง และเขตพิเศษ
3. องค์การพุทธศาสนาสัมพันธ์ลาวขั้นเมือง
4. องค์การพุทธศาสนาสัมพันธ์ลาวขั้นวัด

แบ่งย่อยการบริหารเป็น 4 ส่วน คือ

1. กรรมการปกครองสงฆ์
2. กรรมการการศึกษาสงฆ์
3. กรรมการเผยแผ่ศีลธรรม และปฏิบัติกรรมฐาน
4. กรรมการสาธารณูปการ

ระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย

การปกครองแบ่งออกเป็น ๒ คณะ คือ
คามวาสี พวกที่คลุกคลีด้วยชาวบ้าน
และอรัญญวาสี พวกอยู่ในป่า

สมเด็จพระสังฆราช

กรรมการมหาเถรสมาคม

เจ้าคณะใหญ่

เจ้าคณะภาค

เจ้าคณะจังหวัด

เจ้าคณะอำเภอ

เจ้าคณะตำบล

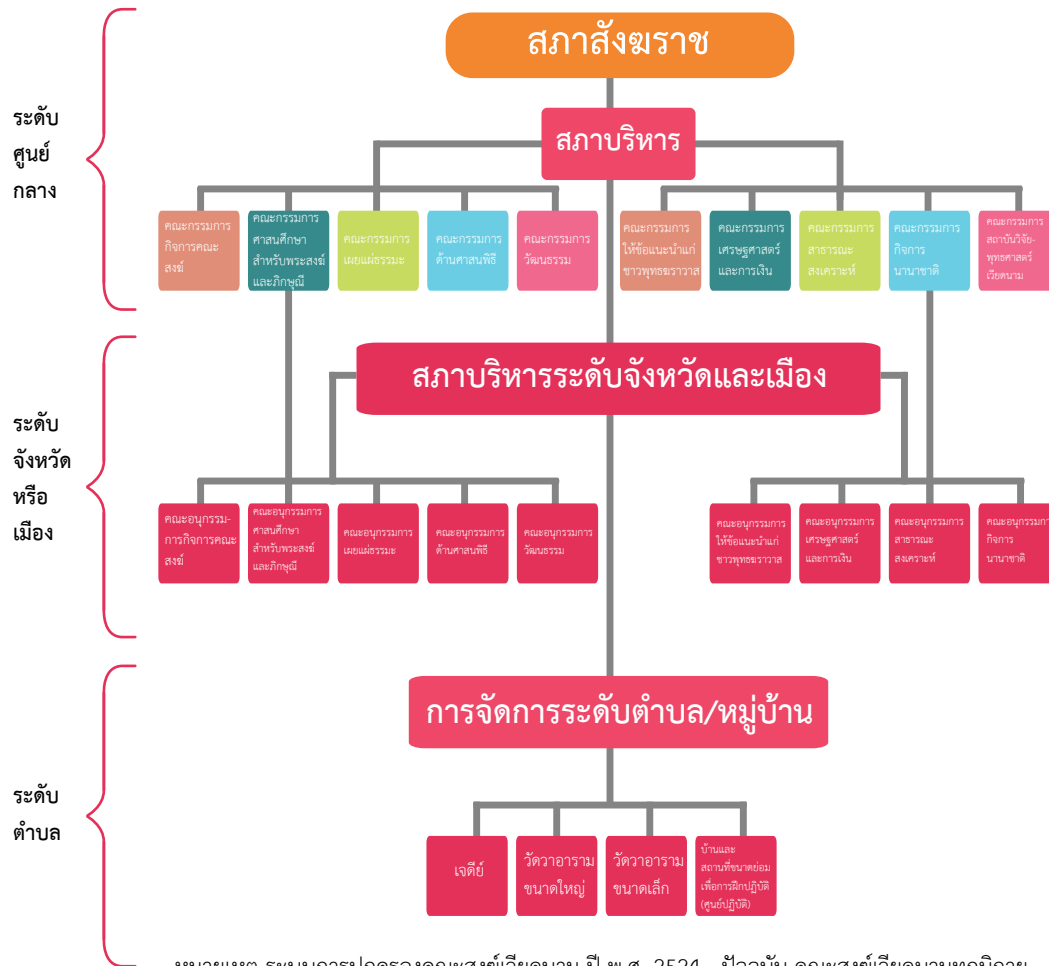
เจ้าอาวาส

แบ่งย่อยการบริหารเป็น 6 ส่วน คือ

1. กรรมการบริหาร
2. กรรมการการศึกษา
3. กรรมการศึกษาสงเคราะห์
4. กรรมการการเผยแผ่
5. กรรมการสาธารณูปการ
6. กรรมการสาธารณะสงเคราะห์

การปกครองของคณะสงฆ์ทางพระพุทธศาสนาอาเซีย

ระบบการปกครองคณะสงฆ์เวียดนาม

หมายเหตุ ระบบการปกครองคณะสงฆ์เวียดนาม ปี พ.ศ. 2524 - ปัจจุบัน คณะสงฆ์เวียดนามทุกนิกายทุกระดับการปกครองจะมีการประชุมใหญ่กัน(Buddhist Congress) ทุกๆ 5 ปี

สภาบริหารของคณะสงฆ์ลาว

ກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງແທ້ແລະສະຖິຕິທີ່ປະເທດ ຄັ້ງທີ VII ຂອງ ສູນກາງອົງການຫຸດຖະສາທະນາຄຳຮັບລາວ ໃນວັນທີ 10/07/2016 (20/09/2016) ໄດ້ຮັບເອກະຢ້ານແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກົມມະການຄຸ້ມຄອງການ ສູນກາງ ອຸສຫ. ກຸດ ອົງ ມີຄື: ປະທານ ອົງຄີ, ຮອງປະທານ ດຳລິ, ຫົວໜ້າ ດຳລິມາທິການ, ຫົວໜ້າຫ້ອງການ ອົງຄີ, ຄະນະປະຈຳ ຈາງ ອົງ, ແລະ ຄະນະ ທີ່ມີຄະສານກາງ ອຸສຫ. ຈຳ ປະຈຳ.

[illegible]

ឆ្នាំទី១៧៧១ ខែសីហា ឆ្នាំឆ្នាំ ៤
ប្រតិបត្តិការ រដ្ឋបាលស្រុកស្រែចម្ការ

การดำเนินงานตามแผนงานและโครงการ
ที่มอบหมายให้ดำเนินการตามแผนงานและโครงการ

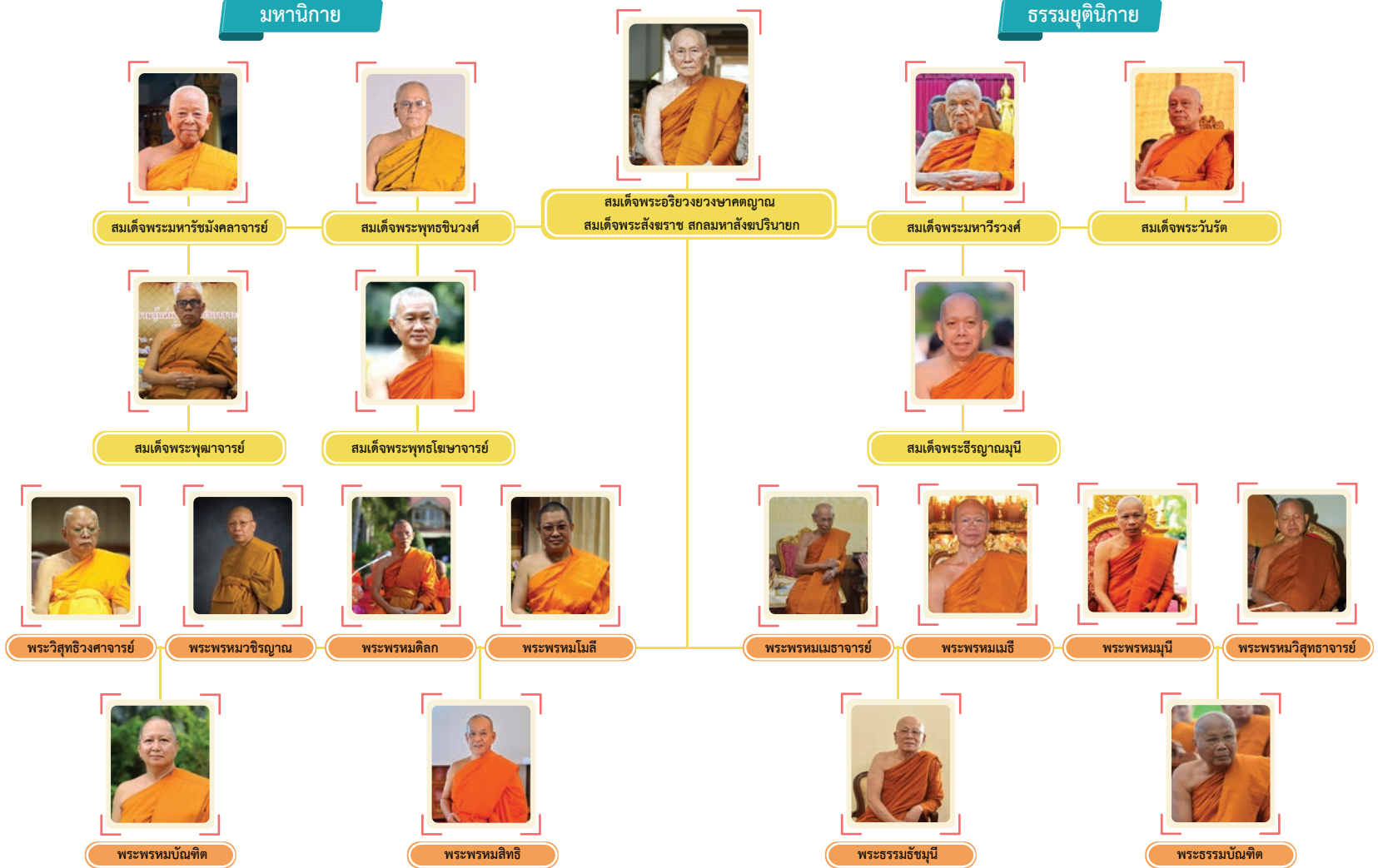
[illegible]

ក្រុមហ៊ុន អេស៊ីអេស៊ីអិល, ក្រុមហ៊ុន អេស៊ីអេស៊ីអិល ក្រុមហ៊ុន អេស៊ីអេស៊ីអិល ក្រុមហ៊ុន អេស៊ីអេស៊ីអិល

กรรมการมหาเถรสมาคมในประเทศไทย

มหานิกาย

ธรรมยุติกนิกาย

สถาบันบริหารของคณะสมเด็จพระสังฆนายกของประเทศกัมพูชา

มหานิกาย

สมเด็จพระอภิสิริสุนทรามหาสังฆราชาธิบดี
สมเด็จพระสังฆราชฝ่ายคณะสงฆ์ธรรมยุติกนิกาย

สมเด็จพระมหาโพธิวงศ์
รองอธิบดีสงฆ์ที่ ๑

สมเด็จพระวันรัต

สมเด็จพระอุดมมุนี

สมเด็จพระมหาสุเมธาธิบดี
อธิบดีสงฆ์

สมเด็จพระอุดมปัญญา

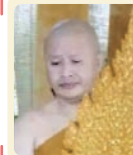

สมเด็จพระอุดมวงษา

ธรรมยุติกนิกาย

สมเด็จพระอัครมหาสังฆราชาธิบดี เทพวงศ์
สมเด็จพระสังฆราชฝ่ายคณะสงฆ์มหานิกาย

สมเด็จพระพุฒาจารย์
รองอธิบดีสงฆ์ที่ ๒

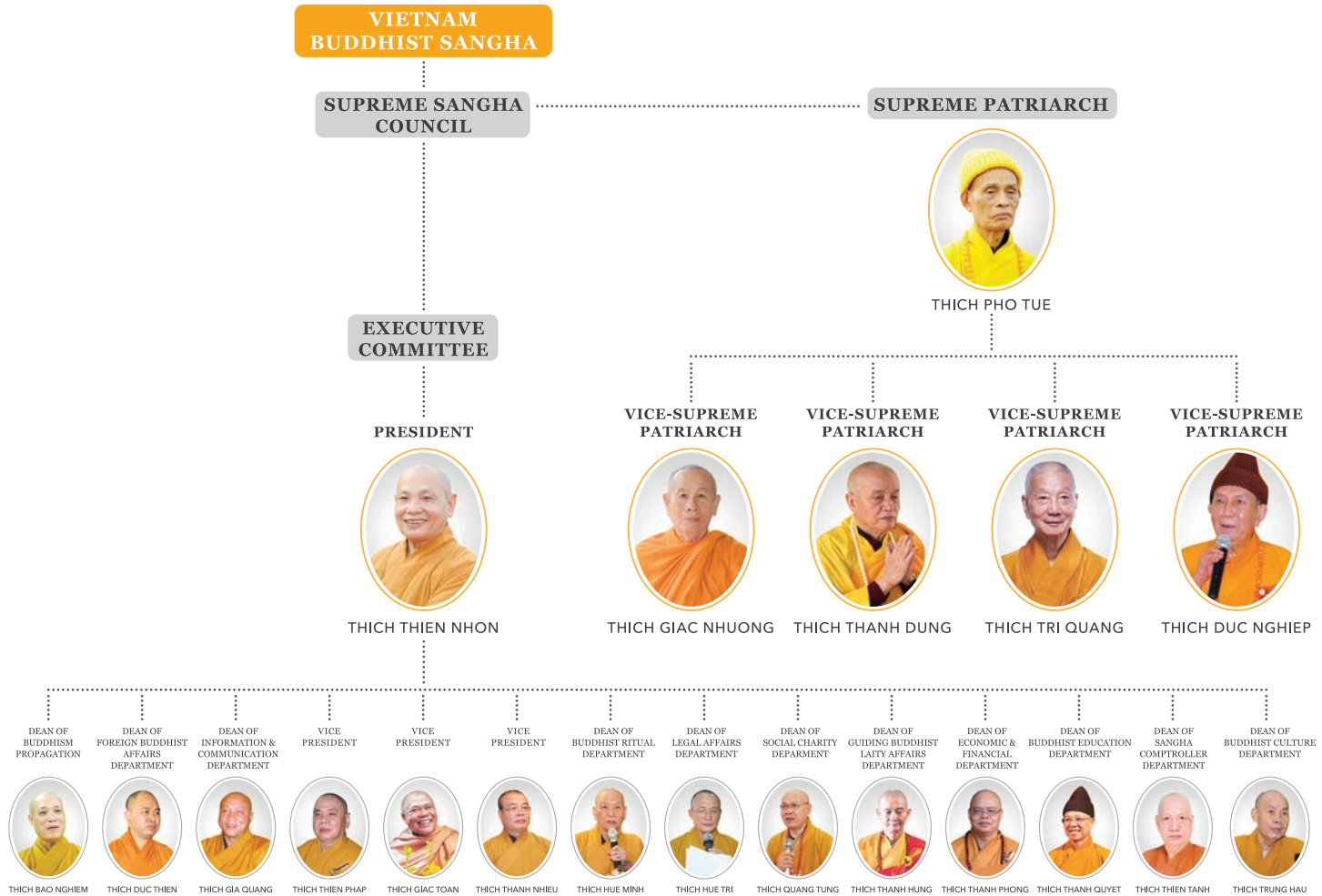

สมเด็จพระมหาปริยวงษา

สภการบริหารของคณะสงฆ์เมียนมาร์

สภการบริหารของคณะสงฆ์เวียดนาม

ระบบการศึกษาทางพระพุทธศาสนา/สงฆ์อาเซียน

A

ไทย

การศึกษาของชาติ/พุทธศาสนา
การศึกษาของประชาชน
การศึกษาขั้นพื้นฐาน
การศึกษาขั้นอุดมศึกษา
การศึกษาของคณะสงฆ์
การศึกษาสมัยใหม่
การศึกษาแนวจารีต/ในวัด
นักธรรม/ธรรมศึกษา
นักธรรมเอก/นักธรรมโท/นักธรรมตรี
บาลีเปรียญ
- ประโยคเปรียญต้น 1-2-3
- ประโยคเปรียญกลาง 4-5-6
- ประโยคเปรียญต้น 1-2
มัธยม:
โรงเรียนพระปริยัติธรรม
อุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยสงฆ์ทั้ง 2 แห่ง

A

เมียนมาร์

การศึกษาจัดโดยรัฐ
- สอบส่วนกลาง/ปฐมเปียว
- สอบธรรมจริยชั้นพิเศษ
- สอบปิฎกธร
- มหาวิทยาลัย
การศึกษาจัดโดยเอกชน
- สอบของภิกษุอุภยสังฆ
- สอบของเนร/เนรจ่อ

A

เวียดนาม

การศึกษาของคณะสงฆ์และชาวพุทธเวียดนาม มี 4 ระดับ
1. การศึกษาระดับพื้นฐาน
2. การศึกษาระดับกลาง
3. การศึกษาระดับอุดมศึกษา
วิทยาลัย
4. การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
องค์กรชาวพุทธสงฆ์แห่งเวียดนามมี 4 มหาวิทยาลัย ที่ฮานอย เว้ โฮจิมินห์ และมหาวิทยาลัยเถรวาทในจังหวัดกันเอย (Can Tho) สำหรับพระพระชาวเขมร
สำหรับระดับอุดมศึกษาวิทยาลัยมี 8 แห่ง
โรงเรียนพุทธศาสนาระดับกลาง 31 แห่ง
และโรงเรียนระดับพื้นฐานอีกกว่าพันแห่ง

A

ลาว

ปีค.ศ.1996 รบ. ได้ปรับปรุงโครงสร้างโรงเรียนสร้างสงฆ์เป็นวิทยาลัยสงฆ์
มีหลักสูตรการเรียนการสอน 4 ปี โดยคัดเลือกจากนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อจบจะได้รับปริญญาเทียบเท่าปริญญาตรี มีหลักสูตรวิชาพุทธศาสตร์เป็นวิชาบังคับและวิชาเลือกอีก 2 สาขา คือ
ครุศาสตร์และอักษรศาสตร์
ใช้ระบบหน่วยกิต
วิชาพื้นฐานเพื่อพัฒนาชาติ เช่น วิชาเศรษฐศาสตร์ กฎหมายทั่วไป ภาษาต่างประเทศ
ปัจจุบันการศึกษาสงฆ์ทั่วประเทศขึ้นอยู่กับคณะศึกษาสงฆ์ศูนย์กลางและคณะศึกษาสงฆ์แต่ละระดับอยู่ภายใต้การกำกับบริหารขององค์การพุทธศาสนาสัมพันธ์ลาว
ส่วนทางด้านเทคนิควิชาการได้รับการช่วยเหลือจากกระทรวงศึกษาธิการและแผนกศึกษาประจำแขวง
มีมูลนิธิการศึกษาสงฆ์เพื่อจัดหาทุนมาบำรุงเรื่องการศึกษาสงฆ์ให้เจริญก้าวหน้าเทียบเท่าระดับสากล

A

กัมพูชา

การจัดการศึกษาพระปริยัติธรรมของคณะสงฆ์กัมพูชาในปัจจุบันมี 3 รูปแบบคือ
1. การศึกษาพระปริยัติธรรมแผนกธรรม
2. การศึกษาพุทธศึกษา
3. การศึกษาระดับอุดมศึกษา
การศึกษาระดับอุดมศึกษามหาวิทยาลัยพระสิรินุราช
วิทยาเขตออกเป็น 3
1. วิทยาเขตพระตะบอง
2. วิทยาเขตกัมปงจาม
3. วิทยาเขตกำปงชนัง
วิทยาลัยสงฆ์กัมพูชามีพรบ.อย่างสมบูรณ์มีสถานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาลขณะนี้เปิดแล้ว
4 คณะ คือ 1. คณะปรัชญา ศาสนา และนิติศาสตร์
2. คณะบาลี สันสกฤต และภาษาต่างประเทศ
3. คณะอักษรศาสตร์เขมร
4. คณะสารสนเทศ

สถาบันอุดมศึกษาทางพระพุทธศาสนาในอาเซียน (ปัจจุบัน)

ลาว

- วิทยาลัยองค์ดื้อ ลาว เวียงจันทน์
- วิทยาลัยสงฆ์จำปาศักดิ์ ลาว Sangha College of Champassak

กัมพูชา

- มหาวิทยาลัยรามมมหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยพุทธสิกาสกลวิทยาลัย พระสีหนุราชา
- Preah Sihanouk Raja Buddhist University
- Preah Sihamuni Raja Buddhist University

อินโดนีเซีย

- Kertarajasa Buddhist College
- Bodhi Dharma Buddhist College
- Nalanda Buddhist College
- Syailendra Buddhist College
- Smaratungga Buddhist College
- Jinarakkhita Buddhist College

เวียดนาม

- สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา ทั้งหมดมี 1 สถาบัน 3 วิทยาเขต คือ
- 1. สถาบันการศึกษาพุทธศาสนา ส่วนกลาง ฮานอย
- 2. สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา วิทยาเขตเว้
- 3. สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา วิทยาเขตโฮจิมินห์
- 4. สถาบันการศึกษาพระพุทธศาสนา วิทยาเขตเกิ่นเจอ
- Hong Duc Temple
- Vietnam Buddhist Research Institute Ho Chi Minh City College for Buddhist Studies
- Thien Minh Temple
- Hanoi College for Buddhist Studies
- Hue College for Buddhist Studies
- Can Tho College for Buddhist Studies Chua Buu An
- Lam Dong College for Buddhist Studies Linh Son Temple
- Ba Ria – Vung Tau College for Buddhist Studies Dai Tong Lam Monastery
- Bac Lieu College for Buddhist Studies
- Advanced School for Dharma Dissemination Hoa Khanh Temple
- Khmer Theravada Academy for Buddhist Studies Pôthisomrôn Temple
- National Council for Monastic Education

สถาบันอุดมศึกษาทางพระพุทธศาสนาในอาเซียน (ปัจจุบัน)

ไทย

- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- มหามกุฏราชวิทยาลัย
- International Buddhist College

มาเลเซีย

- Buddhist Institute Sunday Dhamma School
- Dharma Buddhist University
- Malaysian Buddhist Institute
- Nalanda Institute Malaysia

สิงคโปร์

- ศูนย์การศึกษาพระอาจารย์พรหม ประเทศสิงคโปร์
- วิทยาลัยพระพุทธศาสนา ประเทศสิงคโปร์
- Buddhist and Pali College of Singapore
- Buddhist Library Graduate School (Singapore)
- The Buddhist College of Singapore

เมียนมาร์

- International Theravada Buddhist Missionary University, Yangon
- Sitagu International Buddhist Academy (SIBA) Sagaing Hill, Myanmar (Burma)
- State Pariyatti Sasana University, Yangon
- State Pariyatti Sasana University, Mandalay
- International Buddhist Education Center, Sagaing
- Buddhist University, Yangon
- Buddhist University, Mandalay Sitagu
- International Buddhist Academy (SIBA)
- Shan State Buddhist University (SSBU)
- Mon State Buddhist University
- Sariputta College

พุทธรูป-พุทธวัตถุสำคัญในอาเซียน

พระแก้วมรกต

ไทย

พระบาง พระแทกรคำ พระองค์ตื้อ

ลาว

พระชัยพุทธมหานาค ปางนาคปรก

กัมพูชา

พระธาตุเจ็ญแก้ว

สิงคโปร์

พระธยานิพุทธไวโรจนะ

เวียดนาม

พระพุทธรูปกัลลังคัมภีร์

มาเลเซีย

พระพุทธรูปที่เมนดุต (Candi Mendut)

อินโดนีเซีย

พระมหาชัยมุณี

เมียนมาร์

วัด/เจดีย์/พุทธสถานในอาเซียน

วัดพระปทุมเจดีย์ ประเทศไทย

พระปรางค์วัดอรุณฯ ประเทศไทย

พระมหาชัยมงคล วัฒนาร

บุโรพุทโธ อินโดนีเซีย

ปราสาทนครวัด กัมพูชา

วัดสีสะเกด ลาว

วัดพนมดงรัก เวียดนาม

หอพระแก้ว ลาว

เจดีย์ชเวดากอง เวียดนาม

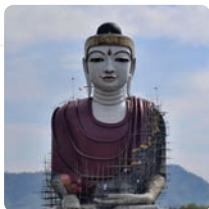
วัดเชียงทอง ลาว

วิหารวรรณกรรม วันเหมียว เวียดนาม

พระพุทธรูปองค์ใหญ่ปางประทับนั่งในอาเซียน

KhaYaKhaYu Buddha Statue
MuDon, Myanmar

Big Buddha.
Kandal province, Cambodia

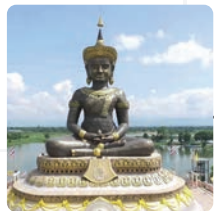
Tuol Preah Reachea pagoda in
Kandal province, Cambodia

พระพุทธรูปปางสมาธิ
หรือ พระใหญ่ จ.มุกเกด

Maha Myat Muni Buddha, Myanmar

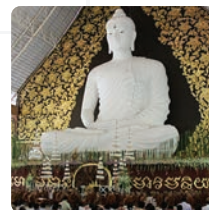
พระมหาธรรมราชาเฉลิมพระเกียรติ
(พระใหญ่เพชรบูรณ์) จ.เพชรบูรณ์

พระพุทธรูปปางสมาธิ
จ. อ่างทอง

พระพุทธรูปปางสมาธิ จ.กาญจนบุรี พระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าแก้วก้อง เลอพระทัย

พระพุทธรูปปางสมาธิ จ.กรุงเทพฯ

พระมหาพุทธพิมพ์ จ.อ่างทอง

Chin Swee Caves Temple, Malaysia

พุทธรูปปางไสยาสน์ในอาเซียน

Laykyun Setkyar

Maha Bodhi Tahtaung

พระพุทธรูปไสยาสน์เจ้าพ่อดง

Thich Ca Phat Dai (ทุ่งเต่า, เวียดนาม)

Biggest reclining Buddha statue, Vietnam

Shwethalyaung Buddha

Chaukhtatgyi Buddha Temple

พระพุทธรูปไสยาสน์ฯ, วัดป่ากู่กอน

พระพุทธรูปไสยาสน์, กรุงเทพฯ

Reclining Buddha at the Vinh Trang Pagoda,
My Tho, Vietnam

Reclining Buddha, Buddha Park.

Sleeping buddha in temple Vientiane, Laos

Sleeping Buddha
Kompong Cham, Cambodia

Reclining Buddha Wat Chayamangkalaram,
Penang, Malaysia.

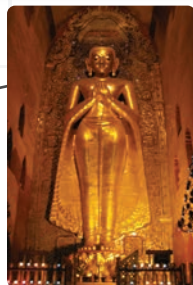
Patung Buddha, Indonesia

พุทธรูปปางประทับยืนในอาเซียน

Standing Buddha, Myanmar

Ananda Temple, Myanmar

The Shakyamuni Statue, Vietnam

The Bronze Maitreya Statue, Vietnam

พระศรีศากยะทศพลญาณ
ประธานพุทธมณฑลสุพรรณบุรี

พระพุทธเมตตาประชาชนไทยไตรโลกนาถคันธารราษฎร์อนุสรณ์

พระพุทธรัตนมงคลมหาบุรุษ
หรือหลวงพ่อดำใหญ่

หลวงพ่อดำ วัดอินทริวิหาร

พระภิกษุสงฆ์ธรรมทูต-ภายในอาเซียน

พระภิกษุสงฆ์ธรรมทูตนานาชาติในอาเซียน-ลังกา

พระธรรมราชาลิไท ส่งสมณทูตไปลังกา
พระบรมไตรโลกนาถ ส่งสมณทูตไปลังกา
พระอุบาลีเถระและอริยมุนี 2 รูป ซึ่งเป็นหัวหน้าไปลังกา เดินทางอยู่ 1 เดือน
21 วันจึงถึงลังกา ได้จำพรรษาที่วัดบุปผาราม ณ ประเทศลังกา
ครั้งที่ 2 ไทยได้ส่ง พระภิกษุ คือ พระวิสุทธาจารย์ พระวรญาณมุนี
และพระจำนวน 20 รูป เณร 20 รูป รวมเป็น 42 รูปไปลังกา
ในครั้งนีไทยได้อัญเชิญพระทันตธาตุ จากลังกามาด้วย
(พระเขี้ยวแก้วของพระพุทธเจ้า)
พระพุทธเลิศหล้านภาลัย ส่งสมณทูตไปลังกา
2556 มีการเฉลิมฉลองพุทธยันต์
และการครบรอบสมณทูตความสัมพันธ์ไทยศรีลังกา

ประเทศไทย

- พระเจ้าธรรมเจดีย์จึงได้ทรงส่งสมณทูตไปยังลังกา เพื่อไปศึกษาดูวิธีการผูก
พัทธสีมาที่ถูกต้อง และรับการอุปสมบทใหม่เมื่อสมณทูตชุดนี้กลับมาแล้วก็ได้
ประกอบพิธีผูกพัทธสีมา ตามแบบมหาวีหารชั้น

อารกัน

ฉปทาวงศ์ ปี พ.ศ. 1718 พระเถระรูปหนึ่งชื่อ อุตตราชีวะ พร้อมกับศิษย์ชื่อ
ฉปัท เดินทางไปยังประเทศลังกา
ประมาณ พ.ศ. 1793 ลัทธิลังกาวงศ์โดยการนำของพระสารีบุตรและคณะ
ได้เริ่มมีอำนาจมาจนถึงพม่าได้ และพวกรามัญนิกายก็เริ่มเสื่อมลง
กัลยาณีนวงศ์

พระเจ้าธรรมเจดีย์จึงได้ทรงส่งสมณทูตไปยังลังกา เพื่อไปศึกษาดูวิธีการผูก
พัทธสีมาที่ถูกต้อง และรับการอุปสมบทใหม่เมื่อสมณทูตชุดนี้กลับมาแล้วก็ได้
ประกอบพิธีผูกพัทธสีมา ตามแบบมหาวีหารชั้น

เมียนมาร์

พระภิกษุสงฆ์ธรรมทูตนานาชาติในอาเซียน-อินเดีย-จีน

อินเดีย - อาเซียน - จีน - อินเดีย

พระโสณะและอุตตระ

มหาชีวกะ

ท่านทองตังหอย (Khuong Tang Hoi)

ท่านฉีโจงโหลง (Chi Cuong Luong)

พระคุณวรมัน

พระโพธิธรรม

พระธรรมปาละ

พระวัชรโพธิ

วินิตฺรุจิ

จีน - อาเซียน - อินเดีย

ฟาเหียน

อี้-จิง (I-Ching)

เจาตากวน ราชวงศ์หงวน

เวียดนาม-อินเดีย

กลางพุทธศตวรรษที่ ๑๓

คณะสงฆ์ส่งสมณทูตคณะหนึ่งไปยังอินเดีย

เพื่อเยี่ยมและนมัสการสังเวชนียสถาน

และสถานที่สำคัญ ๆ ทางพระพุทธศาสนา

คณะทูตชุดนี้ประกอบด้วย

ท่านวานกี (Ven. Van Ky)

ท่านมอกไซเตบา (Ven. Moc zo De Ba)

ท่านก्यूซุง (Ven. Khuy Sung)

ท่านเว้เดียม (Ven. Hue Diem)

ท่านตริหันห์ (Ven. Tri Hanh)

ท่านไต้หังดั่ง (Ven. Dni Thang Dang)

ลังกา-อาเซียน-อินเดีย

พระพุทโธชาจารย์

ที่ไปแปลคัมภีร์พุทธศาสนา

ในประเทศลังกาก็เป็นชาวเมืองสะเทิม

และว่าเมื่อพระพุทโธชาจารย์กลับจาก

ลังกานั้นก็ได้กลับมายังประเทศพม่า

บุคคลสำคัญทางพระพุทธศาสนาในอดีต

หลวงพ่พุทธทาสภิกขุ
ประเทศไทย

Thich Tri Tinh (1997-2014)
ประเทศเวียดนาม

หลวงพ่ปัญญานันทภิกขุ
ประเทศไทย

พระดิษ ตรี อุ (1909-1984)
ประเทศเวียดนาม

พระฮวด ตัท
(Ven. Hout Tath)
ประเทศกัมพูชา

พระดิษ ทัน ตือ
ประเทศเวียดนาม

พระมิน ตัน กวง
ประเทศเวียดนาม

พระดิษ ดาร์น ติค (1915-2005)
ประเทศเวียดนาม

พระดิษ ติค นวล (1897-1993)
ประเทศเวียดนาม

พระอิม เจียว (1898-1943)
ประเทศกัมพูชา

พระสังฆราชจน นาด
(Ven. Chuon Nath)
ประเทศกัมพูชา

สมเด็จพระมหาโสมะนันทะ
ประเทศกัมพูชา

พระอุ วิสาระ
ประเทศเมียนมาร์

พระหิษ มินห์ เจ้า
ประเทศเวียดนาม

พระดิษ กวาง ตึก
ประเทศเวียดนาม

สมเด็จพระพุทธาจารย์ (อาง อาสโก)
(พ.ศ. 2446 - 2532)
ประเทศไทย

พระอุ ลุตมะ
เมียนมาร์

เจ้า กวิน สะยาตอ
ศาสนาย/คาคะนาบาย
องค์สุดท้ายของเมียนมาร์

มหาศรี สะยะตอ
ประเทศเมียนมาร์

พระศรี ธรรมะบันทะ
ชาวศรีลังกา
แต่ไปอยู่มาลาเซีย

สมเด็จพระสังฆราชยอดแก้ว
พุทธชินโนรส
ประเทศลาว

พระมหาฟอง สماعيل
ประเทศลาว

พระชินรักขิต
อินโดนีเซีย

พระมหาปาน อานันไท
ประเทศลาว

พระอุบาลีเระ
ประเทศไทย

U Dhammaloka (1856 - c. 1914)

*บุคคลสำคัญทางพระพุทธศาสนาในอดีตในอาเซียนบางส่วน

บุคคลสำคัญทางพระพุทธศาสนาในปัจจุบัน

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ
สมเด็จพระสังฆราช องค์ที่ 20
ประเทศไทย

Thich Kien Nguet
เวียดนาม

สมเด็จพระทศพรวิมล
ประเทศไทย

พระทีช โพ ตือ
ประเทศเวียดนาม

พระดิช เทียน คัม
(เถรวาท)เวียดนาม

พระดิช นัช ฮัน
เวียดนาม

พระมหาทอง
พระสังฆราชรูปที่ 5
ประเทศลาว

สมเด็จพระอัครมหาสังฆราชาธิบดี
สมเด็จพระเทพวงศ์
กัมพูชา

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์
(ประยูร ปยุตโต)
ประเทศไทย

พระภิกษุทันตะ กุมารวิจิตร
ประธานคณะกรรมการสังฆมหา
นายกะ แห่งเมียนมาร์

Thich Thien An
เวียดนาม

พระศรีปญญาโรมหาเถร
สังฆปาโมกข์แห่งสังฆเถรวาท
อินโดนีเซีย

พระราชสุเมธจารย์
(Robert Jackman)
อเมริกา

พระ ดร.บุญมา สิมะพรหม
รองประธานองค์การ
พุทธศาสนาสัมพันธ์ลาว

พระพรหมบัณฑิต
อธิการบดี มจร
ประเทศไทย

THICH GIAC TOAN
ประเทศเวียดนาม

สมเด็จพระสังฆราชบัวคลี
(ธรรมยุติกนิกาย)
ประเทศกัมพูชา

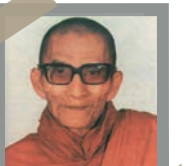
สมเด็จพระมหาสมณเจ้า
ประเทศกัมพูชา

THICH THIEN NHON
ประธานคณะกรรมการบริหาร
คณะสงฆ์เวียดนาม

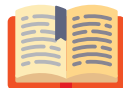
THICH GIAC NHUONG
รองประธานสมเด็จพระสังฆราช
คณะสงฆ์เวียดนามรูปที่ 1

พระมิ่งคุณ สยาตอ
ประธานคณะกรรมการ
โอวาทจริยะ คณะสงฆ์เมียนมาร์

วรรณกรรมทางพุทธศาสนาในอาเซียน

ไทย

ปัญญาสชาดก (ชาดก 50 เรื่อง เช่น สมุทโฆษชาดก) แต่งเลียนแบบ
อรรถกถาชาดกเก่าลังกา เป็นต้น
คัมภีร์มังคลัตถทีปนี-อธิบายมงคลสูตร 38 ประการ
จักรวาททีปนี
พระเวสสันดรทีปนี
ไตรภูมิพระร่วง / เทภูมิกถา
โยชนาพระวินัย (หนังสือประกอบ) พระวินัย
และพระอภิธรรม 7 คัมภีร์ และโยชนาอภิธัมมัตถสังคหะ
ชินกาลมาลีปกรณ์ ประวัติศาสตร์พุทธศาสนาในลังกา
และเมืองไทยโดยสังเขปเป็นต้นแต่ง
วิสุทธิธรรมรคทีปนี (อธิบายวิสุทธิธรรมรค) แต่งโดย พระอุตตาราม
คัมภีร์จามเทวีวงศ์ (เขียนยกย่องถึงความเลื่อมใสของพระนางจามเทวี
ในพุทธศาสนา) พระแต่งโดย โพธิ์รังสี

เมียนมาร์

รัชสมัยพระเจ้านรปติ (พ.ศ. 1785-2011)
มีกวีที่มีชื่อเสียงมากมาย รวมทั้งท่านสิลวงสะ และท่านอริยวงสะ
ผู้เชี่ยวชาญในอภิธรรมปิฎกด้วย
วรรณกรรม
ด้านบาลีไวยากรณ์
ด้านอภิธรรมและ
ด้านการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน
อื่นๆ ในยุคหลังมีผู้แต่งรวบรวมหลายเล่ม เช่น ศาสนวงศ์

เวียดนาม

ราชวงศ์ตรัน (Tran)
พระพุทธศาสนาก็คงเจริญรุ่งเรืองเช่นเดียวกัน
พระเจ้าตรันไทตอง (Tran Thai Tong)
ทรงเป็นกษัตริย์ที่ทรงเข้าใจในพระพุทธศาสนาอย่างลึกซึ้ง
และนิพนธ์หนังสือไว้ 2 เล่ม คือ
“Guide For Dhyana” (ทางไปสู่ธ्यान) และ
“Khoa Hu” ซึ่งบัดนี้ก็ยังคงเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี

อินโดนีเซีย

คัมภีร์ทางพุทธศาสนาแบบชาวที่สำคัญ 2 เล่ม
ได้แก่ คัมภีร์สังหยังกามาทานิกัน
(Sang hyang Kamahaanikan)
และคัมภีร์กามาหายานันมันตรานายา
(Kamahayan Mantranaya)

เทศกาลทางศาสนาในอาเซียน วิชาบูชา

ไทย

ลาว

กัมพูชา

เวียดนาม

มาเลเซีย

อินโดนีเซีย

สิงคโปร์

เมียนมาร์

การบิณฑบาต และใส่บาตร

ไทย

ลาว

กัมพูชา

เวียดนาม

มาเลเซีย

อินโดนีเซีย

สิงคโปร์

เมียนมาร์

ประเพณี เทศกาล วัฒนธรรมพุทธอาเซียน
การอุปสมบท

ไทย

เมียนมาร์

ไทใหญ่

กัมพูชา

เวียดนาม

ลาว

แหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางพระพุทธศาสนา ในอาเซียน

หมวดที่ 4 : มหาจุฬาฯ กับอาเซียน

SECTION 4 : MCU and ASEAN

ยุควิทยาลัย การสถาปนามหาวิทยาลัย / ริเริ่มการจัดการศึกษา

ปีสถาปนามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

2430

เปิดเรียน/ริเริ่มการจัดการศึกษา

2432

ตั้งมหามกุฏราชวิทยาลัย

2436

2439

เปลี่ยนจากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย 13 กันยายน 2439

2441

- การเล่าเรียนเบื้องต้นแรก (มูลศึกษา)
- การเล่าเรียนเบื้องต้น (ประถมศึกษา=ประโยค 1)
- การเล่าเรียนเบื้องต้นกลาง (มัธยมศึกษา ประโยค 2-3)
- การเล่าเรียนเบื้องต้นสูง (อุดมศึกษา)

2490

ประชุมสงฆ์มหานิกายจำนวน 57 รูปมีมติเห็นชอบเปิดการศึกษาในรูปแบบมหาวิทยาลัย

มจร ยุค 2.0 มหาวิทยาลัยสงฆ์ (2490-2527) ยุคปรับปรุงและขยายการศึกษา

เปิดเรียนระดับมหาวิทยาลัย
กำเนิดคณะพุทธศาสตร์

2490

ใช้ระบบหน่วยกิตทวิภาค
หรือการแบ่งภาคการศึกษา
ออกเป็นสองภาคการเรียน

2500

มหาจุฬาลงกรณ์

2500

สถาปนาโรงเรียนพุทธศาสนา
วันอาทิตย์

2501

ก่อตั้งคณะครุศาสตร์ชั้นและ
ได้เปิดการเรียนการสอนเมื่อ
วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2504

2504

2506

-ก่อตั้งคณะเอเชียอาคเนย์
-เปิดสอนหลักสูตรแผนก
อบรมครูศาสนศึกษา

คณะเอเชียอาคเนย์ได้เปลี่ยน
ชื่อเป็นคณะมานุษยสังคมศาสตร์
โดยขยายขอบเขตวิชา
ที่ศึกษาในคณะนี้ให้กว้างขวาง
ขึ้น

2507

2510

ก่อตั้งสมาคมแห่ง
ประชาชาติอาเซียน 5
ประเทศ

2512

คำสั่ง มส.ให้เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์

2521

ตั้งวิทยาเขตหนองคาย

มหาวิทยาลัยของรัฐ: ยุครับรองการศึกษา-ปริญญาบัตรและสภานะของมหาวิทยาลัย สู่ยุคพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มีพรบ. รับรองปริญญา

2527

เปิดการศึกษาระดับมหาบัณฑิต
ให้ปริญญาว่า
“พุทธศาสตรมหาบัณฑิต
(พร.ม.)”ในปีการศึกษา 2531

2531

คณะกรรมการศาสนา ศิลปะ และ
วัฒนธรรม นำโดย นายอานวย
สุวรรณศิริ ประธานกรรมการ และ
คณะร่วมประชุมร่วมกับนายกสภามหา
วิทยาลัย อธิการบดี รองอธิการบดี
และคณบดี ที่ดำเนินกิจกรรมตั้งแต่
มหาธาตุฯ คณะกรรมการรับว่าจะ
ดำเนินการเรื่องพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช
วิทยาลัย

2535

พระไตรปิฎก มจร แปลสมโภช
2542 ตามด้วยอรรถกถา
ฎีกา ฉบับล้านนา

2537

2538

อบรมพระธรรมทูตสายต่าง
ประเทศ

2540

พรบ. มจร

2542

เริ่มสร้าง มจร วังน้อย

2543

Buddhist Summit

มจร ยุค 4.0 มหาวิทยาลัยนานาชาติ: ยุคเข้าสู่พุทธศาสนาศึกษานานาชาติ การเป็นศูนย์กลางมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนานานาชาติ

สถาบันสมทบต่างประเทศ

2545

จัดงานวิสาขบูชา(Vesak)โลก
ครั้งแรก-จนถึงปัจจุบัน (2560)

2547

ตั้งสำนักงานใหญ่ของสมาคม
นานาชาติสภาสกลวันวิสาข
บูชาโลก (ICDV) และสมาคม
มหาวิทยาลัยพุทธศาสนาน
านาชาติ (IABU)
โดยมีอธิการบดี มจร
เป็นประธานของสมาคมทั้ง
สอง

2550

- ย้ายสำนักงานใหญ่ มจร
- ย้ายสำนักงานใหญ่ของ
มหาวิทยาลัยมาตั้งอยู่ในพื้นที่
แห่งใหม่จำนวน ๓๒๓ ไร่

2551

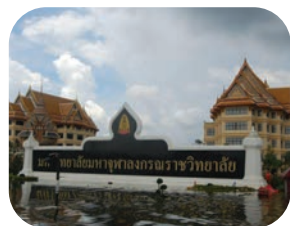

บัณฑิตวิทยาลัย มจร ได้จัด
สัมมนาทางวิชาการ
“ผลงานวิทยานิพนธ์ดีเด่น
ประจำปีการศึกษา 2552”

2552

2554

น้ำท่วมใหญ่ มจร

2555

ตั้งสถาบันภาษาให้กับ
บุคลากรและนิสิตของ
มหาวิทยาลัย

2556

ตั้งหน่วยงานใหม่รองรับการ
เข้าสู่ความเป็นนานาชาติ
- ศูนย์อาเซียนศึกษา
- วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ
- วิทยาลัยพระธรรมทูต
- สภาสกลวันวิสาขบูชาโลก
ได้รับการรับรองจากสหประชาชาติ
ให้เป็นองค์กรที่ปรึกษาพิเศษของ
คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม
แห่งสหประชาชาติ

2558

- 31 ธันวาคม 2558
มจร เตรียมเข้าสู่ประชาคม
อาเซียน

2560

- ฉลองครบรอบ 130 ปี
สถาปนามหาจุฬาฯ และ
ฉลอง 70 ปีคณะพุทธศาสตร์
- จัดสหบรรณานุกรมพระไตรปิฎก
- จัดพิมพ์ CBT

อธิการบดี กับ อาเซียน

ผู้นำจิตวิสาขนานาชาติ

- เป็นประธาน UNDV, ICDV และ CBT เชิญชาวพุทธทั่วโลกและชาวพุทธกลุ่มประเทศอาเซียนมาร่วมงาน ผู้แทนจาก ประเทศอาเซียน ลาว กัมพูชา เวียดนาม มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย สิงคโปร์ พม่า เข้าร่วมตั้งแต่ปี 2548 ถึงปัจจุบัน (2560) รวม 13 ครั้ง
- เป็นประธานคณะกรรมการจัดทำสหบรรณานุกรม

การยอมรับในประเทศอาเซียน

- พ.ศ. 2555 สมณศักดิ์ที่อัครมหาสังฆมโหิติกะ รัฐบาลและคณะสงฆ์แห่งประเทศไทยได้ประกอบพิธีถวาย ณ มหาปสาณคูหา ในวันที่ 21 มีนาคม 2551
- ม.บูรพาถวายปริญญาคุณูปบัณฑิตกิตติมศักดิ์แด่ อธิการบดี ฯลฯ

ปาฐกถา

- ที่ประชุมวิสาขบูชา ประเทศเวียดนาม
- ร่วมประชุมและสัมมนาเมียนมาร์, ลาว, กัมพูชา, สิงคโปร์, มาเลเซีย, อินโดนีเซีย

บุกเบิกสถาบันสมทบในอาเซียน

- มหาวิทยาลัยอานันทมหิดล จังหวัดสงขลา
- ศูนย์การศึกษาพระอาจารย์พรหม ประเทศสิงคโปร์
- วิทยาลัยพระพุทธศาสนา ประเทศสิงคโปร์

บุคคลสำคัญมจร กับอาเซียน

**สมเด็จพระพุฒาจารย์
(อ.จ. อาสภเถระ)**

ผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกลเน้นพระ
พุทธศาสนาเชื่อมโยงกับอาเซียน

หลวงพ่อภัททนต์อาสาสมหาเถระ
ผู้อุทิศตนเพื่อวางรากฐานการ
ปฏิบัติวิปัสสนาในประเทศไทย

**สมเด็จพระพุฒาจารย์
เกียวก อูปเสโน**

ผู้ทำหน้าที่เป็นเลขาธิการ
เสมือนอธิการบดีรูปแรก

**สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์
(ป.อ. ปยุตโต)**

นักปราชญ์ในอาเซียนผู้เขียนหนังสือ
กาลานุกรม พระพุทธศาสนาในอารย
ธรรมโลกและพระพุทธศาสนาในอาเซียน
รวมทั้งประเทศในอาเซียนผู้เป็นปราชญ์
ทางพระพุทธศาสนาของอาเซียนและ
โลก

พระราชรัตนโมลี (นคร เขมบาลี)

ผู้สนับสนุนการเรียนของพระสงฆ์ใน
อาเซียน จนคณะ 3 วัดมหาธาตุครั้ง
กลายเป็นที่พักอาศัยของพระสงฆ์
นานาชาติอาเซียนที่เข้ามาศึกษาใน
มจร

พระพรหมบัณฑิต, ศ.ดร.

ผู้นำมจร และยุครบ.การศึกษา มจร
ผู้เปิดโอกาสการศึกษาให้ชาวพุทธและ
วางมจร ในอาเซียนและทั่วโลกนับเป็น
ยุคมจร ในเวทีนานาชาติผู้บุกเบิกให้
โอกาสสันนิบาตอาเซียนได้เข้าศึกษา มจร
มากยิ่งขึ้น

พระศรีคัมภีร์ญาณ, ศ.ดร.

ผู้มีบทบาทด้านวิชาการต่อพระพุทธ-
ศาสนาในอาเซียนและสนับสนุนการดำเนิน
การพระพุทธศาสนาในลุ่มแม่น้ำโขงและ
ผู้เขียน พระพุทธศาสนาในเวียดนาม

พระราชวรเมธี, ดร.

รักษากรุงศูนย์อาเซียนศึกษารูปแรก
ผู้สนับสนุนนโยบายและจัดทำตำรา
และฐานข้อมูลพระพุทธศาสนาใน
อาเซียนและโครงการวิจัยต่างๆ
ที่เกี่ยวกับพุทธศาสนาในอาเซียน

ศ. (พิเศษ) จ่านงค์ ทองประเสริฐ

ผู้บุกเบิกเอเชียอาคเนย์ศึกษา
นอกจากนี้ยังได้เขียนตำรา หนังสือ
ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา
ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

TAIWAN

<http://www.siba.edu.lk/>

SOUTH KOREA

<http://www.dbcc.or.kr/?ckattempt=1>

HUNGARY

www.tkbh.hu/

SRI LANKA

<http://www.siba.edu.lk/>

— สถาบันสมทบ นอกอาเซียน

- วิทยาลัยพระพุทธศาสนาตองกุก
ซอนบอบ สาธารณรัฐเกาหลี
- มหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาซินจู
สาธารณรัฐไต้หวัน
- สถาบันพระพุทธศาสนานานาชาติ
ประเทศศรีลังกา
- วิทยาลัยพระพุทธศาสนาธรรมเกต
ประเทศอังกฤษ

สถาบันสมทบ มจร
ใน (3) และ
นอกอาเซียน (4)

+ สถาบันสมทบ ในอาเซียน

- มหาปัญญาวิทยาลัย อำเภอดำรงวิทยะ จังหวัดสงขลา
- ศูนย์การศึกษาพระอาจารย์พรหม ประเทศสิงคโปร์
- วิทยาลัยพระพุทธศาสนา ประเทศสิงคโปร์

THAILAND

<http://www.mahapanya.ac.th/>

SINGAPORE

<https://www.bcs.edu.sg/en/>

มจร กับ เทศกาลวิสาขบูชานานาชาติ

มจร กับ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอาเซียน

วันที่ 17 – 20 มิถุนายน พ.ศ. 2552

ศูนย์พุทธศาสนศึกษาในลุ่มน้ำโขงและมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจัดสัมมนาทางวิชาการระดับภูมิภาคเรื่อง “อารยธรรมพระพุทธศาสนาในลุ่มน้ำโขง” ณ โรงแรมหนองคายแกรนด์ จังหวัดหนองคาย และนครเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นักวิชาการทางพระพุทธศาสนา 5 ประเทศร่วมงานพระพุทธศาสนาในลุ่มน้ำโขง”

วันที่ 20-21 สิงหาคม พ.ศ. 2556

สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา จัดกิจกรรมเฉลิมฉลองครบรอบ 260 ปี การสถาปนาพระพุทธศาสนาสยามนิกายในศรีลังกา หนึ่งในกิจกรรมเป็นการสัมมนานานาชาติ เรื่อง “การแลกเปลี่ยนพระพุทธศาสนานานาชาติในบริบทโลก” ตลอด 260 ปีพุทธนิกายสยามวงศ์ธรรมทูตสานสัมพันธ์ไทย-ศรีลังกา ที่เมืองแคนดี ประเทศศรีลังกา

วันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2556

ดร.โจโกวียันโต อธิบดีกรมการศาสนาผู้อำนวยการพุทธศาสนศึกษาและมาตุภูมิและเจ้าหน้าที่ระดับสูงกระทรวงศึกษาธิการประเทศอินโดนีเซีย ร่วมเป็นสักขีพยานเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการและการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาทั้งในประเทศและระหว่างประเทศพระครูปลัดวันนวัตรและคณะได้เดินทางไปเยี่ยมและชมวัดคณะสงฆ์มหานิกาย ณ วัดวิหารธัมมะสักการะ ‘มจร’ ร่วมฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในอินโดนีเซีย ‘มจร’ ลงนามความร่วมมือทางวิชาการกับวิทยาลัยพุทธศาสตร์พุทธะอินโดนีเซียเขื่อนวัดวิหารธัมมะสักการะ กรุงเทพมหานคร ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ระหว่างวันที่ 21-22 พ.ศ. 2556

เนื่องในโอกาสงานฉลองพระชันษา ๑๐๐ ปี สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก จำนวน ๑,๕๐๐ รูป/คน จาก ๘๗ ประเทศทั่วโลกสาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา จัดกิจกรรมเฉลิมฉลองครบรอบ 260 ปีการสถาปนาพระพุทธศาสนาสยามนิกายในศรีลังกา หนึ่งในกิจกรรมเป็นการสัมมนานานาชาติ เรื่อง “การแลกเปลี่ยนพระพุทธศาสนานานาชาติในบริบทโลก” ตลอด 260 ปีพุทธนิกายสยามวงศ์ธรรมทูตสานสัมพันธ์ไทย-ศรีลังกา ที่เมืองแคนดี ประเทศศรีลังกา

2551

2552

2553

2554

2555

2556

2557

2558

2559

วันที่ 7 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559

พระพรหมบัณฑิต ศ.ดร. อธิการบดี มจร พระโสภณวชิราภรณ์ รองอธิการบดี (ไสว โชติโก) รองอธิการบดีฝ่ายกิจการต่างประเทศ และผู้บริหาร สำนักส่งเสริมฯ พร้อมด้วยที่ปรึกษาเข้าร่วมพิธีเปิดมหาวิทยาลัยสงฆ์รัฐชาน Shan State Buddhist University (SSBU) ณ Taunggyi รัฐชาน (Shan State) ร่วมเปิดมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งแรกของรัฐชาน ณ Taunggyi เมียนมาร์ ประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์

วันที่ 10-14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559

คณะนายนาย พระโสภณวชิราภรณ์ รองอธิการบดีฝ่ายต่างประเทศเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยได้เดินทางไปร่วมประชุม ซิมโพซียม 18 ประเทศ เสวตทามาประชุมประชุมในครั้งนี้ จัด ณ วิทยาลัย มาตุงคะ เมเกลส์ ร่วมประชุมสมาคมมหาวิทยาลัย พุทธศาสนาเสวตทามาตุงคะ ณ เกาะชวา ประเทศอินโดนีเซีย

วันที่ 17-19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559

พระโสภณวชิราภรณ์ (ไสว โชติโก) รองอธิการบดีฝ่ายกิจการต่างประเทศ รก. ผู้อำนวยการวิทยาลัยพุทธธรรมมจร มจร พร้อมด้วยผู้ติดตาม เข้าร่วมสัมมนาพระพุทธศาสนาเสวตทามาตุงคะ ครั้งที่ 1 (The First Theravada Buddhist forum) โดยพุทธสมาคมสิบลองปันนา เมืองสิบลองปันนา มณฑลยูนนาน มจร ร่วมสัมมนาพระพุทธศาสนาเสวตทามาตุงคะ เมืองสิบลองปันนา จีน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

มจร กับ ปริญญาตุษฏีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ (อาเซียน + นานาชาติ)

2549

- Most Venerable Ji Swang ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Teaching of Buddhism
 - Most Venerable Sheng Hui Congress ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Chinese Taipei Social Work
 - Most Venerable Tibbawawee Sri Siddhartha ประเทศศรีลังกา สาขา Buddhist Studies
 - Most Venerable Bhaddanta Lummara ประเทศเมียนมาร์ สาขา Buddhist Studies
- 2548
- พระชิน มัง ยี่ ประเทศสิงคโปร์ สาขา สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สาขา การสอนพระพุทธศาสนา
 - พระชิน จัง ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา ธรรมนิเทศ
 - พระสิริคุณ ธาณิก สาขา ญาณวิเศษ ประเทศเมียนมาร์ สาขาปรัชญา
 - พระปิ่นเกษะ สิริวงษา อิมภักขิยะ สิรินิวาละ นายกระ ประเทศศรีลังกา สาขาการบริหารการศึกษา

- Venerable Tssung Tzu ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Educational Administration
- Venerable Shion Ito ประเทศญี่ปุ่น สาขา Educational Administration
- Most Venerable Son Young Dong ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Buddhism
- Venerable Tipitakadhara Sindrabhiwansa ประเทศเมียนมาร์ สาขา Buddhism
- Most Venerable Janastee Nahathera Mahaththera ประเทศบิณฑเทศ สาขา Buddhism
- Most Venerable Xue Kwan ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Educational Administration
- Most Venerable Jig Kwan ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Educational Administration

- Mr.Hiroshi Matsumoto ประเทศญี่ปุ่น สาขา Social Work
- Ven.Yi Sun ประเทศจีน สาขา Buddhist Studies
- Master Shi Yong Xin ประเทศจีน สาขา Buddhist Studies
- Ven.Dr.T.Dhammaratana ประเทศศรีลังกา สาขา Dhamma Communication
- Ven.Hui Kong ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Buddhist Studies
- Ven.Gandamala Lankara ประเทศเมียนมาร์ สาขา Buddhist Studies
- Most.Ven.Phrakhrubasangla ประเทศเมียนมาร์ สาขา Buddhist Studies
- Most.Ven.Thich Thien Nhon ประเทศเวียดนาม สาขา Buddhist Management
- Most.Ven.Shogen Miyabayashi ประเทศญี่ปุ่น สาขา Buddhist Studies

- Lance Selwyn Cousins ประเทศสหราชอาณาจักร สาขา Buddhist Studies
- Professor Dr. Jens Braarvig ประเทศนอร์เวย์ สาขา Buddhist Studies
- คุณหญิงสุวรรน โฮ (Suwann Ho) ประเทศกัมพูชา สาขา Social Work
- Mr.Tao Chuo Len ประเทศจีน สาขา Educational Administration
- Venerable Bikkhuni Tzu Chuang ประเทศสหรัฐอเมริกา สาขา Buddhist Studies
- พระเนื่อวัน ประเทศจีน สาขา Philosophy
- Venerable Chao Chu ประเทศสหรัฐอเมริกา สาขา Buddhist Studies
- Venerable Aggamahapandita Nilanga Kotte chapter ประเทศศรีลังกา สาขา Buddhist Studies
- Venerable Yi Yin ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Buddhist Studies

- H.E. Dr.Khim Shwe ประเทศเมียนมาร์ สาขา Social Work
- Venerable Bikkhuni Hsu-Tzu (Wang Shu Yun) ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Buddhist Studies
- Most Venerable Shi Chang Zang ประเทศจีน สาขา Buddhist Studies
- Most Venerable Phra Bhavanaviteh ประเทศสหราชอาณาจักร สาขา Vipassanabhavana
- Most Venerable Thich Duc Thanh Socialist ประเทศเวียดนาม สาขา Buddhist Educational Administration

- Venerable Chun Fa ประเทศจีน สาขา Buddhist Art
- Venerable Kusulasasana Mahastha ประเทศไต้หวัน สาขา Buddhist Educational Administration
- Venerable Dr.Godagama Mangata ประเทศศรีลังกา สาขา Buddhist Studies
- Venerable Shi Kwang Phing ประเทศสิงคโปร์ สาขา Buddhist Studies
- The Most Venerable Phramaha Bounma Simmaphom ประเทศลาว สาขา Buddhist Studies
- The Most Venerable Bhamaw Sayadaw Dr.Bhaddanta Kumara Bhivamsa ประเทศเมียนมาร์ สาขา Buddhist Studies
- The Most Venerable Win Sein Sayadaw Bhaddanta Kesara ประเทศเมียนมาร์ สาขา Buddhist Psychology

- Venerable Tssung Tzu ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Educational Administration
- Venerable Shion Ito ประเทศญี่ปุ่น สาขา Educational Administration
- Most Venerable Son Young Dong ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Buddhism
- Venerable Tipitakadhara Sindrabhiwansa ประเทศเมียนมาร์ สาขา Buddhism
- Most Venerable Janastee Nahathera Mahaththera ประเทศบิณฑเทศ สาขา Buddhism
- Most Venerable Xue Kwan ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Educational Administration
- Most Venerable Jig Kwan ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Educational Administration

ก่อนปี 2550

2550

2551

2552

2553

2554

2555

2556

2557

2558

2559

2560

- 2541
- พระภัททกะ สุนันดาลาภิกขะ ประเทศเมียนมาร์ สาขา พุทธศาสตร์
 - พระบุญมี มหคณภยา อาบันโหมวี ประเทศศรีลังกา สาขา พุทธศาสตร์
- 2540
- พระปัญญาวัชระ ประเทศศรีลังกา สาขา พุทธศาสตร์
 - พระเกียรติยศ เอ็นชินโจ ประเทศญี่ปุ่น สาขา พุทธศาสตร์
- 2539
- ดร.พระคณิน นิพัทธ์ จา ประเทศเวียดนาม สาขา พุทธศาสตร์

- 2547
- พระอาจารย์ ช้าง เขื่อน ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา ธรรมนิเทศ
 - สมเด็จพระมหาจุลธรรมาธิบดี ประเทศกัมพูชา สาขาพระพุทธศาสนา
- 2546
- พระอนุตตโยธิน อมรวิเศษ มหาวะ ประเทศศรีลังกา สาขาการบริหารการศึกษา
 - พระเกียรติยศ เอ็นชินโจ ประเทศญี่ปุ่น สาขา พุทธศาสตร์
 - พระอาจารย์ชิน หวัน ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา การบริหารการศึกษา
- 2544
- พระจิต ชิน กังหวั ประเทศ(ไต้หวัน) สาขา พระพุทธศาสนา
 - พระมงคละ วชิรญาณ มหาวะ สาขาพุทธศาสนา
 - พระ ค.ศ.ธรรมานันทะ ประเทศมาเลเซีย สาขาปรัชญา
- 2543
- พระ ดร.จินโก โก ประเทศญี่ปุ่น สาขาพุทธศาสตร์
- 2542
- ท่านลามะ ตูมกุ ประเทศอินเดีย สาขาพระพุทธศาสนา
 - พระเมตติยะ ปัญญาวิหะ มหาวะ และ วชิรญาณ ประเทศศรีลังกา สาขาพุทธศาสนา
 - พระมหาวิจิตร วิริยาญา ประเทศลาว สาขาพระพุทธศาสนา

- Ven. Dr.Mylung Sung ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Buddhist Studies
- Ven. Shi Fa Zhao ประเทศสิงคโปร์ สาขา Social Work
- Master Cheng Ching Liang ประเทศจีน สาขา Buddhist Management
- Most Ven. Manrikake ประเทศญี่ปุ่น สาขา Mahayana Studies
- Ven.Phrakhruba Luang Jom Munag Vannisiri ประเทศจีน สาขา Educational Administration
- Most Ven.Prof.Thich Tri Quang Ph.D. ประเทศเวียดนาม สาขา Teaching of Buddhism
- Most Ven.Saly Kantasillo ประเทศลาว สาขา Dhamma Communication

- Hon. Pradeep Nitanga Dela Diyawadana Nilame ประเทศศรีลังกา สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
- Most Venerable Prof.Le Manh That ประเทศเวียดนาม สาขา Philosophy
- Phra Dr.Khammal Dhammasami ประเทศสหราชอาณาจักร สาขา Buddhist Studies
- Most Venerable Thich Giac Toan ประเทศเวียดนาม สาขา Buddhist Studies
- Venerable Manzushir Budda Rembochi ประเทศมองโกเลีย สาขา Buddhist Studies
- Venerable Shi Hui Soing ประเทศไต้หวัน สาขา Social Work
- Most Venerable Pong Piyadhiro (Samaleuk) ประเทศลาว สาขา Educational Administration
- Most Venerable Pannyananda ประเทศเมียนมาร์ สาขา Pali
- Venerable Yuan Tsung ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Buddhist Studies
- Most Venerable Dr.Ja-Woo ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Philosophy
- Most Venerable Matster Jue Xing ประเทศจีน สาขา Dhamma Communication
- H.H. Samedeh Preah Maha Somedhaphitay ประเทศกัมพูชา สาขา Buddhist Studies
- H.H.Dr.Dhammas Mahathero (Dhammeswar) ประเทศบิณฑเทศ Dhamma Communication

- Prof.Dr. Richard Gombrich ประเทศสหราชอาณาจักร สาขา Buddhist Studies
- Bikkhuni Dharma Master Cheng yen ประเทศจีน สาขา Social Work
- Ven. Shi Yin Le ประเทศจีน สาขา Social Work
- Ven. Most Ven. Chun Yi ประเทศจีน สาขา Buddhist Studies
- Most Ven. Ming Kuang ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Buddhist Management
- Ven. Andhanavira Maha Stavira ประเทศอินเดีย สาขา Buddhist Educational Administration
- Most Ven. Ming Sheng ประเทศจีน สาขา Buddhist Studies
- Most Ven. Thich Dat Dao ประเทศเวียดนาม สาขา Educational Administration
- Most Ven. Seo Eui-Hyun (Seo Hwang-Yong) ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Buddhist Management
- Most Ven. Maha Bouakham Saribouth ประเทศลาว สาขา Dhamma Communication
- Most Ven. Zhi Hui เกาหลีใต้ สาขา Buddhist Studies
- Most Ven. Miao Ling ประเทศจีน สาขา Dhamma Communication
- Most Ven. Acharya Buddhakakkhita ประเทศอินเดีย สาขา Buddhist Studies
- Most Ven. Bhaddanta Jatila ประเทศเมียนมาร์ สาขา Insight Meditation

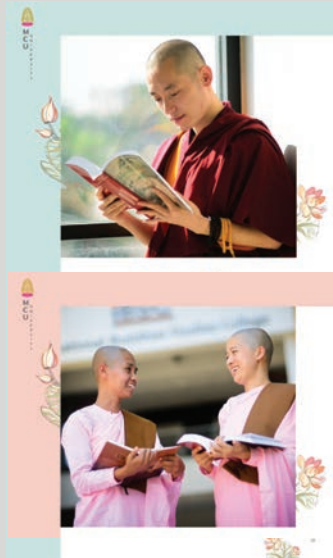
- นายมาร์ติน สเคเชียน (Martin Scheyen) ประเทศนอร์เวย์ สาขา Sociology
- นายคุณ คุณ อู สัทธัมมะ โชติธรรษา ประเทศเมียนมาร์ สาขา Dhamma Communication
- พระปิ่นโน (Most Ven. Pasanno) ประเทศสหรัฐอเมริกา สาขา Buddhist Studies
- พระธรรมภาณินันท์วงศ์ ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Chinese Taipei Buddhist Management
- พระธรรมภาณินันท์วงศ์ ประเทศจีน สาขา Buddhist Management
- พระ อาวุธนิ นันทะ (Most Ven. A.Nanda) ประเทศศรีลังกา สาขา Buddhist Studies
- พระศรีฐานภาณินันท์ (Most Ven.MatsunakaYukei) ประเทศญี่ปุ่น สาขา Buddhist Studies
- พระภัททกะ ปัญญาวิหะ ประเทศเมียนมาร์ สาขา Buddhist Studies

- Venerable Tssung Tzu ประเทศจีน(ไต้หวัน) สาขา Educational Administration
- Venerable Shion Ito ประเทศญี่ปุ่น สาขา Educational Administration
- Most Venerable Son Young Dong ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Buddhism
- Venerable Tipitakadhara Sindrabhiwansa ประเทศเมียนมาร์ สาขา Buddhism
- Most Venerable Janastee Nahathera Mahaththera ประเทศบิณฑเทศ สาขา Buddhism
- Most Venerable Xue Kwan ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Educational Administration
- Most Venerable Jig Kwan ประเทศเกาหลีใต้ สาขา Educational Administration

- จำนวนผู้ได้รับคุณูปการบัณฑิตกิตติมศักดิ์ประเทศสมาชิกอาเซียน จำนวน 56 รูป/คน
 - จำนวนผู้ได้รับคุณูปการบัณฑิตกิตติมศักดิ์ประเทศนอกสมาชิกอาเซียน จำนวน 84 รูป/คน
 - จำนวนทั้งสิ้น 140 รูป/คน
- ข้อมูลจากกองวิชาการ สำนักงานอธิการบดี

การแต่งกายของนิสิตบรรพชิต/คฤหัสถ์

MCU
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

นิตินามนารี
ร่วมใจแต่งกายถูกระเบียบ

ชีวิตพระราชนิพนธ์หรือสิ่งของอื่น
ห้ามติดตัวติดเป็นบริวาร

ปฏิบัติตามพิธีการที่โรงเรียน
หรือในขณะติดเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ

ไม่ใส่พาดำในบทธักขณ
ให้สิ่งอื่นที่ติดพันแขน

รองเท้าแตะหรือแบบสวม
ไม่ใส่ใน สัปดาห์

ร่วมสร้างสรรกิจสังคม มจร
กองกิจการนิสิต

MCU
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

นิตินามนารี
ร่วมใจแต่งกายถูกระเบียบ

ชีวิตพระราชนิพนธ์หรือสิ่งของอื่น
ห้ามติดตัวติดเป็นบริวาร

ปฏิบัติตามพิธีการที่โรงเรียน
หรือในขณะติดเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ

ไม่ใส่พาดำในบทธักขณ
ให้สิ่งอื่นที่ติดพันแขน

รองเท้าแตะหรือแบบสวม
ไม่ใส่ใน สัปดาห์

ร่วมสร้างสรรกิจสังคม มจร
กองกิจการนิสิต

MCU
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

นิตินามนารี
ร่วมใจแต่งกายถูกระเบียบ

เสื้อยืดสีขาว สวมสั้น
เข็มกระดุมเครื่องนุ่งห่มพระเกียรติ

เข็มขัดหนัง สีดำ
หัวเข็มขัดเครื่องนุ่งห่มพระเกียรติ

กระโปรง สีดำ
ความยาวเข่า

รองเท้าหนังสีน้ำตาล
ทรงสุภาพ ไม่ฉูดฉาด

ร่วมสร้างสรรกิจสังคม มจร
กองกิจการนิสิต

MCU
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

นิตินามนารี
ร่วมใจแต่งกายถูกระเบียบ

เสื้อยืดสีขาว สวมสั้น
เข็มกระดุมเครื่องนุ่งห่มพระเกียรติ

เข็มขัดหนัง สีดำ
หัวเข็มขัดเครื่องนุ่งห่มพระเกียรติ

กระโปรง สีดำ
ความยาวเข่า

รองเท้าหนังสีน้ำตาล
ทรงสุภาพ ไม่ฉูดฉาด

ร่วมสร้างสรรกิจสังคม มจร
กองกิจการนิสิต

MCU
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

นิตินามนารี
ร่วมใจแต่งกายถูกระเบียบ

เสื้อยืดสีขาว สวมยาว
ผูกมากที่เครื่องนุ่งห่มพระเกียรติ

เข็มขัดหนัง สีดำ
หัวเข็มขัดเครื่องนุ่งห่มพระเกียรติ

กางเกงสแล็ค ขาว
สีน้ำตาล ไม่ฉูดฉาด

รองเท้าหนังสีน้ำตาล
ทรงสุภาพ

ร่วมสร้างสรรกิจสังคม มจร
กองกิจการนิสิต

MCU
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

นิตินามนารี
ร่วมใจแต่งกายถูกระเบียบ

เสื้อยืดสีขาว สวมยาว
ผูกมากที่เครื่องนุ่งห่มพระเกียรติ

เข็มขัดหนัง สีดำ
หัวเข็มขัดเครื่องนุ่งห่มพระเกียรติ

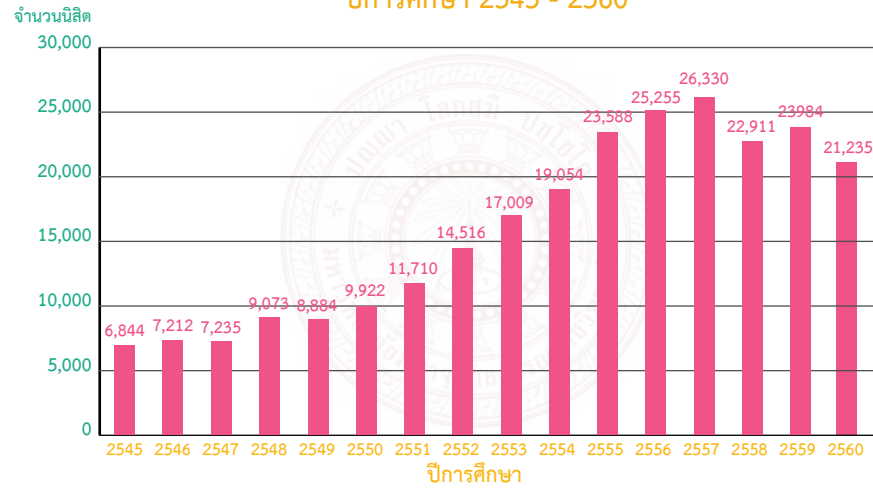
กางเกงสแล็ค ขาว
สีน้ำตาล ไม่ฉูดฉาด

รองเท้าหนังสีน้ำตาล
ทรงสุภาพ

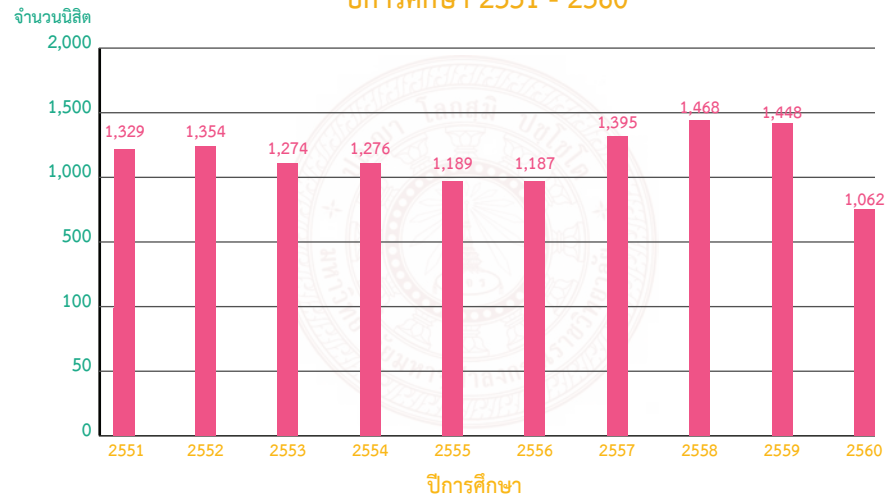
ร่วมสร้างสรรกิจสังคม มจร
กองกิจการนิสิต

สถิติจำนวนนิสิตทั่วประเทศ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2545 - 2560

สถิติจำนวนนิสิตต่างชาติทั่วประเทศ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2551 - 2560

ข้อมูล : ส่วนสถิตินิสิต สำนักทะเบียนและวัดผล

ห่มจีวรของนิสิตบรรพชิตอาเซียน มจร

ไทย

ลาว

กัมพูชา

เวียดนาม

เมียนมาร์

มาเลเซีย-สิงคโปร์-อินโด

อินเดีย - บังคลาเทศ - จีน

โครงสร้างชมรมนิสิตอาเซียนและนานาชาติ มจร

ชมรมนิสิตอาร์กัน (เมียนมาร์)

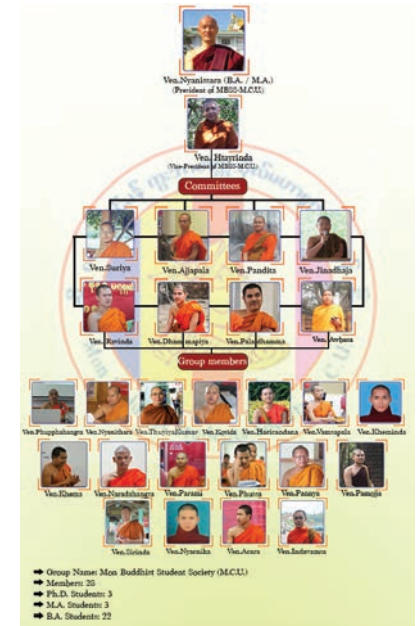
ชมรมนิสิตลาว

ชมรมนิสิตกัมพูชา

ชมรมนิสิตมอญ (เมียนมาร์)

โครงสร้างชมรมนิสิตอาเชียนและนานาชาติ มจร

ชมรมนิสิตเถรวาทเวียดนาม

ชมรมนิสิตปะโอ(เมียนมาร์)

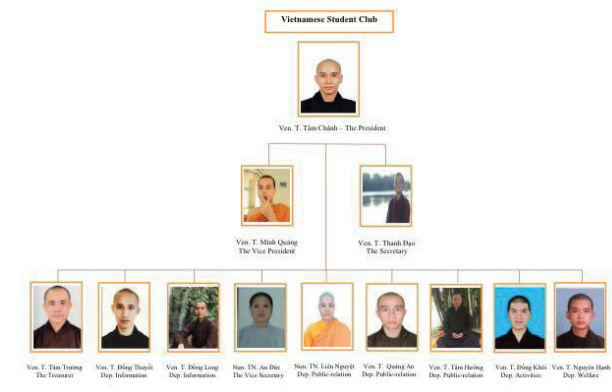
ชมรมนิสิตเขมรกรอม

ชมรมนิสิตไทใหญ่(เมียนมาร์)

ชมรมนิสิตเวียดนาม

ชมรมนิสิตอาเซียน + นานาชาติ มจร

ชมรมรักษ์ไทย

ชมรม ETEC

ชมรม English Club

ชมรมคฤหัสถ์ มจร เชียงใหม่

ชมรมสังคมศึกษา มจร ขอนแก่น

ชมรมพุทธศาสตร์

ชมรมนิสิตกัมพูชา / เขมรระ

ชมรมนิสิตจีน มจร

ชมรมนิสิตอินเดีย มจร

ชมรมนิสิตบังคลาเทศ มจร

ชมรมนิสิตชาติพันธุ์จามมู มจร

ชมรมนิสิตศรีลังกา มจร

นิสิตมาเลเซียรวม 16 รูป

นิสิตอินโดนีเซีย 1 รูป

ไทย

ลาว

กัมพูชา

เวียดนาม

อาเซียน + จีน + บังคลาเทศ

พม่า

สมาคมนิสิตลาว มจร

ชมรมนิสิต สปป. ลาว

ชมรมนิสิตม้ง มจร เชียงใหม่

รับปริญญาลาว มจร ขอนแก่น

นิสิตลาวรวม 338 รูป

นิสิตเวียดนามมหาลัย

นิสิตเขมรกรอม

ชมรมนิสิตเวียดนามมหาลัย

ชมรมนิสิตเวียดนามเกรวาท

ชมรมนิสิตเขมรเกรวาท เวียดนาม

ชมรมนิสิตเขมรกรอม

เวียดนามรวม 135 รูป

ชมรมนิสิตพม่า

ชมรมนิสิตไต 190 รูป

ชมรมนิสิตมอญ 30 รูป

ชมรมนิสิตอาร์กัน 80 รูป

ชมรมนิสิตปะโอ 14 รูป

ชมรมนิสิตปะลอง 8 รูป

ชมรมนิสิตว้า 2 รูป

Shan State Students at the MCU

Thai Yai Students at the MCU

ปะโอ-ปะลอง-ว้า-เกรวาท-เกรวาท-เกรวาท

อาร์กัน

มอญ

ว้า

มอญ

บรรยากาศการรับปริญญาของนิสิตจากชาติพันธุ์ในประเทศอาเซียน

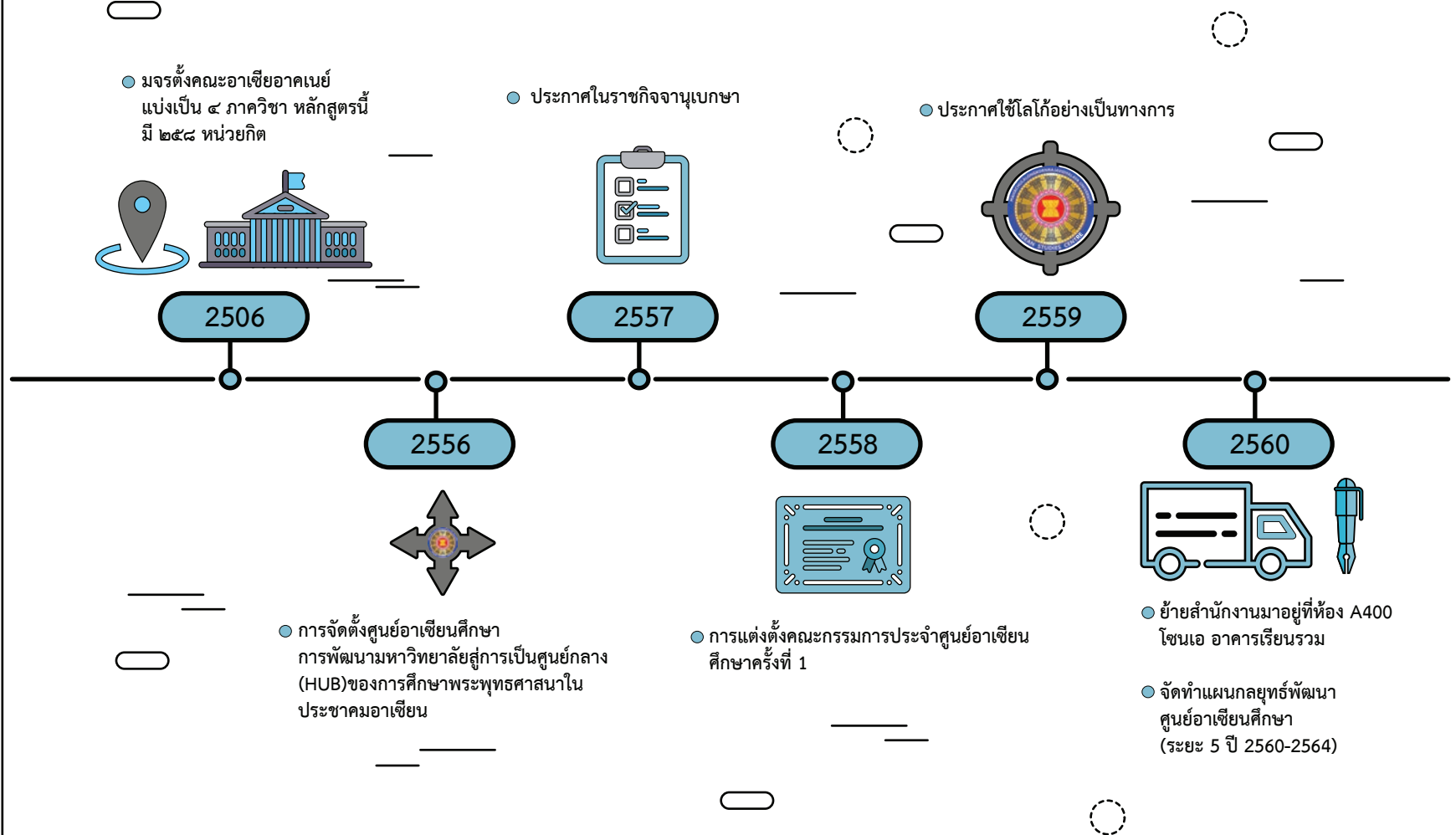

หมวดที่ 5 : ศูนย์อาเซียนศึกษา

SECTION 5 : ASEAN STUDIES CENTRE

กาลานุกรม: พัฒนาการศูนย์อาเซียนศึกษา

ตราสัญลักษณ์ศูนย์อาเซียนศึกษา

1. **สัญลักษณ์ประชาคมอาเซียน** หมายถึง เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายในประชาคมอาเซียน

2. **ธรรมจักร**

2.1 ก้านล้อธรรมจักร จำนวน 10 ก้าน หมายถึง 10 ประเทศในประชาคมอาเซียน

2.2 ดอกบัว เป็นดอกไม้ที่แฝงความหมายทางธรรมตามหลักพระพุทธศาสนา

2.3 กลีบดอกบัวสี่ชมพู หมายถึงชาติพันธุ์ทั้งหลายที่กระจายอยู่ใน 10 ประเทศของประชาคมอาเซียน และได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จึงได้รับการอบรมบ่มเพาะตามอัตลักษณ์และเอกลักษณ์ของความเป็นลูกมหาจุฬาฯ และสี่ชมพูยังเป็นสีประจำมหาวิทยาลัยอีกด้วย

2.4 พื้นหลังธรรมจักรสีทอง หมายถึงดินแดนสุวรรณภูมิที่ทั้ง 10 ประเทศตั้งอยู่ซึ่งเป็นดินแดนที่พระพุทธศาสนามีความเจริญรุ่งเรืองมาแต่ครั้งอดีตกาล

3. **กรอบวงกลมสีน้ำเงิน** วงกลม หมายถึง ความเป็นสากล และสีน้ำเงิน หมายถึง มิตรภาพ อีกทั้งยังหมายถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย และความเป็นราชวิทยาลัยอีกด้วย

พระราชวรเมธี, ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
รักษาการผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษา

พระพรหมบัณฑิต, ศ. ดร.

อธิการบดี

พระศรีธวัชเมธี

รองผู้อำนวยการศูนย์อาเซียนศึกษา

พระมหาสมพงษ์ สุนตจิตโต, ดร.

ผู้อำนวยการส่วนงานบริหาร

ดร.ลำพอง กลมกุล

ผู้อำนวยการส่วนวิจัย
สารสนเทศและบริการวิชาการ

พระปลัดอภิเชษฐ์ สุขทรวาทิ

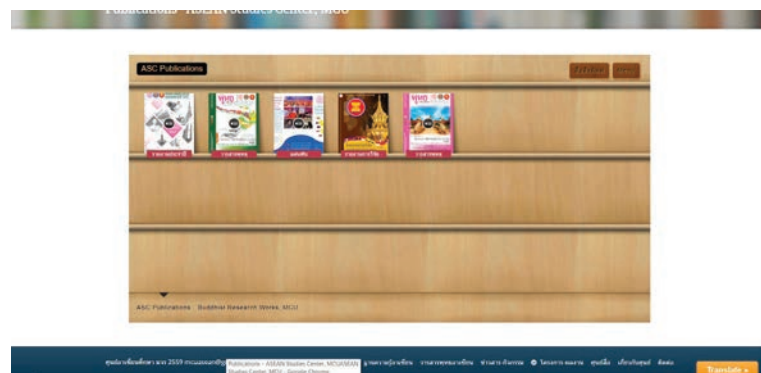
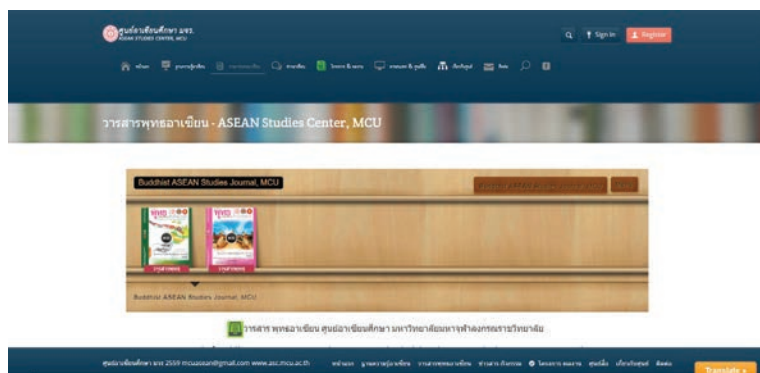
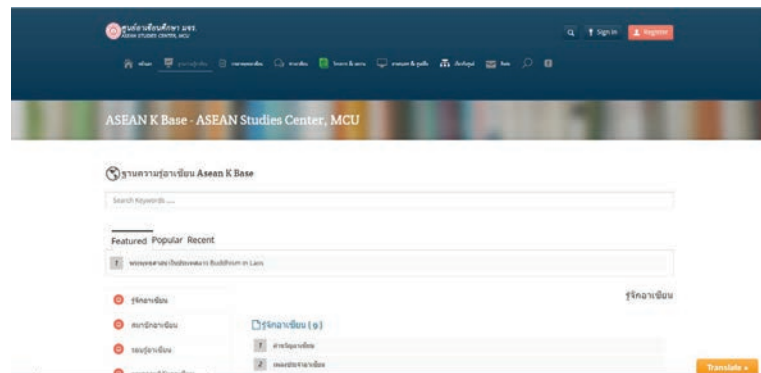
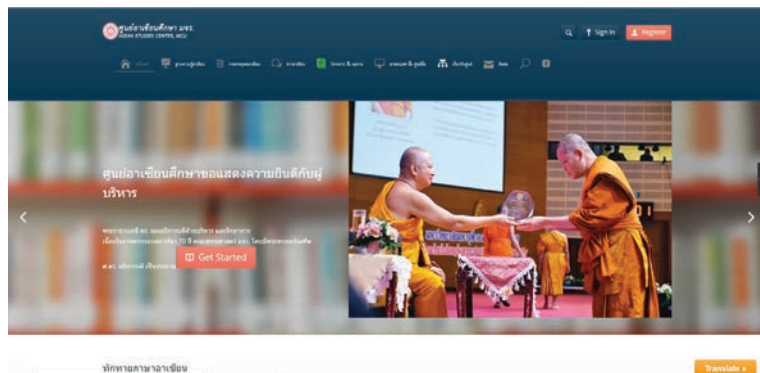
นักจัดการงานทั่วไป

นางสาวมุกกระวี ฉิมพะเนา

นักจัดการงานทั่วไป

โครงสร้างเว็บไซต์และระบบฐานข้อมูลออนไลน์ศูนย์อาเซียนศึกษา

(รูปแบบเว็บไซต์บางส่วน)

<http://www.asc.mcu.ac.th/database> <http://www.asclib.mcu.ac.th>

จาก <http://www.asc.mcu.ac.th/> <http://www.asc.mcu.ac.th/networks>

ผลิต/หนังสือที่ผลิตโดยศูนย์/โบรชัวร์

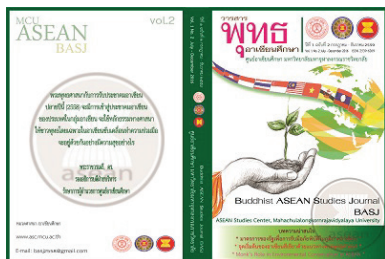
วารสารพุทธอาเซียนเล่ม 1

พระพุทธศาสนาในอาเซียนเล่ม 1

การเขียนบทความวิชาการสู่อาเซียน

วารสารพุทธอาเซียนเล่ม 2

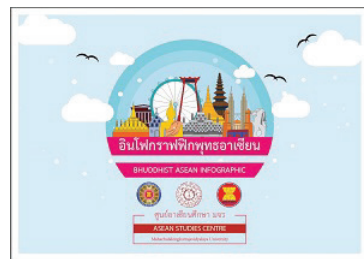
พระพุทธศาสนาในอาเซียนเล่ม 2

รายงานวิจัย

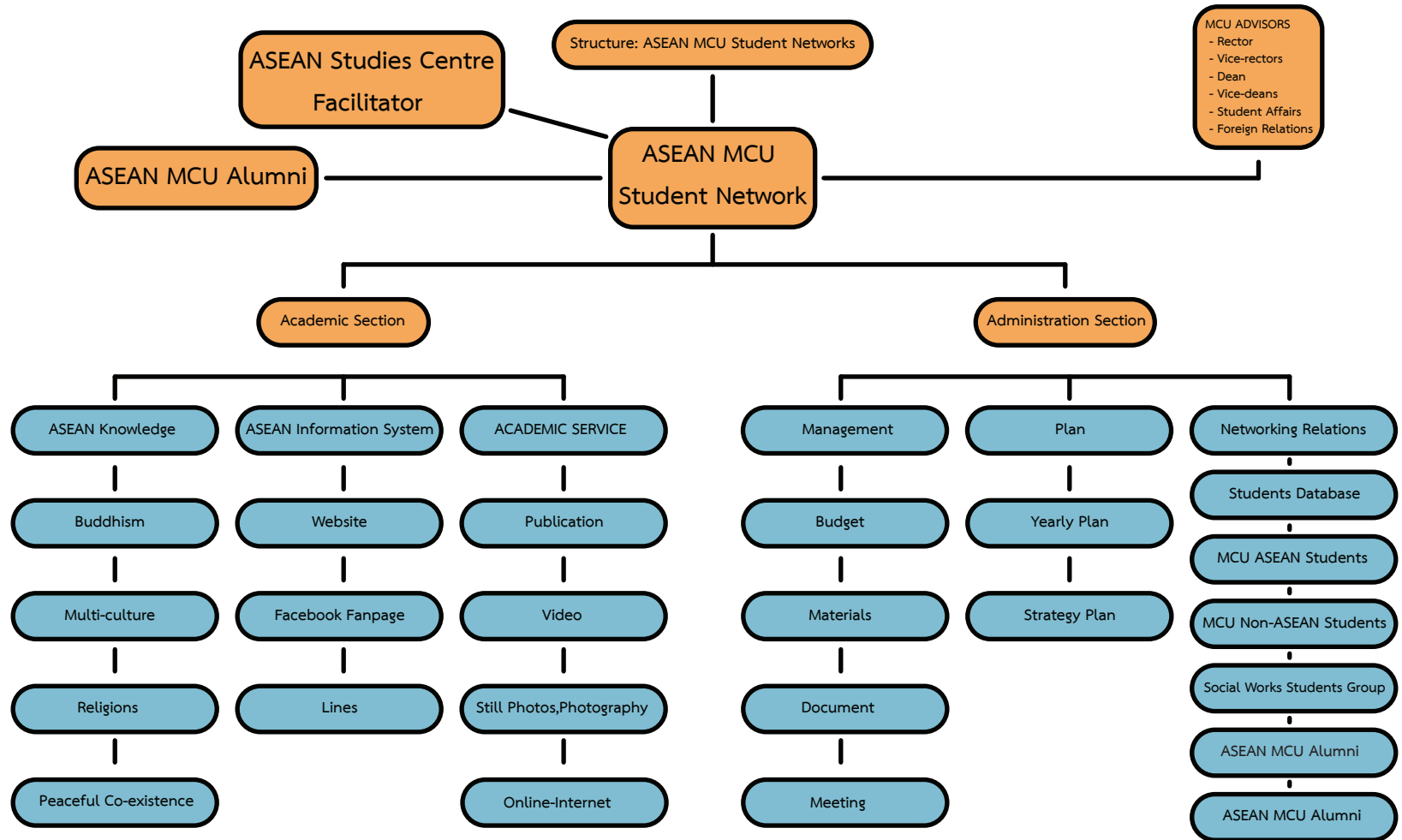
รายงานประจำปี

อินโฟกราฟิก

โครงสร้างบริหารเครือข่ายนิสิตอาเซียน มจร

Note : Every ASEAN MCU Student group is a member and other non-ASEAN MCU Student group can apply for membership.

แผนยุทธศาสตร์

ศูนย์อาชีวศึกษา

วิสัยทัศน์

ศูนย์กลางการเรียนรู้พระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

พันธกิจ

1. สร้างองค์ความรู้ด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

2. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

3. บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑
พัฒนาองค์ความรู้และวิจัยด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒
ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
พัฒนาการให้บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
สร้างเครือข่ายและพัฒนาความร่วมมือด้านศาสนา ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมในอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕
พัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์

๑.๑ ฐานข้อมูลสารสนเทศด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียนสามารถสืบค้นและเข้าถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๑.๒ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมตอบสนองความต้องการของประชาคมอาเซียน

๒.๑ แหล่งเรียนรู้ หลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียนมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ
๒.๒ เครือข่ายอาจารย์ นิสิต ศิษย์เก่า และสถานศึกษาประชาคมอาเซียนมีกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

๓.๑ ผลงานการให้บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมเป็นเลิศระดบนานาชาติ
๓.๒ บุคคลชุมชนและสังคมในประเทศอาเซียนนำผลจากการให้บริการวิชาการไปใช้ประโยชน์พัฒนาตนเองและสังคมได้

๔.๑ เครือข่ายความร่วมมือด้านศาสนา ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียนภายในประเทศไทยมีกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ
๔.๒ เครือข่ายความร่วมมือด้านศาสนา ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมในประเทศสมาชิกอาเซียนมีกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

๕.๑ ระบบการบริหารจัดการเป็นเลิศและเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล
๕.๒ บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพและมีความสุขในการปฏิบัติงาน
๕.๓ ระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยและเชื่อมโยงกับเครือข่ายในประเทศสมาชิกอาเซียน

แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์อาเซียน 2560 - 2564 (ต่อ)

ตัวชี้วัด

๑.๑.๑ จำนวนฐานข้อมูลสารสนเทศด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน
๑.๑.๒ จำนวนผู้รับบริการข้อมูลสารสนเทศด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน
๑.๑.๓ ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
๑.๒.๑ จำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมที่ตอบสนองความต้องการของประชาคมอาเซียน
๑.๒.๒ ร้อยละของงานวิจัยหรือนวัตกรรมด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมที่ได้รับการอ้างอิงหรือนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเอง องค์กร หรือชุมชน
๑.๒.๓ จำนวนหน่วยงานที่นำงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเอง องค์กร หรือชุมชน

๒.๑.๑ จำนวนแหล่งเรียนรู้ด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมอาเซียนในมหาวิทยาลัย
๒.๑.๒ จำนวนของหลักสูตรด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน
๒.๑.๓ ร้อยละของแหล่งเรียนรู้หรือผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับรางวัลด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน
๒.๒.๑ จำนวนกิจกรรมของเครือข่ายอาจารย์นิสิต ศิษย์เก่าสถานศึกษา ประชาคมอาเซียน
๒.๒.๒ ร้อยละของประเทศสมาชิกอาเซียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเครือข่าย
๒.๒.๓ จำนวนผลงานที่ได้จากการจัดกิจกรรมของเครือข่ายอาจารย์ นิสิต ศิษย์เก่า และสถานศึกษาประชาคมอาเซียน

๓.๑.๑ จำนวนผลงานการให้บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมที่ได้รับรางวัลทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๓.๑.๒ จำนวนประเทศทั้งที่เป็นสมาชิกอาเซียนและที่ไม่เป็นสมาชิกอาเซียนที่ให้บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรม
๓.๑.๓ ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ
๓.๒.๑ จำนวนประเทศในอาเซียนที่มีบุคคล ชุมชน หรือหน่วยงานนำผลจากการให้บริการวิชาการไปใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม

๔.๑.๑ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านศาสนา ภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทย
๔.๑.๒ จำนวนหน่วยงานภายในเครือข่ายและนอกเครือข่ายด้านศาสนา ภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทยที่จัดกิจกรรมร่วมกัน
๔.๑.๓ จำนวนกิจกรรมด้านศาสนา ภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทยที่เครือข่ายดำเนินการร่วมกัน
๔.๒.๑ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านศาสนา ภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทยสมาชิกอาเซียน
๔.๒.๒ จำนวนหน่วยงานภายในเครือข่ายและนอกเครือข่ายด้านศาสนา ภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทยสมาชิกอาเซียนที่จัดกิจกรรมร่วมกัน
๔.๒.๓ จำนวนกิจกรรมด้านศาสนา ภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทยสมาชิกอาเซียนที่เครือข่ายดำเนินการร่วมกัน

๕.๑.๑ ร้อยละของตัวชี้วัดที่บรรลุผลสำเร็จตามแผนพัฒนาศูนย์อาเซียนศึกษาระยะที่ ๑๒
๕.๑.๒ ร้อยละการใช้ยังงบประมาณเป็นไปตามแผนงบประมาณ
๕.๑.๓ ระดับความพึงพอใจ ของผู้บริหารสมาชิกเครือข่ายและบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีต่อการบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล
๕.๑.๔ จำนวนรางวัลด้านการบริหารจัดการที่องค์กรหรือบุคลากรได้รับ
๕.๒.๑ ระดับความสุขของบุคลากร
๕.๒.๒ จำนวนคู่มือการปฏิบัติงาน
๕.๒.๓ จำนวนบุคลากรที่ได้รางวัลหรือได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น
๕.๒.๔ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนาบุคลากรของศูนย์อาเซียนศึกษา
๕.๓.๑ จำนวนระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและเชื่อมโยงกับประเทศสมาชิกอาเซียน
๕.๓.๒ จำนวนประเทศสมาชิกอาเซียนที่เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ

แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์อาเซียน 2560 - 2564 (ต่อ)

กลยุทธ์

๑.๑.๑ พัฒนาศูนย์ข้อมูลสารสนเทศด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรม ในประเทศและต่างประเทศ

๑.๑.๒ พัฒนาศูนย์ข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียนผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๑.๑.๓ เผยแพร่และให้บริการข้อมูลสารสนเทศด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

๒.๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการทำวิจัยและนวัตกรรมด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมอาเซียน

๒.๑.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการหาแหล่งทุนทำวิจัย และนวัตกรรมด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมอาเซียนทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๒.๑.๓ สืบค้นและกำหนดปัญหาวิจัยด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมอาเซียน

๒.๑.๔ สนับสนุนการทำวิจัยและการมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการดำเนินงานวิจัยด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาคมอาเซียน

๒.๑.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการเผยแพร่งานวิจัยในประเทศ และต่างประเทศ

๒.๑.๑ จำนวนแหล่งเรียนรู้ด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมอาเซียนในมหาวิทยาลัย

๒.๑.๒ จำนวนของหลักสูตรด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

๒.๑.๓ ร้อยละของแหล่งเรียนรู้หรือผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับรางวัลด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน ระดับชาติและนานาชาติ

๒.๒.๑ จำนวนกิจกรรมของ เครือข่ายอาจารย์ นิสิต คิษย์เก่า สถานศึกษา ประชาคมอาเซียน

๒.๒.๒ ร้อยละของประเทศสมาชิกอาเซียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเครือข่าย

๒.๒.๓ จำนวนผลงานที่ได้จากการจัดกิจกรรมของเครือข่ายอาจารย์ นิสิต คิษย์เก่าและสถานศึกษาประชาคมอาเซียน

๓.๑.๑ จำนวนผลงานการให้บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมที่ได้รับรางวัลทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓.๑.๒ จำนวนประเทศทั้งที่เป็นสมาชิกอาเซียนและที่ไม่เป็นสมาชิกอาเซียนที่รับบริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรม

๓.๑.๓ ร้อยละความพึงพอใจของผู้รับบริการ

๓.๒.๑ จำนวนประเทศในอาเซียนที่มีบุคคล ชุมชนหรือหน่วยงานนำผลจากการให้บริการวิชาการไปใช้ในการพัฒนาตนเองและสังคม

๔.๑.๑ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านศาสนา ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทย

๔.๑.๒ จำนวนหน่วยงานภายในเครือข่ายและนอกเครือข่ายด้านศาสนา ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทยที่จัดกิจกรรมร่วมกัน

๔.๑.๓ จำนวนกิจกรรมด้านศาสนา ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทยที่เครือข่ายดำเนินการร่วมกัน

๔.๒.๑ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือด้านศาสนา ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศสมาชิกอาเซียน

๔.๒.๒ จำนวนหน่วยงานภายในเครือข่ายและนอกเครือข่ายด้านศาสนา ภาษา ศิลปะและวัฒนธรรมอาเซียนในประเทศสมาชิกอาเซียนที่จัดกิจกรรมร่วมกัน

๔.๒.๓ จำนวนกิจกรรมด้าน ศาสนา ภาษา ศิลปะ และ วัฒนธรรมอาเซียนในประเทศไทย สมาชิกอาเซียนที่เครือข่ายดำเนินการร่วมกัน

๕.๑.๑ ร้อยละของตัวชี้วัดที่บรรลุผลสำเร็จตามแผนพัฒนาศูนย์อาเซียนศึกษาในระยะที่ ๑๒

๕.๑.๒ ร้อยละการใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนงบประมาณ

๕.๑.๓ ระดับความพึงพอใจของผู้บริหารสมาชิกเครือข่ายและบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีต่อการบริหารจัดการองค์การตามหลักธรรมาภิบาล

๕.๑.๔ จำนวนรางวัลด้านการบริหารจัดการที่องค์กรหรือบุคลากรได้รับ

๕.๒.๑ ระดับความสุขของบุคลากร

๕.๒.๒ จำนวนผู้มีการปฏิบัติงาน

๕.๒.๓ จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลหรือได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งวิชาการที่สูงขึ้น

๕.๒.๔ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนาบุคลากรของศูนย์อาเซียนศึกษา

๕.๓.๑ จำนวนระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยและเชื่อมโยงกับประเทศสมาชิกอาเซียน

๕.๓.๒ จำนวนประเทศสมาชิกอาเซียนที่เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้รับผิดชอบ

ส่วนวิจัย สารสนเทศ
และบริการวิชาการ

ส่วนงานบริหารแผนและ
พัฒนาเครือข่าย

ส่วนวิจัย สารสนเทศ
และบริการวิชาการ

ส่วนงานบริหาร
แผนและพัฒนาเครือข่าย

ส่วนงานบริหาร
แผนและพัฒนาเครือข่าย

SWOT ANALYSIS

- บุคลากรมีความพร้อมในการวิจัย
- มีผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพ
- บุคลากรมีความพร้อมในการจัดบริการวิชาการ

S

STRENGTHS

- ขาดการนำแผนปฏิบัติการไปดำเนินการ ควรมีแผนยุทธศาสตร์เพื่อรองรับการดำเนินงาน
- การทำงานขาดการเชื่อมโยงและสื่อสารภายในองค์กร
- เครื่องมือขาดการเชื่อมโยงข้อมูล
- บุคลากรยังไม่เข้าใจงานของตนเองอย่างชัดเจน
- การบริหารโครงการยังไม่เป็นไปตามระบบ PDCA
- งบประมาณจาก 10 ล้าน เหลือ 3
- ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหาร
- ผู้บริหารมีเวลาน้อย
- ประชาคม มจรยังไม่ให้ความสำคัญกับศูนย์อาเซียนที่ตั้งขึ้น
- บุคลากรยังไม่เพียงพอ
- การติดกับหน่วยงานต่างๆ
- การจัดการโครงการไม่เป็นไปตามระยะเวลามีความกระชั้นชิด

W

WEAKNESSES

- พระพุทธศาสนาในอาเซียนมีประวัติศาสตร์ยาวนาน
- เครื่องช่วย มจร มีมาก
- ASEAN มีพุทธศาสนาจำนวนมากมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันได้
- ประเทศไทย มีคนจากประเทศสมาชิกอาเซียนมาก จัดตั้งศูนย์ที่ปรึกษาอาเซียนได้
- ความร่วมมือจากวิทยาเขต เครื่องช่วย
- เครื่องช่วยมีมาก วิทยาลัยสงฆ์ วิทยาเขต
- รัฐบาลให้การสนับสนุนเชิงนโยบายแรงงานต่างชาติ
- เส้นทางสายใหม่ One Belt One Road
- การท่องเที่ยวอาเซียน + พุทธ + มรดกโลก
- การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มรดกโลกในประเทศอาเซียน
- AEC เปิดโอกาสในการเดินทางเข้าออกไทยได้ง่ายกว่าเดิม
- มหาวิทยาลัยทั่วไทยมีศูนย์อาเซียนศึกษา (เชื่อมโยงการได้)
- มีองค์กรนานาชาติในอาเซียนจำนวนมากที่จะทำงานเพื่ออาเซียน
- มีเขตเศรษฐกิจกลุ่มแม่น้ำโขง สารวิน อีรวดี

O

OPPORTUNITIES

- ความขัดแย้งในกลุ่มอาเซียนศาสนา เศรษฐกิจ การเมือง สังคม
- ศาสนาอื่นมีการเผยแพร่ศาสนาเชิงรุกมากขึ้นเป็นอุปสรรคในการเผยแพร่พุทธศาสนา
- ต่างศาสนา อิสลาม - คริสต์ : น้อย
- ไม่มี พุทธ : มาก

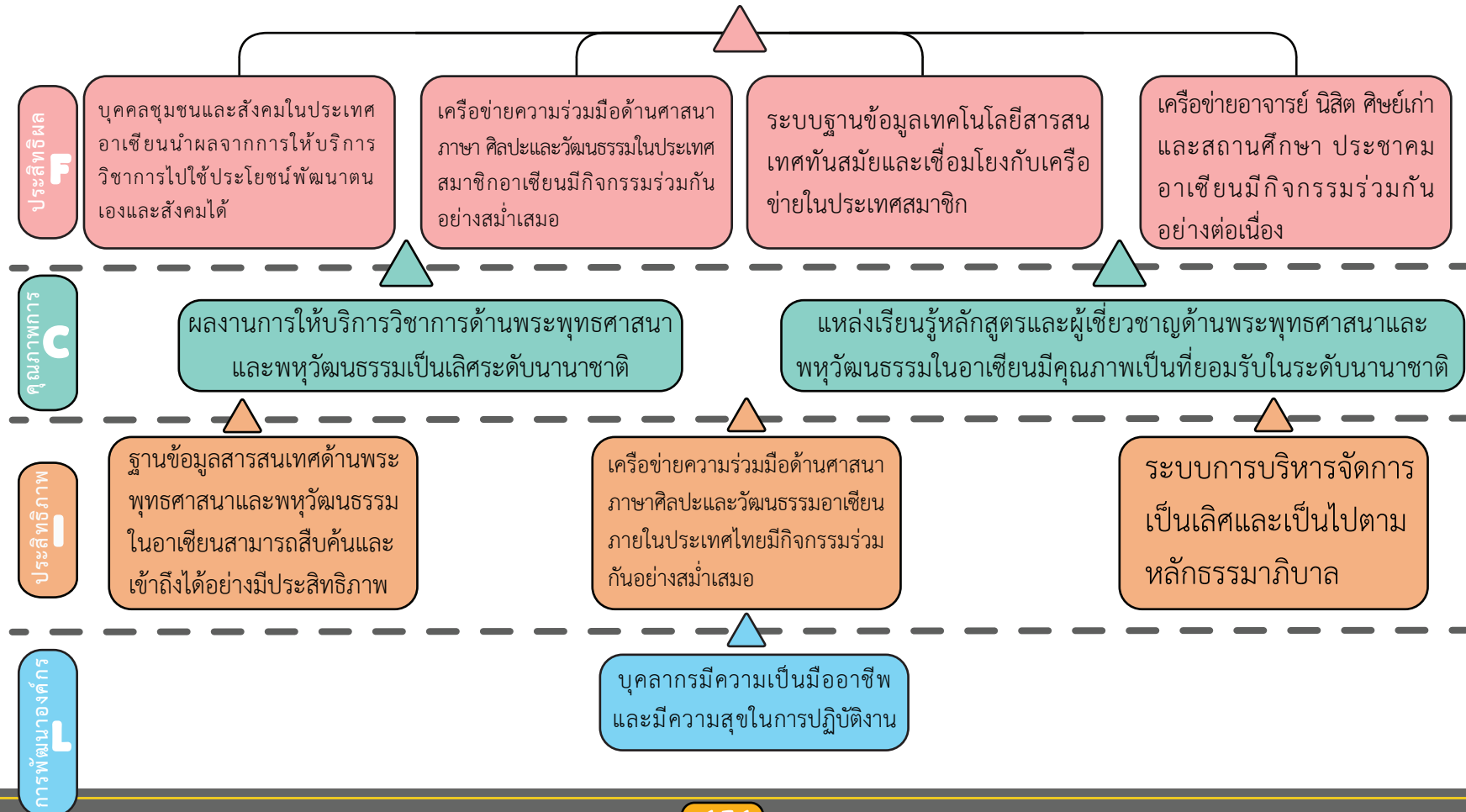

T

THREATS

ศูนย์กลางการเรียนรู้พระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

“ประชาคมในประเทศอาเซียนนำผลจากการให้บริการวิชาการไปใช้ประโยชน์พัฒนาดตนเองและสังคมได้”

คณะกรรมการประจำศูนย์อาเซียนศึกษา

พระราชวรเมธี, ดร.

พระศรีธวัชเมธี

พระมหาสมบุญ วุฑฒิกโร, ดร.

พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รศ.ดร.

พระสุธีรัตนบัณฑิต, รศ.ดร.

พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนตเสน, ดร.

พระมหาสมพงษ์ คุณากโร, ดร.

พระปลัดระพีณ พุทธิสาร, ดร.

พระครูพิพิธปริยัติกิจ, ดร.

อธิบดีกรมอาเซียน

ศ.ดร.ประภัสสร์ เทพชาตร

ดร.ลำพอง กลมกุล

ดร.มนตรา เลี้ยวเส็ง

นางสาวสายพิรุณ เพิ่มพูล

พระมหาสมพงษ์ สุนตจิตโต, ดร.

พระปลัดอภิเชษฐ์ สุภททรวาทิ

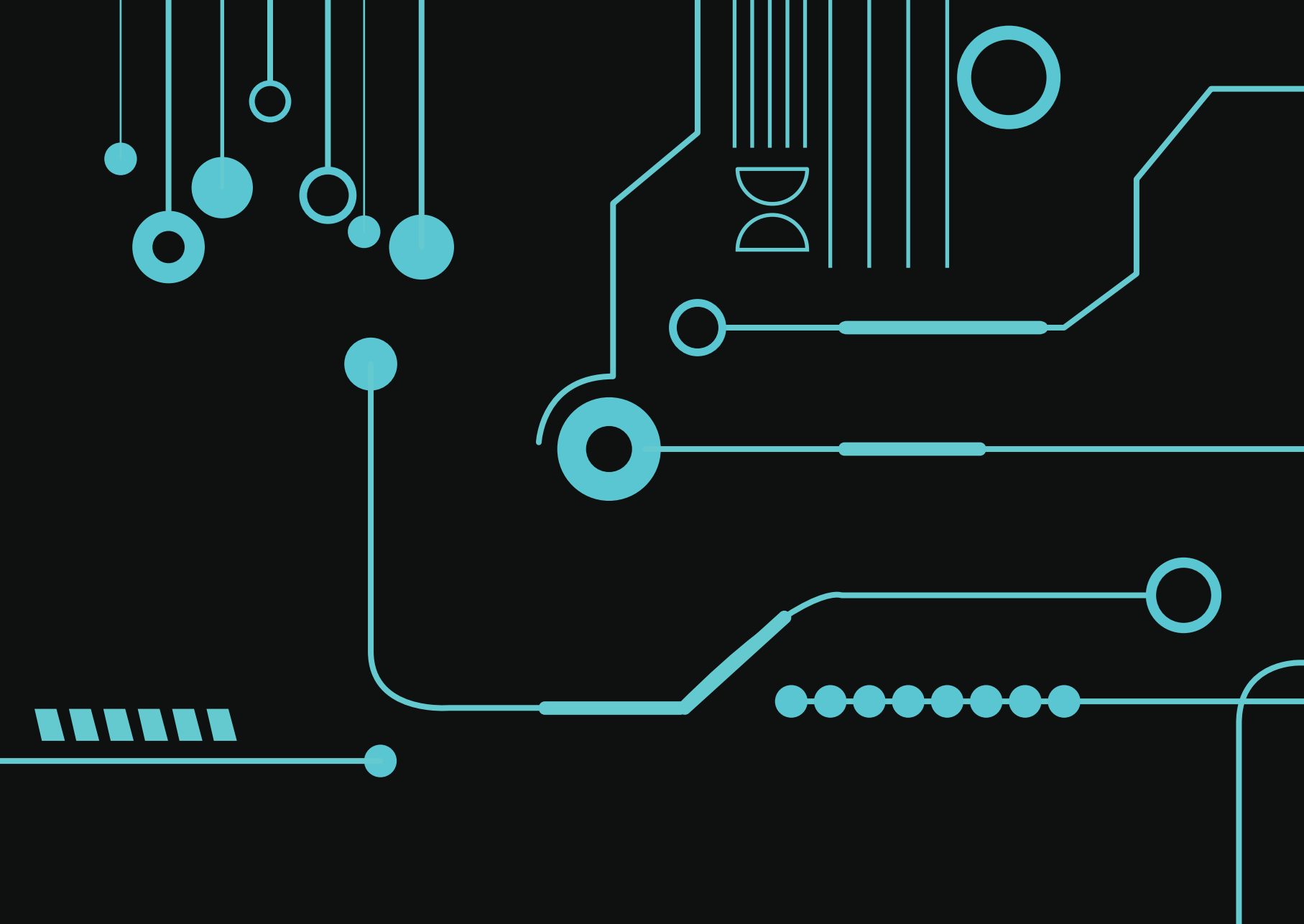

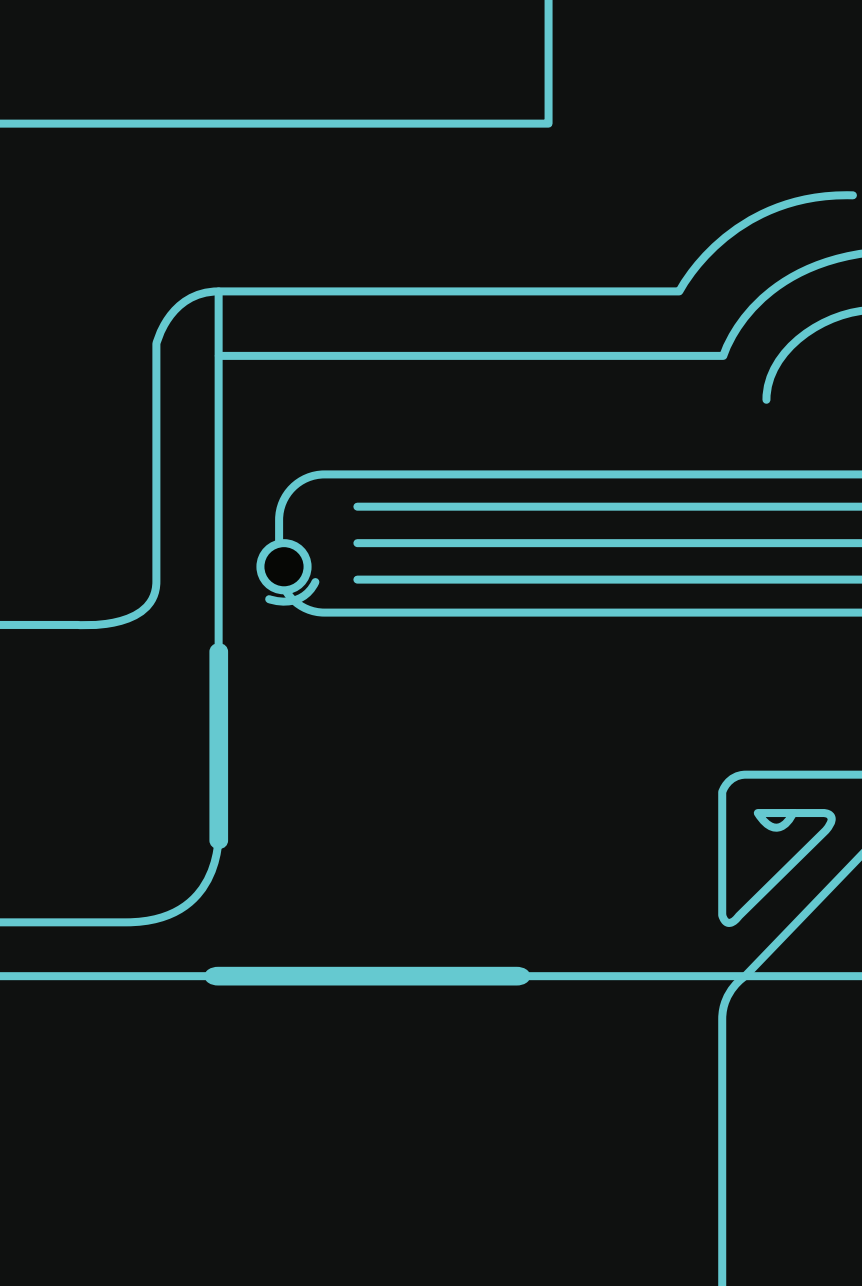
นางสาวมกรวี ฉิมพะเนาวิ

พันธกิจศูนย์อาเซียนศึกษา มจร

1. สร้างองค์ความรู้ด้านพระพุทธศาสนา และพหุวัฒนธรรมในอาเซียน
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน
3. บริการวิชาการด้านพระพุทธศาสนา และพหุวัฒนธรรมในอาเซียน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมด้านพระพุทธศาสนาและพหุวัฒนธรรมในอาเซียน

หมวดที่ 6 : ฐานข้อมูลทั่วไป

SECTION 6 : GENERAL DATABASE

วิทยานิพนธ์

รวบรวมล่าสุดเมื่อ พ.ศ. 2560

ฐานข้อมูลงานวิทยานิพนธ์พระพุทธศาสนาในอาเซียน & อาเซียนศึกษา	พ.ศ./ปี	ผู้แต่ง/สังกัด
การศึกษาของคณะสงฆ์ในประเทศพม่า	2540	พระมหาบัวสวาย ปลายาวชิโร (ชนเปี่ยม)
อิทธิพลของพระพุทธศาสนาที่มีต่อการสร้างเจดีย์ในสมัยสุโขทัย	2549	นายพิบูลย์ ลิมพานิชย์
การพัฒนาบทบาทมหาวิทยาลัยสงฆ์ของรัฐเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน	2557	นายหัตถุภรณ์ แก่นทั่ว
วิเคราะห์การเตรียมความพร้อมของพุทธศาสนิกชนไทยสู่ประชาคมอาเซียน	2556	นางสาววิรัชพัชร อภิเลิศทรงศักดิ์
การเตรียมความพร้อมของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ส่วนกลาง) ในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปีพุทธศักราช 2558 (การบริหารการศึกษา)	2548	พระปริบุญญวิทย์ ธมฺมโชโต (ธนาถเขาวรินทร์)
A study of Theravada Buddhism in Vietnam	2553	Mae Chee Huynh Kim Lan
การศึกษาเปรียบเทียบบาทของโปรตุเกสและฮอลันดาในมะละกาศรีศตวรรษที่ 16-17	2540	นายศิวาวุฒม์ ชัยเขาวรินทร์
พุทธศาสนากับพม่าในสมัยอาณาจักรพุกาม (ค.ศ. 1057-1287)	2540	นางสาวกรรณิการ์ ถนอมปัญญารักษ์
การบริหารจัดการโรงเรียนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนกรณีศึกษา : โรงเรียนต้นแบบการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน	2556	พระมหาสุรชัย ปนุณภาโร (สารศิลป์)
การเตรียมความพร้อมของสถาบันภาษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน	2557	พระมหาหรรษา ธมฺมหาโส, รศ.ดร. และคณะวิจัย
การเตรียมความพร้อมของพระสงฆ์ในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนของประเทศไทย: กรณีศึกษาพระสงฆ์ระดับพระสังฆาธิการ อ าเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น	2558	พระครูอดุลย์ปัญญาภิรักษ์

วิทยานิพนธ์

ฐานข้อมูลงานวิทยานิพนธ์พระพุทธศาสนาในอาเซียน & อาเซียนศึกษา	พ.ศ./ปี	ผู้แต่ง/สังกัด
การค้าของอาณาจักรล้านนา ตั้งแต่ต้นพุทธศตวรรษที่ 19 ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ 22	2550	นางชวีศา ศิริ
การศึกษาของคณะสงฆ์ในประเทศพม่า	2540	พระมหาบัวสหาย ปญฺญาวชิโร (ชนเปี่ยม)
การศึกษาของคณะสงฆ์ในราชอาณาจักรกัมพูชา	2553	พระสุเจีย สุวณฺณเถโร (ยนต์)
คติความเชื่อของคนไทยสมัยสุโขทัย พ.ศ. 1726 - พ.ศ. 2006	2550	นางสาววิราวรรณ สมพงษ์เจริญ
คติความเชื่อเรื่องพระราหูในวัฒนธรรมลาวในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2553	นางสาวชนิษฐา มากทวี
ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจไทย-ลาว พ.ศ. 2518-2548	2553	นางสาวอภิรดี แซ่โส
ที่มาของพระพุทธรูปทรงเครื่องศิลปะขอมที่พบในประเทศไทย	2549	นายจตุพร วรวัชรพงศ์
พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของชาวดั้งแต่สมัยโบราณถึงการล่มสลายของอาณาจักรมณฑลพม่า	2547	นางสาวสิริพร ศิริโพธิ์คำ
การค้าของอาณาจักรล้านนา ตั้งแต่ต้นพุทธศตวรรษที่ 19 ถึงต้นพุทธศตวรรษที่ 22	2550	นางชวีศา ศิริ
ประวัติศาสตร์นิพนธ์อีสาน พ.ศ. 2415 ถึงสิ้นทศวรรษ 2520	2553	นายอนุชิต สิงห์สุวรรณ
ประวัติศาสตร์อารักขาตั้งแต่ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 16 จนถึง ค.ศ. 1785	2547	นางสาวนุชจรี ฤกษ์สมพงศ์
พงศาวดารลาวฉบับมหาสิลา วีระวงส์ในฐานะหลักฐานประวัติศาสตร์ชาติลาว	2554	นางนารถยา กรณีกิจ

วิทยานิพนธ์

ฐานข้อมูลงานวิทยานิพนธ์พระพุทธศาสนาในอาเซียน & อาเซียนศึกษา	พ.ศ./ปี	ผู้แต่ง/สังกัด
วัดไทยในสังคมมุสลิม กรณีศึกษาที่ วัดอุดตมาราม (วัดบางแซะ) หมู่บ้านตะเลงะเซห์ (หมู่บ้านบางแซะ) ตำบลหรือเปค อำเภอบาเสร์มัส รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย	2545	นายสุชาญ เทพไชย
การวางผังบริเวณพุทธสถานสมัยสุโขทัย บริเวณเมืองเก่าสุโขทัย	2545	นายสันทนา ภิรมย์เกียรติ
พัฒนาการทางวัฒนธรรมของชุมชนโบราณในอำเภอบุพผิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ช่วงก่อนพุทธศตวรรษที่ 24	2555	นางสาวปัทมาพร ทองเฝือ
ลักษณะวรรณกรรมมอญ : กรณีศึกษาวรรณกรรมพระอาจารย์อะพะ	2532	นางบุษบา ตระกูลสัจจาวัตร
ศึกษาวิเคราะห์เรื่องพระโพธิสัตว์ในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง	2554	พระบุญเทียน พุทธวโร (ปัญญาแก้ว)
ศึกษาอิทธิพลของตันตระที่มีต่อพระพุทธศาสนาเถรวาทในประเทศไทย	2548	พระวิมาน คมภิรปญโญ (ตริกมล)
ร่องรอยและอิทธิพลของคติพุทธศาสนาหายานที่มีต่อความเชื่อและพิธีกรรมพื้นบ้านในจังหวัดเชียงใหม่	2545	นายวรรณนะ มูลคำ

บทความวิชาการ/วิจัย

เรื่อง	ผู้แต่ง/สังกัด
ความหลากหลายทางชาติพันธุ์กับประชาคมอาเซียน: ปัญหาและข้อพิจารณา	นิภาพรรณ เจนสันติกุล
คลื่นลูกที่สี่ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับการย้ายถิ่นของชาวจีนยุคใหม่	ดร.สักรินทร์ นิยมศิลป์
ความหลากหลายทางชาติพันธุ์กับการอยู่ร่วมกันเป็นประชาคมอาเซียน	ดุลยภาค ปรีชารัชช
เวียดนาม: การต่อต้านและการรับแนวคิดจากโลกตะวันตก	กฤษณะ ทองแก้ว
สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพกับสุวรรณภูมิศึกษา	ผศ.ดร.รุ่งโรจน์ ธรรมรุ่งเรือง
“สุวรรณภูมิ” ในตำนาน จินตนาการในอาเซียน	พจนก กาญจนจันทร์
อารยธรรมแดนใต้ ตามพรลิงค์ ลังกาสู่กะ ศรีวิชัย และศรีธรรมราชมหานคร (เมืองสิบสองนักษัตร)	สืบบงศ์ ธรรมชาติ อ.ด.
อยุธยากับอาเซียน ภาพสะท้อนการดำเนินความสัมพันธ์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	ศุภกานต์ นานรัมย์
ชาวต่างชาติในเมืองไทยเป็นใครบ้าง?	ปัทมา ว่าพัฒนางศ์
พุทธศิลป์ในบริบท ความหลากหลายทางชาติพันธุ์	ศ.ดร.เสมอชัย พูลสุวรรณ
ประวัติศาสตร์สังคมของการเดินทางของพระมหาเชื่อน การเคลื่อนไหวข้ามพรมแดนในเขตตอนบนลุ่มน้ำโขง	วสันต์ ปัญญาแก้ว และพระสรพวุธ อภิสิทธิ์
ทบทวนรูปแบบเจดีย์ทรงระฆังของอยุธยา ก่อนพุทธศตวรรษที่ 21 รูปแบบและการเชื่อมโยงกับข้อมูลทางประวัติศาสตร์	ประภัสสร ชูวิเชียร
การเตรียมความพร้อมด้านการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตภาคเหนือ	สุเทพ สารบรรณ

อ้างอิง

ศูนย์อาเซียนศึกษา. *พระพุทธศาสนาในอาเซียน ท่ามกลางความหลากหลายของพหุสังคม วัฒนธรรม และศาสนา(แบ่งตามยุค)*.

นนทบุรี: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เซน ปรีนติ้ง, 2560.

ศูนย์อาเซียนศึกษา. *พระพุทธศาสนาในอาเซียน (เล่ม 2 แบ่งตามประเทศ)*. นนทบุรี: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เซน ปรีนติ้ง, 2560.

วัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.sac.or.th/databases/southeastasia/index.php>

(เข้าถึง: 3 สิงหาคม 2560)

ศูนย์อาเซียนศึกษา. (ออนไลน์). สืบค้นจาก http://www.asc.mcu.ac.th/?page_id=6700 (เข้าถึง: 3 สิงหาคม 2560)

หนังสือเล่มแรกของมจร. (ออนไลน์). สืบค้นจาก [http://www.alittlebuddha.com/html/The%20Vision%20of%20P.](http://www.alittlebuddha.com/html/The%20Vision%20of%20P.M.Narin/The%20Vision%20of%20Phramaha%20Narin%20111.html)

M.Narin/The%20Vision%20of%20Phramaha%20Narin%20111.html (เข้าถึง: 5 สิงหาคม 2560)

สามเสาหลักอาเซียน. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.uasean.com/kerobow01/18> (เข้าถึง: 10 สิงหาคม 2560)

ภาษาและวัฒนธรรม. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <https://muaypattaraporn.wordpress.com> (เข้าถึง: 12 สิงหาคม 2560)

การประชุมงานวิชาชีพชาวโลก. (ออนไลน์). สืบค้นจาก http://www.mcu.ac.th/site/in_intl.php (เข้าถึง: 16 กันยายน 2560)

สกุลเงินประเทศอาเซียน. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <https://money.kapook.com/view76748.html> (เข้าถึง: 20 พฤศจิกายน 2560)

ขอขอบคุณ :

<https://www.wikipedia.org/>

<https://www.freepik.com/>

<http://www.maps-of-the-world.net/>

<https://www.flaticon.com/packs/success-10>

คณะผู้จัดทำ

Creator Team

สนตจิตโต ภิกขุ
Santacitto Bhikkhu

สุภทรวาที ภิกขุ
Subhadravadhi Bhikkhu

นนทธมมิโก ภิกขุ
Nandadhammiko Bhikku

วรสีหพโล ภิกขุ
Varasihaphalo Bhikku

ปิยรัตนโน ภิกขุ
Piyaratano Bhikkhu

วชิรวัฒโน ภิกขุ
Vajirayano Bhikkhu

สามเณรภูวดล มุมทอง
Samanera Puwadol Moomthong

นางสาวอุบลวรรณ กลิ่นจ้อย
Miss Ubonwanna Klinjuy

นางสาวสุมาลี คงคา
Miss Sumalee Kongka

Contributors

กองกิจการนิสิต มจร

ผลิตโดย
ศูนย์อาเซียนศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่อยู่ติดต่อ:

เลขที่ 79 หมู่ที่ 1 หลักกิโลเมตรที่ 55

ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
รหัสไปรษณีย์ 13170

โทรศัพท์ 0 3524 8000, ต่อ 8797

Email:mcuasean@gmail.com

Website:<http://www.asc.mcu.ac.th>

Fb:<http://www.facebook.com/aseanmcu>

Address:

79 M.1, Phahon Yothin Road, Kilometer 55

Lam Sai, Wang Noi, Phra Nakhon Si Ayutthaya,
13170, Thailand.

Phone. +66 (035)24 8006, (035)35 4710,
(035)35 4711

Email:mcuasean@gmail.com

Website:<http://www.asc.mcu.ac.th>

ผลิตโดย
ศูนย์อาเซียนศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย